

മലയാളം

മലയാളത്തിലെ വാഗിനും മാനിളം

MPH

എ ബുദ്ധ ക്രി

EGRAYAKUTTY

(Drama)

By
Kandathil Varughese Mappilai.

Price Re. 1

Publishers:
Manorama Publishing House
P. B. 26 — Kottayam

എബ്രായക്കട്ടി

(താടക്കം)

ഗ്രന്ഥക്കന്താ
കണ്ടന്തരിൽ വൃഗീസുമംപ്ലിക്ക്

ഫ്രഞ്ചുകൾ
മനോരമ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്
പി.ബി. 26 — കോട്ടയം.

പില 1 അപ്പാ

Second Edition
October 1957.

All Rights Reserved

Printed at the Malayala Manorama Press, Kottayam.-

വായ്ഗക്കാർക്ക്

ഈ നാടകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചുരിക്കുന്ന കമ പഴയ നീയമം എന്ന പ്രസിദ്ധമായ വേദപുസ്തകത്തിൻറെ ആരംഭമായ ആദ്യപുസ്തകം 37 മുതൽ 45 വരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തോളം അള്ളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ കമയിൽ അവിടവിടെ ചേത്തിട്ടുള്ള ചില പുതിയ സംഗതികളും, നാടകത്തിൻറെ സംസ്കാരങ്ങൾക്കും, ചില വാചകങ്ങളും വാക്കുകളും പ്രയോഗ വ്യത്യാസങ്ങളും കുറിച്ചു് ഒരു വിവരണംകൂടി ഇതിനോടവത്താരികയായി എഴുതി ചെക്കണമെന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്ന എക്കിലും തൻകാലം അതിനീടുംയാണില്ല.

വിശേഷിച്ചു് ഈ നാടകം കഴിഞ്ഞ ചിന്തമാസം മുതൽ ഇത്തവരെ അഞ്ചേല്ല ആരോ പ്രാവശ്യം അഭിനയിച്ചു് സഭാവാസികളെ സാമാന്യത്തിലെയികും സദേശം ഏപ്പിച്ചു കോട്ടയം “മനോരമ” നാടകസംഭാരങ്ങളും ഇവരെ പലതരത്തിൽ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാമഹാജനങ്ങളും കുറിച്ചു് താൻ അത്യുന്നതു തുത്തജനകായിരിക്കുന്ന എന്നുള്ള വിവരവും ഈവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുന്നു.

കോട്ടയം

പുസ്തകക്കത്താവു്

1063 ഘരമാസം

വേഷവിവരം

- പറവോൻ — മിസ്യുമിലെ രാജാവു്
 പൊത്തിപ്പുൾ — ടിയിൽ സേനാപതി
 യാക്കോബ് — ഇസ്രായേൽ ഏറ്റവും കുടി ദേഹാദ്ധ്യായക്കാരൻ

കുബൻ ശീമഡ്യാൻ ലേവി ഫൗ ഇസാക്കാർ സേഖുലൻ	} യാക്കോബിനു ലഭായിൽ ജനിച്ച പുത്രന്മാർ
--	---

ദാൻ നാളാലി ഗാദ അരുഡേർ	} ടിക്കാന രണ്ടു ദാശികളിൽ ജനിച്ച പുത്രന്മാർ
--------------------------------	--

യോസേഫ് (കുബ്രായക്കു) ലെയായുടെ അന്തര്ജന്തയും,
 യാക്കോബിന്റെ ഇഷ്ടഭാംഗ്യമായ മരിച്ചപോയ
 രാഹേലിനു ജനിച്ച ഒന്നാമത്തെ പുത്രൻ.

ബന്ധാമിൻ ലെയാ ദീനാ	— രാഹേലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. — യാക്കോബിന്റെ പ്രമുഖ ഭാംഗ്. — ലെയായുടെ പുത്രൻ
--------------------------	--

അസേനനാരുത്ത് യോസേഫിൻ്റെ ഭാംഗ്, സേയാചതി യുടെ ഭാംഗ്, മിസ്യുമിലെ കാരാഗ്രഹപ്രമാണി, രാജാ വിന്റെ അപുകലബറക്കാരൻ, പാതീയ കലവറക്കാരൻ, ഉദ്യാഗസ്ഥന്മാര്, യോസേഫിൻ്റെ ഭവനവിചാരിക്കാരൻ, സാത്മവാഹകന്മാർ (ഇശുമായേൽക്കാർ), ലക്ഷ്മണക്കാർ, വില്ലാർ, ശ്രേവക്കാർ, വാല്യക്കാർ മുതലായവർ. അഞ്ചു:—ദോതാൻ, മഹാബ്രഹ്മാൻ, മിസ്രയും ഇംഗ്ലീഷ് മാരി മാരി.

എബ്രായക്കട്ടി

ഒന്നാം അംഗം

അംഗാഡിയറയിൽ:

പൊദ്ദാമിപ്പോക്കനാവരെപ്പാടിയോടിട്ടയുമാ—

റാക്കിയും പോക്കി ഗർവാം

തണ്ണിത്താണാളും വാറിൻ തലതരമൊട്ടു

ത്തിച്ചുമത്തുച്ചുമെന്നം

മണ്ണിക്കരുത്തം തിരികും ചതവുപിടിപെട്ടും

ശാംഭാണാളും തുണാളും

തിങ്ങിനേതരുന്ന കൂടാതൊത്താതുകയതിയിരുന്നു—

വാഴ്സം നിത്യവും നാം.

ഒന്നാം അരംഭം

(ദോതാൻവന്തമിൽക്കെ മെതാനം)

[ഫോസൈപ്പിൻറ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചിലതർമ്മപ്പെട്ട തുണം മുതലായ പത്ര സഹോദരന്മാരും പ്രവേശിക്കുന്നു.]

യുഃ:—നിന്റെ കൂളിക്കൊശല്ലണ്ണാളും നെന്തുള്ളി യാത്തതല്ല. വിടത്തു കൂളിച്ചന.

ശിമ:—ഈവൻ്റെ നാണ പരച്ചില്ലോ ഇന്ന തിരുത്തണം.

ലേവി:—പല വർഷിക്കപ്പായചുമിട്ടുകൊണ്ട് നടന്നിരിയീ വൻ നഞ്ചുടെ കുറം പായത്തു്.

ഈസാ:—ഈവൻ്റെ സപ്പള്ളാ കാണാലുണ്ട് തിരുത്തണമെ നാംണിനിക്കതിനേക്കാൾ മോഹം.

സാമ്പം:—അതോരിക്കാൻ കേളിട്ടുള്ളവരെല്ലാം ഇവയെ കാണാനുന്നാടത്താക്കേത്തല്ലോ.

(യോസേപ്പിനു അടിക്കുന്ന.)

യോസേപ്പ്:—അയ്യോ! സപ്ലൂം കണ്ടതിനു താങ്ങാതു പിഴച്ചു?

യുദാ:—എടാ! ഭരാഹരി, പിന്നെ പട്ടിണിയിട്ടുകൊണ്ടാ ടിന്റെ പുറകെ കാണാടിനടക്കുന്ന തന്നെൽ വല്ലവരു മുണ്ടാ സപ്ലൂം കാണുന്നു?

യോസേ:—ഈ കിളിതിനെല്ലാം സമാധാനം പറയാൻ ശക്തി യില്ല. ദൈവം തന്നെ നിണ്ഞർക്കു. തോന്ത്രികാഭ്രം.

ലേഖി:—അനുബാ ഇവൻറെ ജനാനത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണിൽ. എനിക്കീപ്പോൾ ദൈവമിതാ തോന്ത്രിച്ചു.

(യോസേപ്പിനു അടിക്കുന്ന.)

യോസേപ്പ്:—അയ്യോ! അയ്യോ!

ആദിനാശൻ:—കാത്തുങ്ങളുള്ള താനൊന്നു പാണ്ടതാഭ്രം. അവനെന്നെന്നെല്ലാം കരിങ്ങളിൽനാലും അവൻ നമ്മുടെ കാലഭം അന്നപശ്ചിക്കാനായി അപ്പുൾ പാണ്ടയെ ചുഡിക്കുന്നേണ്ടാൽ അവനെ നിണ്ണളിഞ്ഞെന പകൻ പകർന്നടിക്കുന്നതു് ഒരു ശരിയല്ല. കൂടപ്പീറിപ്പ് മല്ലോ?

ദാനം:—ഓശുഹാ! നല്ല കൂടപ്പീറിപ്പ്, അവന്നുവാൻ അനഞ്ഞുമെല്ലാതെയുണ്ടാ കൂടപ്പീറിണ്ടവരായിട്ടു്?

ലേഖി:—ആ അധികപ്രസംഗിയിലും ഇന്തി ആദിത്യചന്ദ്ര മാതം പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളിലും അവനെ വന്നിച്ചു് അവൻറെ കരിയുടെ ചുറുറും നമ്മുടെ കരികൾ വീണു നമ്മുടിച്ചു എന്നും മറുറും സപപ്പും കണ്ണുട്ടണ്ണും.

ശീമയോൻ:—ബന്ധുമീനെൻറെ സപപ്പുത്തിലും നക്ഷത്രങ്ങൾ പതിനൊന്നായാൽ അവൻറെ ചേട്ടൻകൂടെ ഉൾ ഒപ്പുകൂടാക്കാനുണ്ടോ. വന്നിക്കേണ്ടവർ നാമല്ലാതെയുണ്ടാ? പോരുകും അപ്പും അമയുംകൂടെ സപപ്പുത്തിലും യാലും ഇംവക അധികപ്രസംഗമാണല്ലാ ഇവനു തോന്നുന്നതു്.

ആദിനാശൻ:—അവൻ യമാത്മത്തിൽ കണ്ട സപപ്പും ഇള്ളിൽ കളിളിമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് നമ്മേണ്ടും പാണ്ടു പോയതല്ലോ.

യുദാ:—കട്ടികൾക്കിന്നെന ഓരോ അവിഭവകം തോന്നിയാലും മറ്റൊള്ളവരത്തിനെ അപ്പഴപ്പോൾ അമന്ത്രകയാണ് വേണ്ടതു്. അതിനപകരം ഇവരു പലവർഷിൽ ക്ഷപ്പായം ഉണ്ടാക്കിച്ചു കൊടുക്കുകയല്ലോ ചെയ്യിരിക്കുന്നതു്?

ആബൻ:—അപ്പനവശിലോമേൽ കട്ടിയാകകൊണ്ട് സാരം അധികം വാസ്തവ്യമുള്ളതിനാൽ ഒരു ക്ഷപ്പായമുണ്ടാക്കിച്ചു കൊടുത്തതികൾ ഇതു കണ്ണുകടിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. സന്ദോഹിക്കാതല്ലോതെയുണ്ടാ?

യുദാ:—അതല്ല നാൻ പറഞ്ഞതു്. അതുകൊണ്ടിവൻ അവിഭവകിയാണിപ്പാരിനാൽ അതിനേൽക്കു പലവർഷിൽ കേണ്ടതു് നാമാണു്.

ശിരങ്ങാൻ:—എന്നാൽ ഈ അവിഭവകം കായിക്കാനു ക്ഷപ്പായം ഇന്തി ഇവൻ ഇടണ്ടാ. താനൊന്നിട്ടോക്കാം.

(യോസേപ്പിനേറ ക്ഷപ്പായം ഉണ്ടനു.)

തപ്പാലി:—ഈനിക്കിവയതിട്ട രണ്ടു കൊടുത്തെങ്കിൽക്കൊള്ളായിതനു. അതിന വേണ്ട അവിഭവകാ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഒരു മുൻ ക്ഷപ്പായം തായെന്നും ധരിച്ചുനോക്കാം.

യുദാ:—ഈവരു തല്ലുന്നതിനവിഭവകമല്ലല്ലോ. വിവേകമാണല്ലോ ഉണ്ടാകേണ്ടതു്.

നപ്പാലി:—അയ്യു! എന്നാലെന്നാലും വിഭവകമിന്നാക്കണ്ടു്.

(യോസേപ്പിനെ അടിക്കാൻ ഓദ്ദേശ്യം.)

ആബൻ:—(തട്ടിയുംകൊണ്ടു്) അയ്യു! മഹാപാപി! (ആത്മഗതം) എന്താണിവിടെ വേണ്ടതു്.

ഗാദ:—കണ്ണാ ഇവനേറ ലക്ഷ്യം. ദക്ഷം മിണ്ട് നാണ്ഡാ?

ആബൻ:—ഈതാണു കളിലക്ഷ്യംമെന്ന പറയുന്നതു്.

ലേവി:—യോസേപ്പു! എന്നാ തീ ഇതിനും മിണ്ടാതെ നിൽക്കുന്നതു്?

യോസേപ്പു്:—എൻറെ ചേട്ടുകാം ദൈവം തന്നെ എൻറെ പരമാത്മം വെളിപ്പേട്ടതിന്ത്തം.

· ഒരു വി:—ഈവൻ്റർ അതാനം കേൾക്കേബാഴാണ്
എൻ്റർ സർവ്വാശം വിറയ്ക്കുന്നതു.

(യോഗസ്ഥപ്പിനെ അടിക്കുന്ന.)

· ദയാസേഷ്യ്:—അരയു! ! അരയു! ! ഒരു ബദ്ധ എൻ്റർ
സാഹാദരയാരീയാതെ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവരോടു
ക്കൂടിക്കണമെ.

· ശൈമയോൻ:—എട്ടാ! അധികപ്പുണ്ടാ! ! അതു മേലായോ.
ശ്രാംകളാനം അറിയുതെ ചെയ്യുന്നില്ല.
പ്രിനോടൊതെ തെറവവും ക്ഷമിക്കായ്ക്കാം.

(യോഗസ്ഥപ്പിനെ അടിക്കുന്ന.)

· ദയാസേഷ്യ്:—അരയു! ! ഇതും നമ്മുടെ പിതാവിശൻറ
തെറവം ക്ഷമിക്കും.

· യുദ്ധാ:—കണ്ണാ, ഇവന്നിൽ നല്പവള്ളും ശീലിച്ചുവച്ചി
രിക്കുന്നതാണ്. കുറച്ചു വച്ചാല്ലും ദേശാക്കമാ
എന്ന സംശയം.

· ഓൺ:—ഈവൻ കുറച്ചുവച്ചാൽ ഇവിടെ ആക്കാ നശ്ചാ.
അവനവശിന്റെ പിതാവും പിതാവിശൻറെ നൗഭവവു
ഈംഗലീസ്.

· ദയാസേഷ്യ്:—ഉണ്ട്.

· ശൈമയോൻ:—എന്നാൽ അതുതനെ ഒന്ന് കണ്ടിട്ടു കാഞ്ഞം.
വരിൻ ഇനിശാത്മകങ്ങെന്ന സംശയിക്കാം.

(എല്ലാവശംതുടി യോഗസ്ഥപ്പിനെ അടിക്കും ഇടി
ക്കുറം ചവടിക്കും ചെയ്യും.)

· ദയാസേഷ്യ്:—അര കാര്യം! ! അരയു!

· ഗ്രൂഖൻ:—(തുറ്റുങ്കൊണ്ട്) അരയുാഃ നുംമപാതകമാരെ!
നിങ്ങൾ ദരിക്കലും തീരാത്ത പാപം തലയിൽ
വലിച്ചുവെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നോ?

· ശൈമയോൻ:—ഡാപം ചേട്ടെൻ്റെ തലയിൽ താഴങ്ങാം.

· ലേവി:—ഈ ഗ്രൂഖന്റോഹിയെ, ഈ വണ്ണുകനെ, കുടി
ഒക്കിക്കാരനെ, ഈ കണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കാൻ. കഴി
കയില്ല.

· യുദ്ധാ:—ഗ്രൂഖൻ ചേട്ടെന്ന പിടിച്ചുമാറി നീറുത്തിനാം.
തോൻ പരഞ്ഞതില്ല ഇന്നേരാണിന്നു വളരുന്നതു.

(ചീലർ തുവനെ പിടിച്ചുമാറുന്നു.)

ആദി:—നിങ്ങൾക്കും വന്നേ കൊല്ലുന്നമന്നേയുള്ളതെന്നും കുറഞ്ഞുപോരുന്നതെന്നതിനു്?

ശലവി:—പിന്നെന്നെന്നും കൊട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊട്ടും എന്നോ?

ആദി:—എന്നെന്നും കൊല്ലുന്നമന്നേയുള്ളതും മുണ്ടാണ്. മുണ്ടാണ് ചുവാട്ടക്കിണാറിലേയും തള്ളിക്കുള്ളയിൽ. വല്ല മുണ്ടാണ് പുന്നും കടിച്ചു ചതേതാട്ട.

യുദ്ധഃ:—ഒന്നല്ലക്കിൽ അവൻഡര പിതാവിൻ്റെ ദൈവം ആവാനു രക്ഷിക്കുന്നു—എന്നാലും വിരോധമില്ല.

മുണ്ടാക്കം:—അഞ്ചിടന്തനെന്നു. (ചീലർ യോസേപ്പിനെ ആട്ടിയുള്ള കിണററിം മുട്ടും.)

ജയാസേപ്പ്:—അഡ്യോ! ദൈവമേ! എൻഡര സഹാദരനും തട്ട കറഞ്ഞാള്ലും അവരോടു ക്ഷമിക്കണോ!

ശലവി:—കേട്ടിപ്പു ആ അധികപ്പും പാഠത്തു് പാപിന്റെ വായിൽ നിന്നുവെന്ന രക്ഷിക്കാൻ പാശു നീതിനപകരം അവൻ വിണ്ടും വീണ്ടും സഭചാദര കൂട്ട് ക്ഷമയപേക്ഷിക്കുകയാണോ.

ആദി:—ആ തമഗതം (ഈനി എന്തു വേണ്ടതു്) ആട്ടക്കണ്ണങ്ങളും! ഫോഡോപ്പിനെ എന്നതക്കില്ലും മുണ്ടാണ് പുന്പിനു കൊടുത്താലും. മുത്തം കഴിച്ചു ചെല്ലുണ്ടാ ഫേഡ്യും ആട്ടിനെന്നെയല്ലോ കാട്ടിൽക്കിടക്കുന്ന കൂട്ടകാൽ വകവത്തതിനെന്നു വന്നുക്കം. സഹാദരനുമാരുണ്ണ നീളും അലിവുപാലും അവക്കണ്ണായിരിക്കായില്ല.

ശരിമണ്ണാൻ:—ആതു നേരതനെന്നു. നേരും മുഖ്യാമാലും. അട്ടക്കിൻറെ പുരംകു ഒരു തുട്ടത്തിനൊരു വാല്പുക്കാ രൂപം ഒരു റട്ടിച്ചും വീതമേ മുന്നു പോക്കിട്ടില്ല.

ആദി:—അതാണാലും തൊന്തം പാഠത്തു്. കന്ന ചെന്ന നപ്പജിക്കുണ്ണം. പുലി പിടിച്ചില്ലെല്ലും പുലിക്കു മുഖ്യാമാരായ വല്ല മുഖ്യമായേരുക്കാക്കും പിടിച്ചു കൊടുത്തായ ചു പുലി പിടിച്ചതായിരിക്കുമെന്നു്

പറമ്പര കൊന്ധും തലയും കൊണ്ടു വന്ന കാണിക്കുന്ന തിനും മട്ടപ്പുള്ളി വരല്ലെല്ലാ നമ്മുടെ ആട്ടകാരിലാം. അതുകൊണ്ടുനേപായി അനപഷിക്കുന്നും. ഉച്ചുണ്ണ മടങ്ങിവന്നിട്ടുമതി. വരിൻ, കരുപ്പുര കുട്ടികളെ തീരുന്ന പോയിരിക്കുന്ന ദിക്കില്ലോ. ഒന്നു പോയി നോക്കേട്ടു.

യുദ്ധഃ—അണ്ണനുതന്നു. ദാനം ആദ്യാദം ആശൻ ചെട്ടുന്നു തുടുപോയിൻ. ഞങ്ങൾ ചിലരിവഴിക്കു പോകാം. ചിലത കുട്ടികളെ നോക്കാൻ പോകുന്നു. (ആശൻ ഒഴികെ മരരല്ലാവത്റും പലവഴിയായി പോയി)

ആശൻ—(പോകുന്നവഴി കിണറാഡിലേപ്പു നോക്കീടു്) കണ്ണതു! ദയപ്പുടേണ്ടോ. നമ്മുടെ പിതാക്കുന്നാതുടെ ദൈവം നിന്നുന്നും രക്ഷിക്കും. (പോയി.)

കിണററിൽത്തിനും പാടു കേൾക്കുന്നു.

കയണാ സാഗരാ ദൈവമേ!.....കണ്ടതിലോരു ശരണം നിയേധിത്താതമേ

തീരപചാ ഗ്രണാഹണാ നിധിയാം നീനിരാമയം. കത്തിക്കാത്തതല്ലു മൽ കതിവേറും ജയകനെ.

കയണാ

ആവക്കാനവിവേകത്താൻ അഗ്രതമേവം പാപത്തിൻ മലമൊക്കെയും

കോപത്തിജപലിച്ചയേ! തുടങ്ങേതാടിയാരെ ശാപത്തിൽപ്പെട്ടതാതെ ശാസിച്ചാഞ്ഞ പാലവിക്കു കയണാ.

ഇംഗരപ്പാനുകളല്ലാതെ ഇല്ലിനിക്കാതും തുറാരോക്കുണ്ടിലയേ!

ചീറുനേക്കിലും ചുറും ചെറുമില്ലെ ഭയം മറും തിന്നിലാറുയം മുലം സർപ്പലോകേരാ!

കയണാ.

അമൈയില്ലിതിക്കരിവി സ്ഥാജയൊന്നും അമ്മാത്രമിതിലാശപാസും

നീങ്ങലൻ പിതാവിശൻറെ നീക്കാമരഹാത്മ ദുർബല
ചെങ്ങേ സഹിച്ചു കൊണ്ടവാൻ ചിന്തയ കടാക്കിക്കാ:
ക്കരണാ.

(ചുമടെട്ടക്കന വാല്യങ്ങാതമായി മുന്ന സാത്ത്‌വാഹം
കരാർ പ്രവേശിക്കുന്ന.)

1—ാംസാത്ത്‌വാഹകൾ:—ആ എല്ലായക്കാരെ ഇവിം
കാണുന്നില്ലെല്ലാ.

2—ാംസാത്ത്‌വാഹകൾ:—അവരിനുലെ ഇവിടെ ആയി
രുന്ന എന്നാളുതു തീർച്ചുതന്നെ. തുടാരമടിച്ചുതായും
മറും കാണുവാതോ? ആടു കിടന്ന സ്ഥലമാണെന്നു.
ഈതോ പ്രത്യുക്ഷമാണെല്ലാ.

3—ാംസാത്ത്‌വാഹകൾ:—ഞാനത്തല്ല വിചാരിക്കുന്നതു്.
ഇവിടെ ഏവിടെയോ ഒരു പാട്ടുകെട്ട്. എല്ലായക്കാ:
ങ്ങൾ മട്ടിലാണ കേടുതു്. അവരായിരിക്കുമ്പോൾ,
ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ഇവിടെ ആരൈയം കാണുന്നി
ല്ല. ഇതെല്ലു പുതുമ. നിങ്ങളാൽ കേടുപെടുന്നോ?

1—ാംസാത്ത്‌മ:—ഞാൻഡിക്കാതൊന്നമല്ലനേപ്പേഷണം. വല്ല:
പാട്ടു നാലു കാളു വിന്റുക്കണം. ചെയ്തിലും കൊണ്ടി
കാടുല്ലാം ശൈത്യിച്ചു നടക്കുന്നതു പാട്ടു കേൾക്കാണം..
അതിനും നൽപും തിന്റെപും അറിയാനമല്ല.

2—ാംസാത്ത്‌മ:—എതാണോ ഒരു സ്വരം ഞാനം കേടു:
പുട്ടിലും ചേട്ടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇനിക്കു മറു,
ചീറായായിതന്നുകൊണ്ടു് അതിലേക്കയീകം ശ്രദ്ധ
പോരില്ലു.

3—ാംസാത്ത്‌മ:—വല്ലുവരു പാടിയപാട്ടാണ കേടുപോകുതു
കൊണ്ട് ലഭ്യതയിൽ കുറയുമെന്നും മറും ഞാൻ വിചാ
രിച്ചില്ല. ഉണ്ടായ പരമാത്മം പറഞ്ഞു എന്നേയുള്ളേ.

1—ാംസാത്ത്‌മ—ചെറുതെതയിരിക്കു. അസംഖ്യാ പാ:
യാതെ. ഒട്ടില്ലാട്ടുക്കീരട്ടക്കാട്ടിൽ അല്ലെ പാട്ടു
കേടുതു്.

(പിന്നെയും കിണറവിൽനിന്ന് പാട്ട് കേർക്കുന്ന)

കരണാസാഗരാ ദൈവമെ കണ്ടതില്ലോത
ശരണം നീംയാഴിഞ്ഞാൽമെ.

1—ാം സാർത്ഥമഃ—ഈതെത്തുകമ!

2—ാം സാത്മഃ—ഈതാ ഈ കിണറാിൽ നിന്നാണോ
കേർക്കുന്നതു് എന്ന തോന്നുനു.

3—ാം സാർത്ഥമഃ—യദ്യക്കിവിടെ നിന്നു പോകാം
(നടക്കുന്ന)

4—ാം സാർത്ഥമഃ—ഞാനിതെന്താണാവാിഞ്ഞാതിം ഫോലു
വരുന്നുള്ളൂ. (കിണറവിക ഫല്ലു നടക്കുന്ന)

5—ാം സാർത്ഥമഃ—(തിരിഞ്ഞുനിന്നു) ഞാൻ പറ
ഞാതില്ലു ഈ അബ്യദ്ധങ്ങും കൊണ്ടു പുരപ്പുടേ
ബേജും. കാണുന്ന പുറും കൂഴിയും ഒക്കെ പാഠി
ശോധിക്കുന്നം (വാല്യക്കാരോടു്) ചുമടട്ടുതു് കൊണ്ടു
വരിന്നും വാല്യക്കാരും ഒരച്ചിച്ചുപോയി)പിന്നെയും
കിണറവിൽ നിന്നുപാട്ടുകേർക്കുന്നു.

കരണാസാഗരാ ദൈവമെ കണ്ടതില്ലോത
ശരണം നീംയാഴിഞ്ഞാൽമെ

6—ാം സാർത്ഥമഃ—ഈ കിണറവിൽ നിന്നു തന്നു
യാണുന്ന തിശ്വയും വന്നു.

7—ാം സാർത്ഥമഃ—വല്ലുതെങ്ങളുംബാധിരീക്ഷം. മധ്യാ
ഹന്തസമയത്തിവക സമലഭാളിൽ ഈതരു അംഗാഡാ
രണമല്ല.പോതു.നൃക്കു പോകാം. ചേട്ടും, ശ്രൂക്കാഡം
നടന്നുകഴിഞ്ഞു. അതു എബ്രായക്കാരും കണ്ടതില്ലെങ്കിൽ
വേണമിന്നു വല്ലതും താമസാച്ചു വെച്ചു ഉണ്ടുകഴി
ക്കാം.

(രണ്ടാള്ളം പോയി)

രണ്ടാം അറരങ്ങ്^०

ദോതാനിൽ ഒരു ക്രമം വുറം.

(ആവശ്യ പ്രചവലിക്കന്ന)

ആവശ്യം:— ആടക്കാരം പോയിട്ടു് ആടു കടിച്ച കാട്ടു പാല്പാ കാണുന്നില്ല. കിട്ടാ അക്കലെത്തിലെദ്ദേശാഭ്യർത്ഥി പട്ടികൾ ജീവാംഗങ്ങൾ തന്നെന്നു. നടക്കാത്തിക്കൊള്ളാത്ത വാസം പ്രയാസം. വിശദ്ധൂസഹിച്ചുള്ളടക്കാ. ആ കാറിനകണ്ണം മാരെപ്പാം തുടി ആ നിർദ്ദേശിയായ കൂട്ടിച്ചു എന്തു ചെയ്യുന്നു വിശ്വാസില്ല. ഏതാനോത്തുകൊണ്ടുപാരെ എന്ന്. ഒരു കണക്കിൽ കിണാറാഡേപ്പു, തന്മുഖം സമുച്ചിച്ചു എന്നോളിള്ളു. അരളാഴിനുാടി കോടി ക്രമപുരസ്കരി അടുക്കാവേദ്യുക്കാണ്ടുപാകാമാണ് വിചാരിച്ചുണ്ട് എന്നാൽ ആടക്കിരുന്ന നോക്കാൻ പോകാമാണ് പാശത്തു്. എന്നാൻ നടക്കാനുണ്ടെന്നില്ല പോരാം. തുടക്ക തീവിച്ചുവു് കുറഞ്ഞുണ്ടാടു വന്ന മട്ടണിപ്പുണ്ണി ഉണ്ടാതെന്നാണ് എന്നുമരിംത്തില്ല എന്നതു ഇപ്പോൾ ക്ഷണിക്കിയും തിരിച്ചുപോകത്തെന്ന്. ബഹില്ല സഹിച്ചു തുടി.

നേരെ എഴുപ്പുനുമീനു സുതലമതിന്റെ
മധ്യത്തിലെത്തിട്ടിതാ
പാരാതാരം കരണ്ടളാസുകല
വും ചേത്തത്തസ്സറ മുർഖാവതിൽ
പാരം മുറ്റുഹമാശ താപമുള്ളവാങ്ങിട്ടുാശയോജ്യു
പുരിലെൻ
(കുറപ്പം ചെന്നകം സഫോറശർ
സണ്ണം ചേന്നിനു ചെയ്യുന്നപോൾ (പോയി)

രൂന്നാം അറരങ്ങ്^०

ദോതാൻ മെരുവാനം

ആവശ്യം: ഒഴികെകയുള്ള സഫോറശരം കൂട്ടിൽ കുറക്കുന്നു രക്തത്തിൽ മുക്കിയ ക്രമാധാരം. യുദ്ധാധാരം ഗാംഗ്രേഷൻ ഓജം പ്രചവലിക്കന്നാം.

യുദാ:—അയ്യോ! തിന്നെളിത്ര ഭീതക്കലോണന്നിപ്പിച്ചേ
മനസ്സിലാക്കൂളി.

1—1ാം സാർത്ഥ:— ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നെളിൽ ഒരു
തന്നാണകിലും ദേപ്പെട്ടുപോക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ച
യാണ്.

ശൈമങ്ങാൻ:—ഈ കഴിയിൽ കിടന്നം അവസ്ഥ കീർത്തനാ
പാടിക്കലുഡാമെന്ന വെച്ചുപറ്റാ. ഇക്ക്ലൂത്രട്ടി
അവൻറെ തലയിലേക്കിടായി.തന്നില്ല?

ശ്രീവി:—ഞാൻ വിചാരിച്ചുതു് അവൻ അതിരു മുന്നു
ചത്തിരിക്കുമെന്നാണ്.

യുദാ:—അതൊക്കെ കിടക്കട്ട. നിന്നെൻകിവെന വില
ജൂവാണ്ണുന്നതിനു വിരോധമുണ്ടാ?

1—2ാം സാർത്ഥ:— എന്തിനാണന്നണ്ടു്. നൈംബുട്ടുടെ
ശ്രീത്രതിൽ ഉപകാരം ശ്രീടാതേ അരു എന്തിക്കാൻ
ആളോട്ടും പോരായ്ക്കയില്ല.

യുദാ:—അതൊന്നും പറഞ്ഞാൽ പോരാ. നൈംബർ മരറ
ഹാളുയത്തിൽ ഉംണകഴിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ
നിന്നെൻകിടന്ന ഹാതന്ത്രകണ്ടു് ഇന്നുവെന തീർച്ച
പ്പെട്ടതിട്ടുള്ളതാണ്.

2—1ാം സാർത്ഥ:— ഈ അക്കി ഇന്നുവെന രക്തം പുരട്ടി
അഴക്കാക്കി കള്ളയാതാണകിൽ ഇതിനു വല്ലതും
വിലത്തന്നതിനു വിരോധമില്ലായിരുന്നു.

1—1ാം സാർത്ഥ:— ഒരു വേള ഈ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ
കിട്ടിയാലും വല്ല വിധത്തിലും ചെലവാക്കാമോ
എന്ന നോക്കാം.

യുദാ:—അതു പാടില്ല. അക്കി വിൽക്കാനല്ല.

3—1ാം സാർത്ഥ:—അതുടെ. ആ കുട്ടിക്കെള്ളുവിലക്കിട്ടുന്നു.

ശൈമങ്ങാൻ:—അതു നിന്നെൻകിടന്ന തന്നെ നിശ്ചയിച്ചുപ്പാക്കുമെന്നും മതി.

1—1ാം സാർത്ഥ (3—1ാം സാർത്ഥവാഹകനോട്) എന്ന
പാടുപാടികേൾക്കണമെന്നുണ്ടോ?അതൊന്നാംകാണ്ടു
വയറ്റയിറയുകയില്ല.

3—10 സാമ്പദഃ— തൊൻ വല്ലതു കഴിഞ്ഞാൽ. എൻ്റെ പേരിൽ കണക്കെഴുതിക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

ബേവിഃ— (കിണറിക്കലേക്കവന്നിട്ട്) കിണറിൽ തന്നെ കിട്ടുന്നും അതോ വല്ല കള്ളിക്കാലവത്താലും മാറിക്കള്ളേണ്ടാ എന്ന് നോക്കേട്ട്.

(ശേഷം സദ്ധാരണയായം പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു.)

യുദ്ധഃ— അവിടെ കിടക്കാതെ പിന്നെ എങ്ങോട്ടു പോകി നും. ഈ ശ്രദ്ധഗതിയായാലോ.

1—10 സാർത്ഥഃ— (പത്രക്കു രണ്ടാം സാർത്ഥവാഹക നോട്ട്) തൊൻ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ഇയാളെയും കൊണ്ടു നടക്കുന്നതു പ്രധാനമാണെന്നു്.

എന്നോടു പാഠിപ്പും കണ്ണെഴുതിപ്പോഫേക്കു് അയാൾ വില കൂടിയുള്ളതും.

ദ്രാൺഃ— (സദ്ധാരണയാരോട്ട്) ചേടുന്ന കണ്ണില്ലെന്നും അതാ കിടക്കുന്നു. വള്ളിപ്പും ലഭിയുപ്പാലെ കണ്ണും തെളിച്ചു്.

2—10 സാമ്പദഃ— (1—10 സാമ്പദവാഹകനോട്ട്) ആട്ടു ചേടുന്നു പക്ഷത്തിൽ എത്തുകൊടുക്കാമെന്നു്.

ശൈമയോൺഃ— (സദ്ധാരണയാരോട്ട്) നേരുതനെ അതകാടി കുറു.

3—10 സാമ്പദഃ— (രണ്ടാം സാമ്പദവാഹകനോട്ട്) വെറുതെ കിട്ടിയാൾ കൊള്ളും. അതിനും അവരു സമ്മതി ചേയ്യുന്നു. ഈ അഖിയൻ തുടക്കയില്ലായിരുന്നു കുറി, വല്ലതു എന്തോ പദ്ധതി കൊടുത്താലും വിരോധമില്ല.

ബേവിഃ— (സദ്ധാരണയാരോട്ട്) ആഹാ! കിട്ടുപ്പും ചാത്തില്ല. അല്ലെന്നു്

2—10 സാമ്പദഃ— (ഒന്നാം സാമ്പദവാഹകനോട്ട്) അതിൽ പാതിക്കുടെ ആധാരാലും ഇരിക്കേട്ട എന്നു നേരുന്നു പക്ഷം.

3—ംസാത്ത്:—അത്രയുംകൂടുന്ന ആധാലും വാദങ്ങൾമന്നാ സാരൻ പശ്ചിം.

റീമ:—(സഹാദരിക്കാരോട്) അല്ലപ്പോൾ ഇവർക്കാ ജീവൻ മല്ലിരിച്ചിട്ടിള്ളിരു തന്നെ.

ലേവി:—ഹാഹോ! അങ്ങനെ തന്നെ.

യുദ്ധാ:—ഞുട്ട തൊട്ടിയും കയറും കൊണ്ടു വന്നില്ലോ വേഗം കെട്ടിയിറക്കി ഇങ്ങനോടു കുറവും.

(ചിലർ തൊട്ടിയിരിക്കുന്നു)

റീമ:—സുക്ഷിച്ച പിടിച്ചുംബിൻ.

യുദ്ധാ:—(തീരിഞ്ഞു കനാം സാത്ത്‌വാഹകനോട്) എന്നും വിലയുടെ കായ്യുമൊന്നും തീർച്ചപ്പെട്ടില്ലേ. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ആലോചനക്കിടയില്ലാതെ വാദത്തെതന്നു കണ്ടാണു തൃപ്പമിന്നു മാറിക്കൊള്ളുന്നതും.

1—ംസാത്ത്:—എന്നാ ഇതിലാക്കു അത്രവളരെ ആദ്ദും ചീകാരണള്ളിരുത്തുന്നിംബന്ധമാണെന്നുകിൽക്കുന്നതും വാദിക്കൊള്ളാം. വല്ലതും നാലും അംഗവും തരികയും ചെയ്യാം.

3—ംസാർത്ഥം:—(കിണറാറിക്കലേക്കു ചെന്നിട്ട്) എന്നു കുട്ടിക്കു കേടുവാനും പാരീടില്ലല്ലോ.

2—ംസാർത്ഥം:—(യുദ്ധാവിഴനോട്) ചേട്ടുനാഡാനുംകൈ പറയും. പതിനെണ്ണുവെള്ളിത്രാമനും ഏതും തീർച്ചപ്പെട്ടിട്ടിട്ടിട്ടുള്ളതുണ്ട്.

3—ംസാർത്ഥം:—(ശ്യാസ്നപ്പിരുന്ന തടക്കിക്കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു) എന്നാ വിലയുടെ കായ്യുമൊന്നും തീർച്ചയായി സ്ഥിംഭില്ലോ.

യുദ്ധാ:—നിങ്ങളുടെ പേരെച്ചുബ്ലാനും ഇതിലാവട്ടിക്കുന്നും ലുകപത്രവെള്ളിക്കാൻിൽ ഒരുപ്പുണ്ടും കാണ്റുണ്ടും തന്നെക്കിഴപ്പാർ ഇവനെ വിശക്കണാം.

3—ംസാത്ത്:—ഈ സംഖ്യ ഒരു അധികമാണെന്നും എന്നും വിചാരിക്കുന്നില്ലേ. മുഴുവൻം എന്നും പേരിൽ കണക്കെഴുതിക്കൊണ്ടാലും വിശദയമില്ലേ.

1—ംസാത്മ:—തെൻ്റെ കണക്കിലേൻ്റെ കാൽപ്പനികളും തൊൻ
പിന്ന പറയാം. (രണ്ടാംസാത്മവാഹക-
നോട്) എന്നാലെന്തു അങ്ങനെ തന്നെ സ്ഥാ-
തിക്കയോ?

2—ംസാത്മ:—നാലോ അഭ്യന്തരാ വൈദികക്കാരിയേൻ്റെ ശ്രീ
തലിൽ എത്തു വരുൻ പോകുന്ന. ചെന്താതിക്ക-
തിശ്വാസവുമാണല്ലോ.

1—ംസാത്മ:—എന്നാലാണ്ട്. പഞ്ചമില്ലോൾ രോക്കം തന്റെ
നില്ലു. കഴിഞ്ഞതു ചണ്ണ വന്നപ്പോൾ നീണ്ടുള്ളേ
മൃതതചേട്ടും ഒരു ചുട്ട് വാങ്ങിയതിനേൻ്റെ വില-
തരാനണ്ട്. അതിൽ നീക്കിക്കൊള്ളാം.

യുദ്ധാ:—ഓഹയു! അതുപാടില്ല. ഒ ചുട്ടുമായിട്ടിനു കൈ-
ക്കണക്കപറയാൻ പ്രധാനം. മുപ്പിലേഷ്ഠീ എർപ്പുടു
തന്നെ അതു രസിക്കമെന്ന തോന്നുനില്ല.

2—ംസാർത്ഥാ:—എല്ലോ, ആ വിദ്യാജ്ഞാവിഡ. ഇന്ന് കണ്ണി-
ല്ലാല്ലോ.

ശ്രീമി:—ആടിനെ നോക്കാൻ പോയിരിക്കുകയാണോ.
ഇപ്പോൾതന്നെ ചാടി വന്നേക്കം. അതിനുമുമ്പേ,
തീണ്ടും പോകുകയാണോ വേണ്ടതു്.

യുദ്ധാ:—അഭ്യന്തര തവന്നുണ്ടോ വേണ്ടതു്.

1—ംസാത്മാ:—ഞാദിൽ പോജ്യാള്ളം പണ്ടത്തിനേൻ്റെ
കാര്യം പിന്നെന്നുണ്ടെന്ന. ഇപ്പോൾ തന്നെ കീഴ്
ണ്ണെന്ന നീംബന്ധമാണോ?

യുദ്ധാ:—ഇപ്പോൾ തന്നെ തീരകയാണോ ഭാര. 1.

1—ംസാർത്ഥാ:—എന്നാലഭ്യന്തരതന്നെ (പണ്ണെമല്ലോ യുദ്ധാ-
വിനെ എൽപ്പിച്ചു്) എന്നാൽ എല്ലാവരുടും
തീരെ തന്നും പോകാവരഞ്ഞു.

2—ംസാർത്ഥാ:— (അയാണേപ്പിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു്)-
എന്നാൽ പിന്നെ കാണാം. കട്ടി യുക്കുപാ-
കാം.

ശ്രദ്ധാസ്പദം:-

അടിമതിലറിയാതെന്നാക്കാതു വിററീടുവാൻമാം
മടിയിലിനിവള്ളേതാരപ്പിതാവേപിതാവേ!!
ഒന്നാക്കിയിടപിരിയാനംതാൾവിടാത്തപിങ്കാടി
യടിയന്നിനിയുമെന്നാകാഥമതകാല ആണോ?
കുരാട്ടമില്ല കുറവെന്നിലിവക്കുമുഖം
വേറിട്ടകാട്ടിയവിധനങ്ങൾ വിള്ളേടികാതത
നേരിട്ടകാഥമതിന കാലവുമില്ല പണ്ണം
നേരിട്ടിളക്കിയിടച്ചിൽച്ചുവരുമാ? വരകമ.

(സാത്മവാഹകക്കാരോട്ടിട്ടടി പോയി)

- യുദാ:—ആവു! മനസ്സുന വളരെ സമാധാനമാണി.
- അരുവൻ:—(പ്രവേശിച്ച കിന്നററിപ്പേക്ക് ഭോക്കീടു് തിരു
ഞ്ഞ മാറ്റതടിച്ചുംകാണ്ടു്) അയ്യോ! മഹാപാപി
കളേ, ചതിച്ചോ! കണ്ണതിനെ കഴിയിൽ കാണുന്നി
ല്ലാല്ലോ.
- ലേവി:—കണ്ണതിനെ കുറക്കണ്ണ കൊണ്ടുപായി.
- യുദാ:—ഈല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വിററു. അതിനിപ്പോൾക്കുറു
വേണാം?
- അരുവൻ:—അയ്യോ! ദൈവജന, നീതിമാണം നിബിഡം ഇഷ്ട
നമാധ ഇന്നയേലിനു് ഈ വിധം മനഷ്യരല്ലാത്ത
മകളുണ്ടായതും എന്തെനെ? ഞാനിനിച്ചുന്നേരെ വീട്ടി
പേക്ക രഘാക്കനു.
- ശൈമണ്ണൻ:—എച്ചുമാനിവിടെ താമസിരുത്താളിണും.
- അരുവൻ:—(ഈകു കണ്ടിടു്) അയ്യോ! എൻ്റെ ഹൈണ്ടസ
പ്പേ!! അയ്യോ!!! അപ്പുണ്ണി ഓമനക്കട്ടി!!!! നിബന്നാ
ടിവരിഞ്ഞെന ചെണ്ണുമെന്ന ഞാന്നാരിക്കൽപോലും
വിചാരിച്ചിരുന്നില്ലാല്ലോ. അയ്യോ! കൊലപാതകക്കു
രെ, നിഞ്ഞൾ എന്നാളുടെക്കുംബിനി.
- യുദാ:—അരുവൻചെച്ചു ഗ്രാമം നിബന്നാണ്. തണ്ടർ ഫോസ്പൈറേ
കൊല്ലുകയും തിന്നുകയും എന്നും ചെണ്ണില്ല. അകു
ഞ്ചുനിന്നുചോരയിൽ മുക്കീയതാണ്. അവനു കഴി

യീൽനിന്ന കേരളി ഇതിലെ വന്ന ഇന്ത്യമായേൽ
ക്കാക്ക വിററു.

അവൻ:—ഈങ്ങു! മഹാപാപ!! എന്നാൽ പിന്നെ നിന്ന
ഒന്നെന്ന വിശകാമാക്കിതനില്ലോ. ഞാനിനി എങ്ങ്
നെചെന്നുപുണ്ടീ മുഖ്യ നോക്കുന്നു?

യുദ്ധാ:—അതിനെക്കറിച്ചു ചെട്ടെന്നാണോ വിചാരപ്പേജേ
ണ്ടാ. അപ്പേനു സമാധാനപ്പുഴയാണ് ഞങ്ങൾ യല്ല
വഴി കണ്ടിട്ടണ്ടു്.

അവൻ:—ഈവൈ നല്ല സമാധാനം ഇതിന്റെ ഫലം
എന്നുകൂടിലും അന്തഭവിക്കാതെപാകുന്ന കാലമില്ലോ.

ലേവി:—അതും ഞങ്ങൾക്കുനു അാം ഭവിച്ചുണ്ടാണോ. ചെട്ട്
പോയി ഉണ്ണണ കഴിക്കുന്നു.

അവൻ:—ഒദ്ദേവമെ! ഇനിക്കിതിലും പക്ഷമില്ലോ. എങ്കി
ലും ഇന്ത്യയേലിന്റെ സൗത്തിക്കിതിനും സംഗതി
വന്നുല്ലോ. (പോയി.)

യുദ്ധാ:—(ഡാൻ, നഷ്ടാലിക്കേണ്ടത്) കമ്പയോക്കെ പറഞ്ഞു¹
കുണ്ടുല്ലോ. അവിടെനും പല്ലിലും കൂട്ടിരക്കാണ്ട്
നിന്നെന്നാക്കെ വശ്രഷ്ടാക്കിയെന്ന വരുത്തു്.

ബാഡ്യാലി:—എന്നാൽ ഞങ്ങളിൽപ്പോർത്തുനു പോയേക്കാം.

യുദ്ധാ:—ആചട്ട്, ഒട്ടം താമസിക്കേണ്ടാം. ഇനിജീവാണോ ഭയം
പേടുന്നില്ല.

ക്രമാലേതും സാധിപ്പതിനു ചെറുതും നാണ്ടീ വിജ്ഞമം
ക്ഷമാശൈലംകാര്യങ്ങളിലവിലജമാക്കണമാണെന്നും ചിത്രം
സമാധാനംകണ്ടാലതിനുമുള്ള തുടങ്ങേണ്ടുള്ളതുനു
അമാറാ പിന്നീടും തുടങ്കക്കുന്നു നിയതം.

(എല്ലാവതം പോയി.)

രിംഗാമക്കി

രണ്ടാം അരയ്ക്ക്[°]

ഹരാശ്ശുന്നതിൽ യാങ്കോബിരീററ ഭവനത്തിൽ ദരഃ
പുറത്തള്ളം. യാങ്കോബു നിന്മ പ്രാർത്ഥമിക്കാറു.

ദൈവമെ! നീ മര പ്രാർത്ഥന കേളുത്തള്ളാമനിയും.
കൈവരേണം കാവലായെന്നിൻ കാലിനാകർക്കു നീ
മാതാവിന്റുംതാടിക്കൊള്ളാമെന്ന വള്ളത്തീ! നീ—
ദേവ

മേതുകില്ലാതെ പാലിച്ചുത്തും നിന്മ തുപ കൈവല്ലം
ആളുമേയർത്ഥമുഖ്യാസകലമിനിക്കുള്ളുവ സർവാ—
നാളും നിന്മനാമഹത്പത്തിനായ് ഭവിക്കണാമെ,
നിത്യമാമേസ്തു നമോസ്തു നിവിലരക്ഷാകര ഭേദ!
നിത്യസ്പത്രപസമസ്തുകല്യാണന്നിയേ ജയ.

(ബന്ധാമിൻ പ്രവേശിക്കുന്ന)

യാങ്കോബ്:—(ഈരു ബന്ധാമിനെ മടയിയിൽപ്പുത താഴ്വ്)
മക്കെ! നീ പ്രഭാതനമസ്തുരം കഴിച്ചു?

ബന്ധാമിൻ:—ഈപ്പു! ഞാനോരു വല്ലാതെ കിനാവുകണ്ടു
കൊണ്ടാണിന്നുന്നുംതു്. ഉടനെ അപ്പേരുടുപരിയാൻ
വരുകയായിരുന്നു.

യാങ്കോബ്:—എന്തായിരുന്നു. കെൾക്കുന്ന.

ബന്ധാമിൻ:—കൊച്ചുചുവട്ടുനെ കാട്ടിക്കുവച്ചു് ആരാഞ്ഞി
ല്ലാംതുടി പിടിച്ചുപിടിച്ചു. വലിയ മുട്ടക്കാരായിരുന്നു.
കൊച്ചുചുവട്ടു തിലവിളിക്കുന്നതു കണ്ടു ഞാനും തില

വിളിച്ചപോയി. ഉടനെ തൊന്തരാർന്ന. അപ്പേനു
കാണാത്തു തൊൻ കിട്ടുകിട്ട വിറച്ച.

യാക്കാബു്:—ഈഗ്രേഡുള്ളോ സപ്പുനം. നീ നിശ്ചയം
കൊച്ചുചേട്ടുനു ഓത്തുകൊണ്ട് കിടന്നിട്ട് കണ്ടതോ.
ണാ. അതിനെന്നും വിച്ചാരപ്പെടാനില്ല.
ഒരു വസ്തുയായാൽക്കാണ്ട് കൊച്ചുചേട്ടുനു ഇന്നച്ചുണ്ട്.
കും വന്നചേരും. നമസ്കാരം കഴിക്കു.

ബന്ധാമിറി:—(എഴുന്നേറുന്നിനു പ്രാതമിക്കനു.)

ഭോഗമായ തിമിരോധമാകയകലഞ്ഞകറാ

നിജരശ്മിയാൽ
പാരിലുള്ള ജനത്തു കാഴ്യത്തുനു സുഖ്യനു സമാന-
നായ്

ആദ്ദേഹിക്കും പ്രഥമകാരമവിലം കളഞ്ഞു തെളിവോട്ട്
തൻ

നേരു ചെന്നവഴികാട്ടിട്ടുനു സകലാധിനായക
നമൊസ്തുതെ.

പുഷ്ടിയും വൈലിലുമല്ലെല്ലപ്പുകലുമെന്നവേണ്ട സകലം
ഭവൻ

സ്വഭാവംനന്തരുഗാഡിവർപ്പുമവില്ലതിനും സദയ
മനപ്പറം

തൃഷ്ണിയാപടികൊടുത്തിട്ടുനുള്ളവു കട്ടിയാകമൊവിര
വിക്രിയ.

ദ്രുഷ്ടികേവലമൊഴിച്ചിട്ടിട്ടാൽ സകലാധിനാമസാരം
ജയ.

മാതൃഗർഭതനാധകാലമത്രതൊട്ടുകാര്ത്തകനിവോടുമാം
ജാതഫോദ്ധമിന്നനാർവരങ്ങു തുണാചെയ്യാരെന്നു
കലാദാവയെ!

പ്രീതനാധിനിയുമെന്നമേവമല്ലവിറിട്ടുനു കതണാ
ബലാൽ
ഭൂതലാംതിക്കളാഴിച്ചുകാര്ത്ത
കതണാനിവാസ പരിപാഹിമാം..

യാക്കാബു്:—മകനു! ഇപ്പോൾ നിരൻ മനസ്സിന
സ്വന്ധത തോന്നുന്നില്ലോ?

ബൈന്യാമിൻ:—ഉള്ളു്.

(ഉത്തിലേയ്ക്കു നോക്കീടു്) അപ്പു അതാ ഒഴുവാലു്
ചേട്ടൻ വരുന്നു.

യാക്കാബു്:—എവിടെ? ഓ ശരീ! തുടങ്ങുത്തുതു
അണ്ണില്ലോ.

ബൈന്യാമിൻ:—അണ്ണ.

(ഭാസം നഷ്ടാലിയും പ്രവേശിക്കുന്നു.)

യാക്കാബു്:—മറരവരെല്ലാമെവിടെ! പുരകെ വരുന്നോ?

ഭാൻ:—ഇല്ലോ. തന്ത്രം രണ്ടുള്ളം മാത്രമേ വന്നിട്ടുള്ളു.

ബൈന്യാമിൻ:—കൊച്ചുചേട്ടുനെ നിന്തുള്ള കണ്ണില്ലോ.

നഷ്ടാലി:—ഇല്ലോ.

യാക്കാബു്:—ഈവൻ പിന്ന എത്തില പോയി.

തിന്തുൾ തനിച്ചിപ്പോൾ വന്നാത്തിനു്.

ഭാൻ:—ഒരു തെ ഇണ്ണാട്ടു വരികയായിരുന്നു.

യാക്കാബു്:—തുടങ്ങിയെല്ലാം ഇപ്പോൾ എവിടെയുണ്ടോ.

യേറ്റു അന്തു വന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്ന എണ്ണാട്ടു
പോയി.

തിന്താലി:—ശേഖവമിൽ കാട്ടുഗണങ്ങളുടെ ശല്യങ്കാണ്ടു്
പാളിയം ദോതാനിലേയ്ക്കു മാറീടിനു് അണാവുട്ടായി.

യാക്കാബു്:—എന്നാൽ യോഗ്യും ഇപ്പോൾ ശേഖവ
മിലോക്കെ നടന്ന് ചുറുകയായിരിക്കും. വഴി
ക്കുന്നും നിന്തുൾ അവനു കാണുകയും, കേൾക്കുകയും
നന്നം ഉണ്ടായില്ലോ.

ഭാൻ:—ഇല്ലോ.

.ബൈന്യാമിൻ:—ഈയേം! എന്നാൽ പിന്ന കൊച്ചു
ചേട്ടുനേണ്ടാട്ടുപോയി.

യാക്കോബ്:—എന്നോട്ടു പോകുന്ന. അവനിപ്പൂർവ്വം അങ്ങു ദോതാനിൽ ചെന്നെതരീയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ദോതാനിൽ നല്ല തീറാറിയണ്ടില്ലോ. ഇനല്ല. ഇവനേ തുനോപാദ്ധകിമി അവരവിട്ടുന്ന പാളയാ എടുത്തു കളകയില്ലതു.

ശില്പാഖി:—ഈല്ല. ദോതാനിൽ നല്ല തരമാണ്. ഒരു പത്രം മുപ്പുതു ദിവസത്തേയ്ക്കു മുട്ടണാതെ തീറിറിക്കുവകയുണ്ട്. ദോരു ആട്ടം അവിടെ എന്നുമില്ല.

യാക്കോബ്:—അതു നന്നായി. യോഗ്യപ്പെട്ട് അഞ്ചേം താഴേയാ എന്നാണെന്നാറിണ്ടില്ലല്ലോ. ആട്ടം— നിംബൾ പിനെ എന്നാണെപ്പോൾ ഇന്നോട്ടുവന്നതു. ആക്കം സുവക്കേടുന്നമില്ലല്ലോ.

ദാൻ:—ഈല്ല.

യാക്കോബ്:—പിനെ കായ്യും വല്ലതുമണ്ഡകിൽ പറയിൻ. യോഗ്യപ്പെട്ടവിടക്കിടന്ന ചുരുക്കെന്നുണ്ടാണി നാഥില്ലല്ലോ. കൊച്ചുക്കണ്ടിനെ തനിച്ചുയുദ്ധിച്ചിരിയില്ലാണിനന്ന. എന്നെക്കിലുമാകട്ട.

ബൈത്രഹ്യമിൻ:—അണ്ണു! അപ്പുൾവിച്ചുകയില്ലെന്നുവച്ചായി തന്ന ദോൻ ചോദിക്കാണത്തതു. രാത്രി നല്ല തകടി ജൂറത്തു ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൻറെ അടക്കതെ തീയും കാണു, നല്ല പഴമകളും കേട്ടിരിക്കാൻ നാശന്തര നാളണ്ണ കൊതിക്കുന്ന.

യാക്കോബ്:—അംനിനെന്നും. ഒരാറുമാണും കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ എൻ്റെ മകനെ നോതയയ്ക്കാണല്ലോ. ഇപ്പോൾ തിനക്കതിനു പ്രായശില്പം.

(ഭാൻ, നല്പാലിക്കണ്ണാട്) മക്കാളേ! നിംബൾ പിനെ എന്നിനാ വന്നതു. കായ്യും വല്ലതുമണ്ഡകിൽ വേഗം പറയിൻ. യോഗ്യപ്പെട്ടെന്ന നിംബൾ തന്ന പോയി നേര തിരക്കുണ്ടാം.

ദാൻ:—തെന്നും വന്നതു ഒരു കായ്യവും കൂടാതെയല്ല (പലവർഷിക്കപ്പെട്ട കാണിച്ചിട്ടു്) ഈ അക്കീളു

സമിതിയിൽ വഴിയിൽ കിടന്ന (ക്രൂഷം യാങ്കോ) ബിശൻറ കൈയിൽ കൊടുക്കുന്നു.)

ബെന്നുമാറിൻ്റ്:—ഈ കൊച്ചു പട്ടവൻറ അക്കിയ അണ്ണപ്പു. ഇതിനേംബലാക്കു ഈ ചോര പിരിഞ്ഞെതുവിരുന്നിരുന്നു. ദാനു നഷ്ടാലിജും താങ്ങുന്നു.)

ബെന്നുമാറിൻ്റ്:—അങ്ങു! അപ്പു! അങ്ങു!! ദൈവമെ!!!

ദാൻ:—നഷ്ടാലിജും) നീ ഭാടിയ ചുന്ന ഒപ്പം കുറാ വെള്ളം കൊണ്ടുവാ.

നഷ്ടാലി:—ഈ കറിനമായിരിക്കുമെന്ന എന്നും നിത്രപി ചുത്തനില്ല. (പോകുന്നു.)

ബെന്നുമാറിൻ്റ്:—അപ്പു! അപ്പു! അപ്പുനു!!! ദാൻ ചെട്ടു! വിളിച്ചുവരു മിന്നാതുവെത്തു. അപ്പുൻറ ക്രൂയമാക്കു നാണ്ടതുപോയപ്പു.

ദാൻ:—നുമകില്ല. കുഞ്ഞെ! അപ്പുനുന്നലെ ഉടക്കംഞ്ഞരാതെ കിടന്നതിൻറെ കഫപ്പമാണ്.

ബെന്നുമാറിൻ്റ്:—കൊച്ചുചേട്ടുനെ ഓത്തുകൊണ്ടു കിടന്ന തോനമിന്നലെ നല്ലവള്ളും ഉറങ്ങിയതല്ലപ്പു. നിലകൾ കൊച്ചുചേട്ടുനെ ഘുഞ്ഞും കണ്ടില്ല.

ദാൻ:—ഈപ്പു. അബന് ചേട്ടുന്നുയു മാറ്റം കൂടു നാളുഡയാ മരറിന്നാലോവരും.

(വെള്ളറും വിശരിയുംകാണ്ടു നഷ്ടാലിയും ലെയാ, ദീനാ ഇവരും വാല്യക്കാരിം പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ലെയാ:—അങ്ങു! ദൈവമെ!!

വാിൻറെ ഇഷ്ടഗായ ഇന്ത്യായേലിനോടു നീന്തുവിത്ര കുർബാനയില്ലാതെ പോബയാ.

(അടയ്യ യാങ്കോബിനെ താങ്ങി മടിയിൽ കിട്ടുന്നു)

(നഷ്ടാലി മുവയ്ക്കു വെള്ളംതളിക്കുന്നു. ദാൻ വീതുന്നു)

ദീനാ:—(കുറിഞ്ഞു വിശരിക്കുണ്ടു്) അപ്പു! അപ്പു!!

ബബന്ധമിൻ:—(ദീനാധ്യാട്) ഈതാ പെങ്ങെളു! കൊച്ചു
ചേട്ടെൻറ കപ്പായം. ഇതെന്തിനെന്നു നഷ്ടാവിച്ചു!
ഈതിനേലി ചോരപിരണ്ടു?

(ദീനാ തിരിഞ്ഞെക്കരയാൻ ഭാവിക്കുന്ന.)

ബബ്യാ:—ചെള്ളു! നീ വവറുതെ നിങ്കു (ഭാൻ നഷ്ടാ
ലിക്കുളാട്) എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കിരു വിചാരമീ
ശ്വാസ പോയല്ലോ.

നൃഹിൻ:—വല്ലാമു! അപ്പു നിരാ കപ്പു തുരക്കു.

യാദുക്കാബു്:—(ബോധം വിശ്വാസപ്പും കാഡിക്കു്)
എൻ്റെ മകനെ!

എൻഡാ പൊന്നു മകനെ! ദഖാലു പരാഗാ സ്ഥിരാ
ക്കുളിചെഴുന്നു—
റിൻറെ പുഞ്ചു ഫലാമു! നിനക്കു പലവർഷ്ണവസ്തുമിരു
പാപി തോൻ
എന്തിങ്ങനെക്കു കൊടുത്തായ മുഖ ത മുഴുവനുവും!
പരിശീലന്ത്യാദരാൻ
ലെത്തിട്ടെന്നാൽ ശിഖാ മുഗ്ധതിനെയാളുമാക്കുവ
തിരെന്നാവരു.

ബബന്ധമിൻ:—അപ്പു! കൊച്ചുചേട്ടു ആബൻ
ചേട്ടുന്നറയം മററു തുടെ നാഞ്ചി വരുമെന്നു ഭാൻ
ചേട്ടു. പാശ്രദ്ധ.

യാദുക്കാബു്:—(ബബന്ധമിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്)
എൻഡാ മകനെ!

എററവും വ്യമഞ്ഞാട്ടുകാലമതിനൊറരിഞ്ഞെന്നാൽ കുട്ടാ
രനു—
പെററ പിന്നു ജനനത്തിലെ തവ വെടിഞ്ഞുപോന്നാരവ
ളെയുടൻ
തെററിടാതെ യിജപ്പുത്രവസ്തുമിരു കാട്ടുവാനിത തിരിച്ചു
വരാൻ

ചെറുമീല്പിതീ ബിളംവമേതുവഴി പോഡിട്ടുനു പുനരീ
നൂതി.

ബൈത്യാമിൻ:—അയ്യോ! എൻ്റെ കൊച്ചും ചുട്ടാ!

(യാക്കോബിൻറെഹേൽ വീഴ്ദുനു)

അയ്യോ! അയ്യോ!!! അയ്യോ!!! (എല്ലാവരും പോയി)

രണ്ടാം അരരങ്ങ്

സേനാപതിയുടെ ഭവനത്തിൽ ഒരു പുതിയത്തും

(സേനാപതിയും ഭാർത്യും, ശ്രീസന്ദേശ്വരൻിൽ ഈ തന്ന .

സാത്മവാഹകന്മാരോടുള്ള ക്ഷയാദ്ധ്യാപ്തം പ്രഖ്യാതിക്കുന്നു.)

സേനാപതി:—ഈ എല്ലായക്കുട്ടിയെ തുടി നിങ്ങൾക്കു
തരാൻ മനസ്സില്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങളുടെ പരക്കു
കളളാനും വേണമെന്നില്ല.

3—ാം സാത്മ്:—അഞ്ചിനെ ഉത്തരവാക്കാതു് സകടകര
മാണു്.

സേനാപതിയുടെ ഭാർത്യുഃ—ഈയാർക്കാണി കട്ടിയെ
കൊടുക്കാൻ അധികം മടിയുള്ളതു്.

2—ാം സാത്മ്:—ഈവുടുന്നു് ഇതിനേക്കാർ വലീയ സാഹതി
കൾ ഉത്തരവാഹാലും തെങ്ങളിലാം അതനു
സരീകാൻ മടിയുള്ള വരല്ല. ഈനാമിനുംലഭ്യം
തുടങ്ങീട്ടുള്ള അപ്രായമല്ലല്ലോ.

സേനാപതി:—അതുകൊണ്ടെന്നയാണെല്ലോ എന്ന് നിങ്ങൾ
ഭോടിതു് വക്തിരിവില്ലാതെ ചോദിക്കുന്നതു്.

1—ാം സാത്മ്:—മഹാസഭവാൻ, ലക്ഷ്മണപ്രഭു, അനന്ത
ഗ്രാമസമ്പന്നൻ ആയിരിക്കുന്ന യജമാനൻ ഈ
അർപ്പകാർത്തിൽ തെങ്ങളാടിന്തുനെ വീണ്ടും
വീണ്ടും പരയേണ്ടിവന്നതിൽ ഈനിക്കു വളരു
തെ മതസ്സാപമുണ്ടു്.

സേനാപതിയുടെ ഭാർത്യുഃ—എത്തിനാണിനുംകൈ വ്യസനി
ക്കുന്നതു്. ഒല്ല വിലയും വാദിക്കാൻമുള്ള കട്ടി
യെ കൊടുത്തേതു്.

3-ാം സാമ്മ:—പിലിച്ചുട തക്കം കൊഞ്ചനാട്ടണാ ഇവിടുന്ന വിച്ചവാരിക്കന്നത്. ഇതെന്നപോലെ ഇതേ കാൽൻ എത്രവലിയ കാർണ്ണങ്ങൾ ഉത്തരവായാലും ഒരു കാഴിറം കണക്ക് പാശ്ചാത്യത്തോള്ളപോക്കന്നതിനു ദാനങ്ങൾ തയാറാണ്. ഈ ഒരുഖ്രയക്കട്ടിയിലെസാ ലുഡ്വിനേക്കിയും മോഹം. ഇതേധാപ്യായിൽനിന്നീവാളുന്ന റായ ഇ അനുഭവിക്കാരും ഒരേ പ്രായാന്തിക്ക് വേണാമെന്നിട്ടാണും ഇദ്ദേശം പഠാം പക്കം ഇവിടെ കൊഞ്ചവന്ന തജന്നതിനും ഇന്നിനി. കൊം പ്രയാസവുമില്ല.

സേനാപതി:—ഈ നിങ്ങളുമില്ലാകാർണ്ണങ്ങളും സാധിച്ചു നാശാമെന്നില്ല. ഈ കട്ടിച്ച കണ്ണത്തിൽ ഏകപ്പും ഒരു ഭേദമാണെന്നും തോന്നു. ഈ പിടിട ഒഡാളിനാക്കാണ്ട് ആവദ്യാവുമണ്ട്. നിങ്ങൾ കച്ചുവടക്കാരാണ്ടും. ലാഭംകുടുമ്പം വഴിയെല്ലു നോക്കാണ്ടു്.

1-ാം സാർത്ഥ:—യജമാനരംഗം അടക്കാൻ ദാൻ പരമാർത്ഥം സേവായിപ്പിക്കാം. പിലിക്കൊണ്ടുള്ള തക്കാമാനമല്ല; ഇക്കട്ടിയ തന്നെങ്ങൾക്കുടുക്കു കിട്ടുചൂഡിവാമെ ആയിട്ടുള്ളത്. ഈ നകം ഇ പരിപാലനാണ്ട് തെന്നെങ്ങൾക്ക് പല ഉപകാരവും വന്നിട്ടുണ്ട്. രാഖികൾ ചരക്കല്ലോടുടർന്ന് തിരി പിടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇ കട്ടി അടക്കാലുണ്ടായിരുത്തുകൊണ്ട് അതിനും സംഗതി വന്നില്ല. ആകപ്പും ഇവന്തെന്നും ഒരു ഓദ്ദേശവിഹ്രാസമുള്ള കട്ടിയാണ്.

സേനാ:—ഈതാരക്കാ നിങ്ങളുടെ പിതിലാട്ടുങ്ങളാണ് ദാനാവിശ്വം. ഇക്കിടിവനാ കിട്ടുകു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ചൗഡപത്രങ്ങൾ വഹിതിക്കാളും മെമനും മററും മോഹില്ല. നിങ്ങൾ തന്നെ കൊഞ്ചനടവാദ് വർദ്ധിച്ചു.

ളിന്. അതുവിനെ? വണ്ണികെട്ടുട്ടേ. കച്ചേരി ക്ഷപോകാൻ നേരമായി (എഴുന്നേൽക്കണം)

1-ാം സാത്ത്:—യജമാനൻ ഇങ്ങനെ കോപിച്ചാൽ നിവ ത്തിയില്ല.

അസയാപതിയുടെ ഭാഗ്യഃ—യജമാനനക്കാഡ്ചുമ്പും ഇന്തി യുള്ള വനാശണക്കിൽ അനുബദ്ധിയ കാര്യമൊന്നു മല്ലല്ലോ ചോദിപ്പത്ത്. (സുനാപതിയാട്ട്) ഈ വീടുന്നിങ്ങനെ ആശാല്ലോ എറെൻ്റു അഭിംഷ്ട ഞാർ സാധിച്ചതരിക പതിവു്. വേണ്ടും പാശ ചോദിച്ചാൽ ഇവരെന്നാവേണ്ടും ഇവരേക്കാർ എത്രയോ മട്ടു അധികാരികളായിട്ടുള്ള വ്യാപാരികളും ഇവുടെത്തെ പാദഭാരിൽവെച്ചു നമ ന്തുരിഞ്ചുചുപ്പുപോകമെന്നിനിക്കരിയാം. എന്നീ നേരെ പാഞ്ചന.

അസയാപതി:—(ഇങ്ങനീട്ട്) ഭവതി ഇങ്ങനെയ തുടങ്ങിയാൽ പ്രധാനമുള്ള്. അവക്ക തരാൻ ചന്ദ്രി ല്ലാജത്താൽ എന്നാശച്ചയുണ്ടത്ത്. (സ തിഖാഹര കണ്ണാട്ട്) ചുണ്ടാഡോ! തമ്മിൽ ആശ്ലാപിക്കുന്നതു്. വല്ല സന്ദാധാനവുമുണ്ടാണു് സു പരയിന്ന്: ഇനിഈ താമസിക്കാൻ സദയാണ്ടില്ല.

2-ാം സാത്ത്:—തന്ത്രാർക്കൊന്നം ആശ്ലാചിപ്പാനില്ല. കട്ടിയെ തരാമെന്നു തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. യജമാനൻറെ കുപ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്ത്രാർക്കൊന്നും സാധിച്ചുകൂട്ടാത്തതു്.

3-ാം സാത്ത്:—അശ്വാട്ട, വളരെ ഉപകാരിമായി. വിലയെന്നു, വേണ്ടെത്തന്നുവച്ചാൽ പാണ്ടാളം.

4-ാം സാത്ത്:—തന്ത്രാർക്കു വിലഫലം തന്ന തുവകയായി ഇതു കട്ടിയെ വിചാരിക്കണമെന്നില്ല. അതിനു തന്ത്രാർക്കു മത്സ്യില്ല.

5-ാം സാത്ത്:—എന്നാലും യജമാനൻ ഉത്തരവായി എത്തെങ്കിലും തുവകിക്കാപ്പെട്ടം അതിനെ

കേരളത്തിനും വാസ്തവകയല്ലാതെ നിപുണതായിട്ട്.

സേനാ:—നിങ്ങളിലാതു ഉദാഹരിക്കാം തിന്നിരിക്കുന്ന പദ്ധതിക്കും സൗഖ്യം അതായാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. മുകളിൽ വെള്ളിക്കായും തന്റൊക്കും. അതിലും പ്രാർത്ഥന മുതൽ ചട്ടിയിൽനിന്നും വാദിക്കാണ്ട് ചോക്കാളിം.

1-ാം സാർത്തു.—ചീജമാനൻ ദിശാഭ്യാസം ചുഡായിരിക്കും! ഇനിയും എന്നറിയും യാതു ഉണ്ടാകുന്നു.

സേനാപതി.—അംഗദന ആക്കട്ട. ഇന്നിക്കു കിട്ടപ്പെടാൻ നേരായി. ആരവിനാട്! വജ്രി കൊണ്ടു വരാമെ. (മൃഥിനാശക്കാന്)

2-ാം സാർത്തു.—ആ ചായാം ഒരു വാക്കുട്ടി കേൾക്കണം.

യേനാ.—ആട്ട. പറാത്താളി.

3-ാം സാർത്തു.—ഈക്കുറൈയെ സാധാരണ ജാടിമാശാരട്ടു കൂട്ടിലല്ല എന്നേണ്ടതു്. യജമാനന്മാരു പരന്തു കാഞ്ഞവരിനിക്കുന്നതാല്ലോ എന്നു ചായാം വിചാരിക്കുന്ന മു. ഇവിട്ടന്മാരു ഇന്നോട്ടു ഇവാൻറോ മുണ്ടിരിശ തക്ക വാളിയാം. ആ ചാരി ക്കണ്ണമുന്മ നു ഇന്നിക്കു മുഖ്യമായിരും ചുണ്ടാക്കും.

സേനാപതി. സൗന്ദര്യം ഏറ്റെൻ്റെ സ്വന്ത കുട്ടിയും പുംബു ലെ റാളിത്തണ്ണമെന്നാണ്. നിശ്ചയിച്ചുണ്ടാണി കുന്നതു്. ഇവാൻറെ പ്രത്യേകാണ്.

3-ാം സാത്മ:—യോദ്ധയുപുനാണ്. യോദ്ധയുപു. മുന്നാൽ എന്നറിയും പോകരു.

യോദ്ധയുപു:—നിങ്ങൾ ചീജനാട് കാണിച്ചിട്ടിരുള്ള ക്രാനകൾക്കാലും വ്യവസ്ഥ പിതാക്കന്മാരട്ടു വം നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം താം.

(സാത്മവു ചക്രവർ പോക്കാൻ)

സേതാപതി!—കൃ! തിരഞ്ഞെടുത്താണെന്നു പറഞ്ഞതു്.

യോഗേഷ്ഠു്:— യോഗേഹു്

അണിയായിൽ:—അയ്യു! തല്ലിക്കൊല്ലുന്നോ! രക്ഷിക്കണം രക്ഷിക്കണോ! പൊന്നാജമായതെ! രക്ഷിക്കണോ!

സേതാപതി!—ആരുടു! അവിടെ വണ്ടി തയാറാക്കില്ല.

ക്രതിരകാരൻ:— (പ്രവേശിച്ചിട്ടു്) പൊന്നാജമാനരെ രക്ഷിക്കണെ! താൻ വണ്ടിക്കു ക്രതിരയെ കെട്ടാൻ ചെന്നപ്പോൾ കോശമാൻ എന്ന ചമ്മടിക്കാണ്ടു പൂർത്തടിച്ചു.

സേതാപതി!—ആരു അതുമേലായോ. അവനെവിട?

കോശമാൻ:—(പ്രവേശിച്ചിട്ടു്) യജമാനനെ! താൻ ഈ അധികപ്രസംഗിയോടു വണ്ടിക്കു ക്രതിരയെ പൂട്ടാൻ പറഞ്ഞാരെ അവനെന്നു അസദ്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്നു. ഈവതിനു മുന്നു ദിവസമായി അശ്വേഷം വള്ളിവില്ല.

ക്രതിരകാരൻ:—പൊന്നാജമാനരെ ഇങ്ങോക്ക് താൻ കള്ളു മേചിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. ഈനു പത്ര ദിവസമായി എന്ന ശൈരിക്കാൻ തുടങ്ങിട്ടു്.

കോശമാൻ:—നേങ്കൊ തെമ്മാടി! കള്ളു കടിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നതിനു മാനുള്ളു വശം അവമാനിച്ചാലുണ്ടാണെന്നു അശ്വേഷം വേദനയായിരിക്കും. പൊങ്കു (ക്രതിരകാരൻ അടിക്കാൻ ഓദ്ധുന്നു)

ക്രതിരകാരൻ:—(ബാണാക്കാണ്ടു്) ഇന്തിക്കും യജമാനരാണു ശൈലും തന്നെയാ.

കോശമാൻ:—എടാ! എരപ്പാളി തീ എന്ന ബാണാറാഫും (തമിൽ പിടിക്കുന്നു)

യോഗേഷ്ഠു്:— (തുടർത്തു മാറരിയിട്ടു്) തീങ്ങളിന്തു കലാ ഹിക്കേണ്ടവരല്ല.

എകാശ്‌മാൻ:—ഈ തവിട്ടുനു വന്നീ വിധിക്കണ്ടാലു്.

കൂതിരക്കാരൻ:—ഞാൻ അന്തരോഹിയാണെങ്കിൽ നാനു്.

സേനാപതി:—എടു ഫ്രാദാ ഭൂമാർക്കളെ നിങ്ങളെ എഴുന്നു സാം വലാത്തു. നിങ്ങളുടുത്തനും യിട്ടുന്നു ചോറു തിന്നതിലേ ഏറ്റവും മലം ഏരാൻ മുമ്പിൽ കിട്ടുന്ന തമ്മിൽ പിടിക്കും അംഗങ്ങും പാക്കും ചെയ്ക്കും സാല്ലു.

സേനാപതിയുടെ ഭാം്ഗം:—നിങ്ങളുടെ വാദ ക്രമാരിൽ ആരാണു അംഗങ്ങിനെ അല്ലാതുള്ളതു്. ഏല്ലാവരെയും ഇപ്പിട്ടുന്ന ശീലപ്പിടിക്കുന്നതാണു്.

സേനാപതി:—അംഗങ്ങിനെ തന്നെയായിരിക്കാം. ആചട്ട കുട്ട ചുരിയിൽ തിന്നു വരട്ടു. ഞാൻ നിങ്ങളെ നല്ലവസ്തു മൊന്നു പഠിപ്പിച്ചുക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ അധികപ്രസംഗികൾ തമ്മിൽ ഏരാൻ മുമ്പിൽ വച്ചു തല്ലാൻ തുടങ്ങിയാറു വെറുതെ നിന്നു ഈ ഏല്ലാധിക്കാണല്ലോ അതിനെക്കാരിച്ചു വ്യസനം തോന്നിയതു്. (ചുഡാ വരം പോകുന്ന)

രൂനാം അരരം

യാക്കാബിന്നെൻറെ ദേവനാദ്യാരാ (ഭാൻ താഴ്വാലികളും ശീമയോൻ, ലേവി, യുദാ, ലുവരും പ്രഥ ചരിക്കാൻ)

യുദാ:—ഈ കലശലാധിരിക്കുമ്പനു ഞാൻ വിചാരിച്ചു തന്നില്ല.

ഭാൻ:—കലശലാധിരിക്കുമ്പനു ഏന്നു് പരാഞ്ഞാൽ മതിയോ ഇപ്പോൾ നിലവിളിക്കുത്ത കുറവുമില്ല.

ശീമയോൻ:—നിലവിളി കുറ ഉണ്ടാക്കുമ്പനും മാറ്റും ഓരോ ഇഹാടിക്കാത്തതല്ലല്ലോ. മറ്റു വല്ലതുള്ളണ്ടായോ?

ലേവി:—മരാനും ഉണ്ടാകുന്നതു്?

ശാഖ്യാലി:—എന്താ ഉണ്ടായിരുട്ടാത്തു്? തുടെ നിന്നു ശ്രക്കരിയാമല്ലോ. യോസേപ്പിനെ കാട്ട മുത്തം പാടിച്ചു കീന്നതാണെന്നു വിശ്രേഷണിപ്പിപ്പാൻ ഇതിനേക്കാൻ

നല്ല ലക്ഷ്യമൊന്നും വേണ്ടതില്ലെന്നും എം വഴിച്ചാം രിച്ചുള്ള്

യുദ്ധാ:—അതെ. അതിനിവിടെ വല്ല ഭേദമും വന്നായിരിക്കുമോ?

ദാസഃ:—ഒന്നും വന്നുന്ന ഭേദമുട്ടാനില്ലോ. എങ്കിലും അപ്പുൾസിന്റെ പ്രഖ്യാപത്തിൽ ദരിക്കൽ വസ്തുതയിനൊരുക്കേട്ടും കൂടാതെങ്ങതിനുകൂടിയിൽക്കൂടിയും പുത്രന്മാരുടെ ക്ഷേമിച്ചുകളുണ്ട് മുഴുവൻ എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ സാമാധ്യത്തിലെ ധീകം വിരളിച്ചുപോയി.

ലേവി:—അതു ശരിയാണല്ലോ. അക്കീമിന്റെ ഒരാറ തള്ളിക്കാനല്ലാതെ തമ്മുക്കേ ബുദ്ധി പോയില്ലോല്ലോ.

യുദ്ധാ:—ആട്ടേ എന്നില്ലോ ഇതിൻ്റെ ശ്രേഷ്ഠമാണിട്ടു വല്ലതും പറഞ്ഞേതാ?

നാളാലി:—വിശ്രാംഗിരും ഗൗഢ്യപാശതില്ലെങ്കിലും നമ്മുള്ള പുണ്ണ്യമായി വിശ്രാംഗിരുംനാണെന്നും സംശയം.

ദാസഃ:—പുരാണമില്ലായിരിക്കും എങ്കിലും ഇപ്പോഴും നേരെ നിൽക്കാൻ വളരെ പ്രഖ്യാസമാണോ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാം വന്നുന്നവിയേപ്പോൾ നിലചിട്ടി പതിവിൽ ഇരട്ടിയാകമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ശ്രീമദ്ദേശാർഥഃ:—എന്നവച്ചു തന്നെല്ലാതും അന്നുനു ഇളക്കിപ്പോകയും മററുമില്ലോ. ചേട്ടുന്നും കാര്യം കണ്ണക്കിലെ അറിയാവു താനും.

ജാപ്പാചി:—ഞങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം പറയണമെന്നോത്തു വച്ചിരിക്കുകയാണോ. മുഖ്യമായും വളരെ ഭയരഹ്യപുട്ടാനുണ്ടോ. വല്ല അബ്യദ്ധവും കേരിക്കുന്നിലാച്ചക്കിൽക്കഴിഞ്ഞു കാര്യം. ഇതുവരെയായിട്ടും അവിടുന്ന നേംബു വന്നതുന്നില്ലെന്നോ?

യുദ്ധാ:—ആട്ടിരുത്തെല്ലാം അഭിരുചാതുകാണി ശരിയാക്കാൻ താമസിക്കയാണോ. എങ്കിലും വരാരായി. മുഖ്യമാ

ചേട്ടബന്ന് കയ്യിൽനിന്നും അബവലമമാനും വരികയില്ല. തൊൻ തല്ലവള്ളിം ഉപദേശിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും എല്ലാവകം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കത്തിക്കൊള്ളുംണ്ടെന്നുണ്ട്.

ഭാൻ:—നിങ്ങളെ എല്ലാവരേയും കൂടുതൽ ആദ്യമായിട്ടു കാണാം സ്വീകരിക്കാവും മുളകമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനുസംഗ്രഹിച്ചില്ല. ആ ബെന്നും കാഞ്ഞമാണും വലിയ ഉപദേശം. അപേക്ഷ വെറുതെ ഇളംനാലും അവൻ ചോറും പഠിക്കുന്നും പറഞ്ഞു പിണ്ണേയും വലിയവാഴിലെനിലവിളിപ്പിക്കും. ദൈനന്ദിന വന്നിട്ടിനേന്തും ചുന്നുമായി. അതിൽപ്പുണ്ടെന്നാപുണ്ടും ഒരു വസ്തുക്കഴിച്ചിട്ടില്ല. അതിനും കൂടുതലും വല്ലുമുയ്യും മാറ്റും വന്നു ഓരോ വാദവും, വഴിക്കും, അതന്തരിനെ ഏറ്റവും പണ്ടം കാണിക്കുന്നും ഒരു കാലാവധിയില്ല.

അണിയായിൽ

എശൈടിൽ ചൂടുക ചാള്ളും കംിക്കാവയില്ലും
കാറുദംശന്യമേറാം
വിശൈട്ടേരവും മക്കതാചിന
തണ്ണവും മുക്കിനാനന്നവുംമെ
എക്കം സൗഖ്യമേറും തലശ്ചാട മുടി
വാം ഗാത്രവും ധൂതെൽക്കുന്നാ—
നാകത്തിനൊന്ത ശ്രദ്ധേ വന്നു
വരനിർഭാഗ്യമേഭാഗ്യമോത്താം.

ഭാൻ:—ഹാ! ക്രാബൻ ചേട്ടുനം മാറ്റും അകത്തുക്കുന്ന ചെന്താഞ്ഞന്ന തോന്നുന്നതു്.

അണിയായിൽ

ജീവനോട്ടു മതവുന്ന ജിന്നനിവഹ
തെത്തെയാക്കാതെയോലെ തൻ
ജീവനോട്ടുസമമെപ്പുഴും കിരു
തുമെൻ കുമാരനവന്നിനുമെ

ജീവനോട്ടസ്ത്രിൾ തദ്ദീഖതന
തിന്നതനെ ബെടിയുന്നാരു
അജീവനെ തടച്ചുചെയ്യുന്നിൻ കാണ
തയ്യുതല്പ്രായുമില്ലാഹാ!

യുദ്ധഃ—കേട്ടംകൊണ്ടുനിൽക്കാൻ പ്രഖ്യാസം. നമ്മിൽ അക്ക
തേയ്യു പോകാം.

(എപ്പാവയം പോയി)

നാലഞ്ചുരത്തു്

സേയാപതിയുടെ ഭവനത്തിൽ ഭായ്യുടെ മാളികവാതിൽ
(സേനാ പതിയുടെ ഭാഗ ഇരിക്കാം.)

സേയാപതിയുടെ ഭാഗ്യഃ—ഈ എഖ്യായക്കട്ടിവന്നതിൽ പി
ന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് വന്നതിന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏഴുപത്തും എത്ര പ്ര
ത്രക്ഷമായിരിക്കുന്നു. വെറും യല്ലാഡ്സു സാത്ത്‌വാഹകയാർ
ഇവരെ വിലയ്ക്കു കൊടുക്കാൻ അനുമടിച്ചുത്തു്. ഭരംബാവി
വനെ ഭവന വിചാരിപ്പുകാശനായി നിയമിച്ചതുറ ശരീ
യാംഗം എന്ന തൊൻ സംശയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ
ഉച്ചിതമായ ഒരു നിയമയം ചെയ്യാനില്ലെന്നതനെ
ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു നല്കാണ്ണിലും ഫോധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ
ഒൻ്റെ ആലോചനയുടെ വൈദവവും അനേപാശാഖാവിലുള്ള
ജാഗ്രതയും കൊണ്ടോ, അതോ അവന്നിൽ സഹജരായി
ടിള്ളു ആ ദൈവവർഖിലാസം കൊണ്ടോ എന്നെന്നു നിശ്ച
യിച്ചുകൂടാ. സകലകാർന്നുളിലും വർഷാന്വൃതനെന്ന്
ഒരാക്കേണ്ടിയാണോ. ഒരിക്കലും വെളുവില്ലാതെയും
ഒച്ചാറുകൊടുക്കുന്ന യജമാനനെന്നതെന്നും അസഭ്യംപൊ
യാൻ മടിയില്ലാരെയും നടന്ന റിപ്പോര്ടും ഇപ്പോൾ
യോണസ്ഥിരേൻ്റെ മുമ്പിൽ ഒരു വകുമ്പുത്രക്കരിയാലെന്ന
വസ്തും വളരെവിനിത്യമായും, എന്തിനുംസന്നദ്ധയായായി
ചെമ്പത്തിരിക്കുന്നു. ഈ എഖ്യായ യുവാവിരേൻ്റെ ദ്വബന്ധി
ത്തിനുള്ള എത്രോ ഒരാക്കശ്ശണശക്തി വളരെ വളരെ

ബലദള്ളത്തുമാണ്. ഈ പാജുന എന്നതെന്ന ഇത്
വളരെ അസ്വസ്ഥയാക്കിത്തീക്കുന്നു. വെറുതെ ഉല്ലപ്പാ
ശ്വസൻ.

കാഡാവെത്രമനോച്ചരണ് കാക്കിമാക്കൾ
തന്ത്രാലിത്യാശയൈ—

നൂറ്റാകാതെയിരിക്ക കേവലമനു
ധ്യംസാധ്യമല്ലെങ്കിലും.

പദ്മാ മോഹമിനിക്കിവക്കല
തിക്കായുണ്ടാക്കുന്നാണല്ലേണ്ണാ

വേജാദിനാതിയ കാരണാട കലചനം
പുണ്ടനു വിഭാഗാനു തൊൻ.

(താഴെയുള്ള പ്രഖ്യാതക്കണ്ണ മുഖ്യപ്രാണ കണ്ടിട്ട്)

തൊൻ തുറഹിച്ചുത്തപോലെ ആ മോഹനാം റണ്ണ്
വന്നുചേരാക്കും ചെയ്യുണ്ടാ. വാദ്യക്കും പോഷിട്ടു
നില്ല. എക്കാലിലും ഇന്തി കാരണിരിക്കാൻ പ്രഖ്യാസാ.

അഭ്യാസം അത്രദേശ്.

ടീയിൽ ഭായ്യുടെ അഭാവതീൻ

(ഒന്നാം കൊടത്തുന്ന കാണ്ട് നിർക്കുന്ന ദാ പദ്മാദ്ധ്യം, ദാ വാല്യക്കാരാം പ്രഖ്യാതക്കാം.)
വാല്യഃ—ഒപ്പാ! വിചാരിച്ചുകാരന്തു ഗാർ അക്കേത്തുപോ
യാറു മട്ടാറി വന്നില്ലെ. തൊൻ യജ്ഞാനാരിരു വര
റാറിയാനായി അമ്മ പാശത്തുചൂടിട്ട് കുചുരിമി
ഡേഡു പോരായിരുന്നു. അഞ്ചാംത അവ സ്വന്തായാൻ
പരിശ്രമിച്ചാണ് വന്നതു്.

പട്ടാശി:—പുരാവശ്യമാണുണ്ട്. അഞ്ചുഹത്തിന്റു പേരിലുള്ള
സണ്ടാപ്പത്തെ സുചിപ്പിക്കാനായി ഒരു സമയാനു
കൊടുക്കാൻ അമ്മ നിശ്ചയിച്ചിട്ടാണെന്തു. ഈ
വാദ്യാനായി അംഗിഡേപ്പു ചെല്ലുന്നാമനു കാര
മുന്നേ അംഗേച്ചരിക്കാൻ അനുക്കണ അമ്മ ഉത്തര
വായിട്ടുണ്ട്.

പട്ടാളശി:—എന്നാലിപ്പോൾ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് വത്തനതു നമ്മക കാണാമല്ലോ.

വാല്യ:—അതുതനെന്നയാണോ എന്നാം ആഗ്രഹിച്ചു വന്നിരീ ക്കുന്നതോ.

പശ്ചി എന്നല്ലാമായിട്ട് തീരുമാറ്റാ കണ്ണക്കീലെ നിശ്ചയിച്ചുകൂട്ട.

പട്ടാളശി:—അതെന്നാണോ.

വാല്യ:—അമധ്യദ സപ്രാവം നിന്നേള്ളുമാക്കു നല്ലുവല്ലോ അറിഞ്ഞതിട്ടുള്ളതല്ല. വിചാരിപ്പുകാരന്മാരും അസാധാരണമായ സംസ്ഥാപം, യാവത്തും തികവും യജമാനനിവിടെ ഇല്ലാത്ത സമയം കണ്ടോ അര യീലേജു വിളിച്ചതും ആകുപ്പാടെ ഓർത്തു നോക്കു.

പട്ടാളശി:—ശരിതനെന്നും ഇന്നുണ്ടെന്നയാക്കു സംശയിക്കാൻ ന്യായമുണ്ടോ. എങ്കിലും വിചാരിപ്പുകാരങ്ങുമാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്ന ആളുബന്നു?

വാല്യ:—ഒരിക്കലുമല്ലെല്ലാം. അതെല്ലു എന്ന് പറഞ്ഞതും എന്നല്ലാമാണോ പരാൻ പോകുന്നതെന്നു കണ്ടുതന്നു നിശ്ചയിക്കണം. സാധം അദ്ദേഹം ഇതിനുകൂടി ചൂണ്ടം ഉംഹിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടും. അതിലുണ്ടെനിക്കു ധികം ഭയം. എന്നൊക്കിലും ചരിപുകൾക്കുണ്ടും ഉണ്ടാക്കാതെയിരിക്കുന്നുണ്ടും.

പട്ടാളശി:—ആഹാ! ഇതൊക്കെയാറാണെന്നു.

അണിയരയിൽ:

കേൾപ്പിൻ! വിശ്വസ്യാനായു മര്ത്തപ്രീഥ
നിവിടെ വിചാരിപ്പിനായു കൈല്ലാംകല്ലാം
കല്ലിച്ചല്ലിച്ചാരെന്നുായകവടി
വിനെഴുനോരഹക്കാരപുരം
താല്പത്രം വന്നുന്നറയിലും
രപ്പുന്നിയെ ചെന്നന്നിനെന്നു
തല്ല സപ്രേതരം ചെന്നാൽ പല
വഷളത്തന്മാർ എന്നെന്നും

വാല്യു:—എന്നാ ഞാൻ പറഞ്ഞതെതാനേതാ. കേട്ടോള്ളം. അണിയരയിൽ:

പക്ഷപമാശന്നാരിവനീ വിധമൊട്ടമാംവി—
ലുക്കിച്ചുടക്കമിഹ താൻ വിളിശ്ശുമദ്ദോൾ
എൻകയ്യിൽ വിട്ടുവരനീസുപമായ്‌സപ ബസു—
ഈകിച്ചിടാതിതിയാവതി കണ്ണകൊർവിൻ.

വാല്യു:—കഷ്യം! എന്നാ ലുപ്പാർ മുഴവനായിഈ?
പട്ടാളശി:—ഈതിശൻറ ക്ഷച്ചിൽ മനസ്സിലാക്കനില്ലെല്ലാ
യോസേ:—(മേൽ ക്ഷപ്പായം ലുല്ലാതെ റാടി പ്രവേശി
ക്കുന്ന.)

വാല്യു:—അങ്ങുനെന എന്നാ ഒരു പരിമേംപോലെ കാണു
ന്നതു.

യോസേ:—പറയാൻ തക്കതായിട്ടോനമില്ല.

വാല്യു:—ക്ഷപ്പായമെവിട. താൻ ചെന്നുകുളക്കാണ്ട്
വരാം.

യോസേ:—വേണ്ടാ. താൻ തന്ന പോയി എടുത്തോള്ളം.
(പോയി)

(പല ദിക്കിൽനിന്നുമായി അന്നേകം വാല്യക്കാരം
യോസേപ്പിശൻറ മേൽക്കപ്പായവുംകാണ്ട് അംഗാ
പതിയുടെ ഭായ്യും പ്രവേശിക്കുന്ന.)

വാല്യു:—(ഭായ്യെ പുരിശേരിട്ട്) യജമാനനിന
കച്ചുരിയിൽ അസാരം അധികം ജോവിയുള്ളതു
കാണ്ട് കരെ താമസിച്ചേ വരുമെന്നാത്തരവായി.

യോതാപതിയുടെ ഭായ്യു:—പോകാ!, ഹോ! ലുവിടെ എത്ര
ജമാനനാണുള്ളതു. ലുവിടുതെയ യജമാനൻ വഴിയെ
വന്നവന്നെല്ല. നല്ലകാലം തന്ന. എണ്ടാ ശി.പായി
ആ സ്വാമിദ്രോഹി എന്നും ലുറങ്ങിപൊണ്ടുള്ളയാതെ
സുക്ഷിഡ്യുള്ളണം കേട്ടോ. അംഗുക്കിൽ താൻ
പാഠച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട് നിന്നാളെ തെത്തരെ താൻ ലും ദിക്കി
ലഘും കിടത്തുകയില്ല. എല്ലാവാതം സേവപിടിച്ച
നടക്കന്ന വിചാരിപ്പുകാരങ്ങാത്ത ഗ്രന്ഥമല്ലോ
ലുപ്പാർ മനസ്സിലായെല്ലാ.

(വന്നവാല്യക്കാരോട് തുടരിപ്പാണു)

പട്ടാളൻി:—ഓ! അങ്ങനെരിനിംഗാമാ കാടിപ്പോയിട്ടില്ലാതെ. വാല്യ:—തനിക്കിത്ര തുല്യതാതിയായിപ്പോായും. അജ്ഞാഹം കാടിപ്പോക്കമെന്നോ?

പട്ടാൾൻി:—ഈല്ല പിന്ന ഇം വക അബവമന്മാന്മീൽചെന്ന ചാടിയാം ഓടാതെ കഴിയുമോ?

വാല്യ:—അദ്ദേഹം അബവമന്മാനിൽ ചാടിയായെന്നോ, ചാടി മെന്നോ ആണോ താൻ വിചാരിക്കുന്നതു? അതായാൽ നാളുംജാക്കന്നതല്ല.

പട്ടാൾൻി:—അാശങ്കന്താനോ. തൊന്തം നീതു പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വാല്യ:—ഈ നിന്ന ഭേദപ്പെട്ടതാം ഇപ്പോൾ ചുരു കാരണമുണ്ടായി. ഇതൊക്കെ വിട്ടാല്ല. അവ സ്ഥീകർക്കിത്ര കൗൺസിൽ മന്ദിരം ഇന്ത്യാക്കിട്ടുന്ന മനസ്സുല്ലാഖനമുണ്ട്. വിചാരിപ്പക്കാരദ്ദേഹം അമ്മജുറ മുൻമേഖ ഹാസ്റ്റിക്ക് വഴിപ്പേടുന്നതതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാരം ചുമതലാനായി ചെയ്ത പണിയാല്ലെല്ലാം. യജമാനാർ വരുന്നേൻ വല്ലവരാം ഇം നേരുപാരേതാല്ലെങ്കിലും ഒരു തട്ടിക്കൊണ്ടാണു.

പട്ടാളൻിപ്പാണി:—ആഹാ! അഞ്ചിത്താണോ?

വാല്യക്കാരൻി:—പിന്ന താനെന്താണിന്തുള്ളൂ.

കളുമാഴിമാൻ ചീലൻ കരളിൽ
കളിപ്പുകളിനെന്നു ചൊല്ലു കഠിനതാലും
കണിയിൽ കരതിച്ചാഴിപ്പാൻ
കഴിവില്ലാതെനാനുമല്ല പുരിഷനീഹ.

(രണ്ടാഞ്ചംപോധി)

അതുനും അരരണ്ട്.

സേനാപതിയുടെ ഭവനത്തിൽ ഒരു പുരാതനത്രം
(ഡോനാപതിയും ഭാന്ധും വാല്യക്കാരം, രീപാധി
മാരം പ്രഭവശിക്കുന്നു.)
സൗനാപതി:—ആഹാ! ഇതാണോ കമാ.

സേനാപതിയുടെ ഭാംഗം:—ഒഹിയും കാണിച്ചുനടക്കന്നവ രാഘവം ഈവിട്ടെന്നപ്പോൾ പരമാത്മികശളന്നാണോ വീചാരിച്ചിരിക്കുന്നതു?

സേനാപതി:—ഗല്ലകാൽ തന്നെ. ഭവതിയെന്ന മുൻ മാസങ്ങളും മുടങ്ങാതെയിരാനു ശക്കാരിച്ചാലും താൻ മുളിക്കാണ്ടു കേൾക്കാതെ നിവൃത്തിരെ മാറ്റു. ഇതിനുകൊന്തിച്ചിനി അധികം വിസ്തരിക്കാനുമോ നില്ലു. പാലുകൊടുത്തു തുടങ്ങിയപ്പുഴേ പാസിന്റെ കട്ടിയാണുന്നറിയാതെതെന്റെ ഭോഷത്രാ. ഇതിലു ധീക്കമൊന്നും വന്നില്ലാലും. ഇരിക്കാട്ടി, ഇരിനി കൊരു പാംമായി. ആതു ശൈപായി. ഫോസേപ്പി എ വിളിക്കാട്ടി.

(ഒരു ശൈപായി പോയി.)

മററാശുയും കുറരം പരിധാനില്ലു. സോൻ തന്നെ വത്തതിയതാണല്ലോ.

(ശൈപായിയേഖാട്ടി പ്രദേശരിക്കുന്ന ഫോസേപ്പിനു കണ്ടിട്ട്)

ഫോസേപ്പു! നിന്നിലുണ്ടെന്നു ഞാൻ വീചാരിച്ചിരുത്താനു അനേകം ഗ്രംഡായണ്ടേജെലുക്കരിച്ചുള്ളു അശ്വയ്യും ആകപ്പാടു ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു വേജ്യാരണാത്തിലുള്ളു സാമത്യേരതക്കാരിച്ചുമാത്രമായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഇം അസാധാരണമാണു അഭ്യാസവെഭ്യവത്തു പ്രയോഗിക്കാനായിട്ടുള്ളു അരങ്ങു കാരാറുഹമാണ്. അതുകൊണ്ടി ഏപ്പോൾ നിന്റെ അവിടേക്കയെല്ലാമെന്നതെന്നു നിയുഖിച്ചിരിക്കുന്നു ആതു ശൈപായി!

ശൈപായി:—ഉത്തരവു്.

സേനാപതി:—കാശാഗ്രഹപ്രമാണിക്കു വാരണ്ടുള്ളതിനും നായി വത്തന്നത്രവരെ ഇവനേ മുസലിംവച്ചുകൊള്ളണം.

ശൈപായി:—ഉത്തരവു്.

സേനാപതിയുടെഭാംഗം:—എന്നാൽ ഇനി അക്കദത്തും പോകാം. കുചുരിയിൽനിന്നു വന്ന വഴിയാണല്ലോ.

ഒസനാപതി:—അതുടെ എങ്കിലും.

ഇക്കണ്ഠാടിനകത്തൻ തനമാള്ളാവരി
വാജനീടിനോ—
രിക്രൂതിയാം കഴിപ്പുലിയതിന് ദേശു നപ്രമാണ്ട്—
കിലും
ഉർക്കാവികലറിംത്തിടായികമായ് മോളിച്ച
ലാളിച്ചുകാ—
ണടിക്കാലംവരെ വാണിതോക്കിലി ഭന്തു
സ്ഥതപരമഃരാത്രം.

(കാഞ്ഞയേച്ചുള്ളട പോയി.)

ബാല്യകാരൻ:—(ഡോസേപ്പിനോട്) അംഗങ്ങരെയ്ക്കുവേണ്ടി
തെ വാക്കെങ്കിലും പായാൻ ദൈംബുണ്ടാക്കാത്തതാണി
നെപുറി ഇനിക്കു വളരെ വ്യസനമുണ്ട് എന്തു
ചെയ്യാം. ഇവതുടെ സ്വഭാവത്തിനുംനാം ഗ്രം.
അഞ്ചുനം നല്ലവല്ലോ അറിഞ്ഞതിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

ഡോസേപ്പ്:—ഉള്ള് ഇനിക്കിത്തരുകാണ്ടു സദാചാഷമേയുള്ള
അഭ്യുക്തിൽ ഇനിക്കുത്തനെ വല്ലതും പായാമീര
നില്ലെ. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ അതു
അനുബദ്ധമാണ്. യജമാനനും മുഖ്യതിരുക്കാണ്ടു
കോചം നന്നാള്ടി വർഖിച്ചു എന്നവരാം. എന്നമാത്ര
വുമല്ല ഇനിക്കിത്താനും എൻ്റെ ദേവം ശരീര
യാത്ര വരുന്നതല്ലെന്നും നല്ല ദൈംബുണ്ട്. അംബി
ചുതെ എന്നം തെറ്റാതെ അംബവത്തിക്കാനാ
ണെന്നും ശ്രമമെല്ലാം. തൊറിവിടെ താമസിച്ച
കാലംകാണ്ടു നിന്നുള്ളട ഒക്കെയും പ്രീതി സന്ധാരി
ചുട്ടെണ്ടക്കിൽ അതു തൊനെന്നും ദേവത്തെ പ്രശ്നം
ദിപ്പിക്കാൻ പ്രയത്നിച്ചുള്ളടക്കാണ്ടു മാത്രം ഉണ്ടാമീ
ക്കുള്ളതാണെന്നനാണെന്നും വിശ്വാസം. ഈ പ്രശ്നത്താം
തെരിക്കിടിക്കുന്നത്. അതിനെ തൊൻ അതിനു തക്ക
വല്ലമെ വകവച്ചുട്ടുള്ളി.

(തെ ശിപാഹി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

2-ാം ശീപായി:—എന്നാലിനി കാരാഗ്രഹം തിലേങ്ങു പും
പ്ലുടാം. വാംഞ്ചിതാ.

1-ാം ശീപായി:—ഇന്തുവേഗം തിലിപിത്തങ്ങനെ കിട്ടി.

2-ാം ശീപായി:—അതന്ത്രചോദിക്കാം. അമ്മയല്ല
ആളു്.

(യോസേപ്പിനോട്) എന്നാൽ നടക്കാം.

വാല്യകാരൻ:—അയ്യോ! അമ്മുനിത്ര വേഗം ഞങ്ങളെ
എല്ലാം വിട്ടപോകാൻ സംഗതിയായല്ലോ.

യോസേപ്പ്:—ഈദേഹം വ്യസനിക്കാനാവശ്യമില്ല. എന്നാൽ
പാശ്ചാത്യില്ലോ. ദൈവഹിതമാണ്. അതിനെ ആക്കം
തടക്കാൻ കഴികയില്ല. ഓ! ഏൻറെ മേൽക്കപ്പായ
മിന്തു കിട്ടിയില്ലല്ലോ.

വാല്യകാരൻ:—അമ്മ താഴത്തിട്ടപ്പോൾ ഞാനകുത്തു്
ഈവിടെ വച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈതാ.

യോസേപ്പ്:—(കപ്പായം വാങ്ങിയിട്ട്) എന്നാൽ പോകാം
അപ്പുംതന്നൊരുശില്പവർണ്ണവുമുഖ മക്കപ്പായ

മെന്നാറും—
ക്കപ്പാപ്പു കണ്ണിയായി മാമടിമയായ് വിൽക്കാനതി
കാലമെ അപ്പുനൊത്താതു മാനനേകീശയാരിതമ്മയ്ക്കും

കുടക്കായിമോ—
മിപ്പാപ്പാപ്പിലക്കപ്പുട്ടതുവതിനെതിനേവ
മത്യുത്തും.

(എല്ലാവതം പോയി)

മുന്നാമങ്കം

മനാംകരങ്ങ്

മിസ്രയൈമിലെ കാരാളഹത്തിന്റെ പുട്ടവാ (ഫോറേ
പും വിലങ്ങിട്ടുവനായി പ്രവേശിക്കുന്നു)

യോഗ്യഃ—

ആദിത്യർവന്നാച പാണ്ഡുനിത്രം പന്മരിൾ
ത്രംഹാണ്ഡിക്കപോലും
മോദത്തനൽക്കാരോഹവുമിവാനമുഴി
ദ്രൂർഖില്ലംക്കാനുപദാട്ടം
ഭേദിക്കാതേരാറിശ്രൂതിയനാജാമാ—
യിറനിയെന്നിന്നിഡൈവം.
ചോദിച്ചുംകൊണ്ടതാതൻമടിര ഖാടണാഞ്ചി
മനോരമിനേരകിണാൻ
ദൈവചരാൽബൈഭവത്താൾ കശവനാടയമണം
ഭാജനണ്ഡിക്കളുല്യം
ഭവിക്കിഞ്ഞാതരാകന്നിതു ചിലരടിമ
ഈംകിണിഞ്ഞാനോന്നിന.ച്ചും
ദൈവാൺദൈവ.ജ്ഞിനേരം പ്രിയനീര സുത
നെന്നല്ലതൽപ്രാണനായി
ദ്രവംസപാതഗ്രൂസമ്പര്പ്പചുരസംവസവാ
വായംജനിദേച്ചുംജനത്തിൾ
എന്നിട്ടെന്നാവിട്ടുജനകമടിയനാം
സ്ഥാനമാധനത്താൻതോ—
ദ്രൗനവേരറുവീഴുംചുറിയമരക്കൊഴു
ക്കുന്നമാമാറിലേപ്പും

ചെന്ന ത്രസ്സുപതംഗു ചുഴികളിലാഴിയാ
തൊട്ട് ചുറാിക്കാണീ
വസ്തുങ്ങാറാംപൊങ്ങിയാലുണിതിനിടയായിതി
നോ—

ഉംച്ചേരാക്കം ചുരുക്കം
കഷ്ടം! കള്ളൻ, കംബാരൻ, കംിന്റെ ക്കല
കരറമേരോന്തിവസ്തും
സുഷ്ടുതാരോട്ടരാവും, പകലുമിൽ ചിള
ഞുനകാരാഗ്രഹത്തിൽ
കഷ്ടപ്പാടെറുവാൻകാലിന്നെലാത്തവില
ഞുംയരിച്ചുനിന്നേം
ഗ്രേഷ്ടപ്പം ദ്രുണ്ടവാഴുന്നിവിടെനരക
നാട്ടിനുസ്ത്രാജ്യം താൻ.

അണിയറയിൽ: ആരാ ഫോഴസപ്പുങ്ങോ അചിട
പറയുന്നതു്.

യോദ്ദേ:—ഹാ! യജമാനൻറെ വരവായി. എൻ്റെ ഈ
പ്രലാപം വല്ലതും അദ്ദേഹം കേട്ടോ എന്നോ?
(കാരാഗ്രഹപ്രമാണി പ്രദബ്ദിക്ക്കോ)

കാരാഗ്രഹപ്രമാണി:—ഈല്ലാ നേരേമീതു മേലായ 15°
താനിവിടെ നിർക്കുകയാണെല്ല.
വിലങ്ങരെ ആരാരയും വെള്ളിക്ക
വിട്ടില്ല ഇല്ലോ.

യോദ്ദേ:—ഈല്ല. ആതും എഴുന്നേററിട്ടില്ല. താൻ ഉണ്ണന്
ഉടനെ നേരു വെള്ളംതോ എന്ന നോക്കാനായി
ടീണ്ണോട്ട് പോന്നിവിടെ നിന്നുപോയി.

കാര.പ്രമാണി: - കാരാഗ്രഹത്തിലെ കഷ്ടപ്പാടോള്ളു് കര
ഞ്ഞുംകുംഞ്ഞുംനുംനും നിന്നു പേരായി അണ്ണു?

യോദ്ദേ:—ഒന്നുനിന്നുനു കരയുന്നു? യജമാനൻറെ
കുപാകാണടിനിക്കീ കാരാഗ്രഹരും താവിധം
ഇടവവാസസ്ഥലമായിട്ടാണെല്ലാ തീർന്നിരിക്കു
ന്നതു്.

കാരാ.പ്രമാണി:—അതുതനന്നയാണല്ലോ തോറം വിചാരിക്കുന്നത്. തന്നെ സേനാപതി ഇവിടെ അഥവാ ചുരുക്കു ഒരു വലിശ കരിക്കാനായിട്ടുള്ളുകൊണ്ടു കരിങ്ങേതാൽ കാലത്തെ സംസ്ക്രാംകാണ്ടു താൻ എവരുള്ളാം കാഞ്ഞർക്കു ഇരിക്കുന്ന മുമ്പിൽ ചെയ്തിരുന്നാലും ഈന്നിക്കു വിശദമായി നാശനന്ന തോന്നകയാണും ഇവിടെ ഈന്നിക്കുള്ളതു അധികാരം മുക്കാലും അതിനും നാശനന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി തോൻ തന്നിക്കു തന്നീരിക്കുമ്പോൾ?

ദേഹസേ:—യജമാനനുന്നേനുള്ള കൃപാക്കുറി ചുന്നാം ഷ്വദയം നിറവെന്തുകവിജ്ഞന നദി പേജാപേരാലു കാണിക്കാൻ തോൻ ശേക്കുതനുള്ളതൊഴിക്കുന്നതിനാനു ക്രോഡുപ്പാനിയിക്കു അധികം മനസ്മാപ്തുള്ളതു.

കാരാ.പ്രമാണി:—അന്നേധ്യം ബോധപ്പുട്ടിട്ടുള്ള ഭക്തിയും, വിശ്രാസവും ക്രിയകളുടെക്കാണ്ടു ചെലുംപുട്ടിട്ടാവശ്യമുള്ളതുള്ളോ. എങ്കിലും തോൻ എന്നർക്കു ഈ ഭാരഞ്ഞർക്കു വച്ചിക്കുന്ന ഇന്നിക്കു ചെയ്യുന്ന ഉപകാരം ചില്ലായല്ല. ഇതിനെക്കരിച്ചിനിക്കും യല്ലവല്ലോ സൂജനയുണ്ടോ.

ദേഹസേ:—യജമാനന്നും ഈ വിധമുള്ള കൃപാക്കുറിച്ചു നിക്കും നല്ലവല്ലോ ബോധമുള്ളതുണ്ടോ. തോനിവിടെ വന്ന സുഖ്യാദയം കണ്ണനുന്നോപ്പാർക്കു അപ്പും നീരും അടുക്കലൊരും തന്നുള്ളതു അവന്മായുംതന്ത്രം അസാരം കരിത്തുപോയി എന്ന മാത്രം മായുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു മററു വല്ലതും തോന്നീടുണ്ടെങ്കിൽ ദേശവെന്തെ ഓത്തും ഇപ്പോൾ തന്നെ അതുമനസ്സിൽനിന്നും നീക്കുന്നമെന്നു വളരെ വളരെ വിനയത്തോടുകൂടി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

(കാരാഗ്രഹപ്രമാണിയും യഹുരിക്കുന്നു)

காரா.பு.மாணி:-(தட்டிடு) தன்னாலே பாடிலூ. தான் ஏற்றுக்காண்டு விசுவாரிசூலூ ஏற்கால் நம யூரிக்கைப்பேரவையால்லாம் தூங்கி கூற விலை அரியா. தான் ஒவ்வொரு வருடம் நமது வாஸ் காலனமாய் பரிதாரமாக வாழுமா எனக்கிழ் நிர்க்கவி விலங்கிற பக்கா பா வோக்குர் பல்களினால் அவகாசத்திற்கு. பக்கவ் ஹத்திலூா அந்தா!யூா. வெறும் நெற்கூல் பிழேதுக்கு தேவையா தேவையும் கொல்லி சூப்பிசூலாலூ ஹவிகூட காலா அதே கூற்க ஸிக்கவியிக்கூறு. ஏல்லாதார க்காக்க தூடி ஒன் காலாதுமதிலே. கொட்டார தமிலை உதேயாக்கம்மால் தலையைப்பூ ஹபூால் ரஷ்டபேசு ஹ தீஷ் கிடக்கூறு. அபூா நடுக்கியதைத்திலூாா வீங்கு பக்காபூால் ஒது துநூல் தாந்துவிளை நோ ஏடுநாலைதாக கருவுமிலைநிலூ.

அயாஸே:-அநேரு! அங்கையாலைக்கிழ் அவதார அவந்தமைக்கவிசூல் வழிர வழாநாகேள்ளதா எல்லோ.

காரா.புமாணி:-ஊது ஸஂஶயமுக்கோ! 'அயிகாநன்கூக்கூ' அதிஸ்தாயிலூதா ராஜாக்கண்டாகை கீ சீஷ் ஹாவக அநாரிதிக்கு கரிக்காலூ ஒடி ஏன்னாட்டு. ஏக்கிலூ ஹதுக்கலூ தட்கூநாயி ஏற்கால் கஷியுநாததிலூா தொன் செய்யா. அந்விகூட! தாங்கிவிலங்கூத லாரமாயி டாணிரிக்கங்கையை தொந்தை.

(ஸிசாயி பு: பஸ்ரீக்கூ)

விஶபுஸ்மதைக் கையாலைவழைமிலூ. தக்காலில் அதே தொடை ஹட்டிடு வலிய கட்டுப்பு மாண்.

യോനേ:—യജമാനൻറെ തുപ വർദ്ധിക്കണ്ടാറും പ്രതി മഹത്തിനാ ശക്തിയ്ക്കാതുകൊണ്ട് ഇനിയെ ലജ്ജയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു.

കാരാ.പ്രമാണി:—മനസ്സാണ് പ്രമാണമെന്ന താൻ മുഖ്യ പരിണാമിയ്ക്കു. ശിപാധി ഈ വിലങ്ങൾ ചിക്ക് ദരിക്കല്ലോ അർഹന്മല്ലാത്ത ഈ മനം ഷ്യുനീറ കാലിൽ കിടക്കുന്നതിനുള്ള ലജ്ജ: കൊണ്ട് ഇതുവാണാണകില്ലോ ഈ തേവണ്ടതുടങ്ങാം.

ശിപാധി:—(വിലങ്ങൾക്കുചുരും കാണിച്ചുകൊണ്ട്) യജമാനനെ! ഈ അക്കത്തെ ഇത്തുഴുവിയിൽ കൊണ്ടുവരും വച്ചേപ്പുക്കട്ടു?

കാരാ.പ്രമാണി:—ഈന്നുംനെന്നതെന്ന വേണ്ടതാണ്. ഈ നീതിധാന്നനെ കാലിനെ വേദാപ്രൂഢന്മാരുടെ കൊണ്ടിരുന്ന ഇവന്നനീ ക്രാക്കാലങ്ങളുകു നൃത്യരംഗമി കാണുന്നതും.

(ശിപാധി പോകുന്ന.)

ഇംഗ്ലീഷ്: എന്നാൽ വേഗമാക്കു അക്കദോഷ്യും ചെന്ന വിലങ്ങരെ വെള്ളിക്കു വിട്ടു.

യോനേജ്ഞ്:—ഉത്തരവു്. ആക്പ്രാഡ വിചാരിച്ചുതിൽ താൻ ഈ തീരുമാന മുമ്പിൽ പലപ്രാവശ്യവും, വിശ്വാസാർ ഇരുപ്പാഴം ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ ആവത്തിക്കാന്മല്ലാത്ത നന്നം കാണുന്നില്ല.

കാരാഗ്രഹപ്രമാണി:—താൻ ഏകശ്രം പരയാതിരുന്നാലും പരമാത്മമല്ലാമെന്നിക്കറിയാം. വേഗമക്കേതും ചെല്ലം. ഇനിക്കീവിടെ അൽപ്പം താമസമുണ്ട്.—
(യോനേജ്ഞുപോയി)

സാധം എത്തുചെയ്യാം. എന്നാലുണ്ടം കഴിക്കുവിശ്വാ. (പോയി)

രണ്ടും അന്തരങ്ങൾ

കാരാഗ്രഹത്തിൽ ഒരു മുറി (ഒരു ശൈപാക്കിലും ഇത്തരം കൊണ്ട് അപ്പുക്കലബന്ധകാരണം, പാനിയ ക്രമവാക്കാരണം പ്രകാശിക്കുന്നു.)

ശൈപാക്കി:—യജമാനന്മാരുടെ നിങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ തുടങ്ങിയാണ് പ്രധാനമുണ്ട്. കാരാഗ്രഹത്തിൽ യജമാനന്മാരുടെ ശൈപാക്കിയെന്നില്ല.

പാനീയകലബന്ധകാരണഃ:—സ്നേഹിതാ, താരനാട്ടം മുഖ്യിയ തരു്. ഈ അഭ്യമുത്തിലായപ്പോൾ മുതാലു എങ്ങനെ ഇട യജമാനത്പരമല്ലോ മാറ്റാവിശ്വാരിക്കാശിക്കാണോ. ഇപ്പുട്ടെന്നെ യജമാനന്മാർ നിങ്ങളെള്ളാക്കാശിക്കാണോ.

ശൈപാക്കി:—ഈ ചൊപ്പും തുള വിചാരണാക്കിയെ പിരാന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവിലങ്ങൾക്കുപോലെ ഗോ വെള്ളത്തെ തുടങ്ങേ വെല്ലുറിന്നോരു മുട്ടിനിട്ടിയിൽ തലജ്ഞമിട്ടു കൊണ്ടിന്നേന്നു തയിരിക്കുന്നതുനാണോ?

അപ്പുകലബന്ധകാരണഃ:—ഈ സ്നേഹിതാ പാദാന്താം തന്നെയിൽ രണ്ടായും ഇക്കഴിവുത്തരം ദാക്ഷാം സപ്താം കണ്ട്. അതിനെന്നു ഫലമറിയാനും മാർഗ്ഗജുമില്ലോ എത്തിട്ടിന്നേനെ വിഷാദിച്ചിരുന്നുപോയതുനാണോ. ഒപ്പം യുക്കിന്നെന്നു തയിരിക്കുന്ന യാത്രാം വിശ്വേഷമാല്ല.

ശൈപാക്കി:—എന്നാലുക്കെത്തുകണക്കില്ലോരു ഏതാണ്ടല്ലോ വാരിക്കോരിക്കാണ്ട് കിടന്നപ്പോൾ തല്പവ്യാഘ്രം ഉറക്കംവരാത്തതിനാൽ വല്ല പേരിനും കണ്ണ തായിരിക്കും. ഇന്ത്യൻ ആരുല്ലാം കാണാം. ഇതൊന്നും വെല്ലുറിന്നോരുത്തയിരിക്കുന്ന മതിയായ കാരണമായി വരുന്നതല്ല.

പാനീയകലം:—എന്നെന്നുക്കണ്ണേഷം ആ വിചിരിച്ചില്ലോ. താൻ ഉംഗിക്കുന്നതുപോലെ എങ്ങെന്നു ഇന്നുലെ വിശ്വേഷി ചുംബം തിന്നുകയും മറ്റും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങനെ വല്ലതുകൊണ്ടുകൊണ്ടു ചന്നാൽ തെയ്യ ശാന്തപ്രശ്നിക്കാതിരിക്കുമോ?

രീപായി:— എഹോ! നന്നാ അ ഒന്പത്തിക്കം. തൊനറിയും നീങ്ങളെല്ലായാക്കു. വലിയ കൊട്ടാരത്തിലെ ശാഖയാം താരായി നടക്കുന്ന കാലശാല്യങ്ങൾ ഈ ആളുകളെ എന്നും നേരെ കൂടു നോക്കുകയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ എല്ലാം ഈണ്ണങ്ങൾ ചണ്ണാതിയുമാണ്. എന്നാലും ഒരു നേരത്തെക്കുലും രാല്പുത്രം ഉപകാരം വേണമെ കുൽ വേരെ പാവപ്പെട്ടവരുടെ വല്ലവത്മായിടിക്കണം.

അപുകലവരക്കാരൻ:— അഭേദ്യാ! സ്നേഹിതാ! താനിങ്ങനു മുഖിച്ചിരിൽ സംസാരിക്കുന്നതു തണ്ണർക്കു വലിയ വ്യസനമാണ്. ആട്ടു, തനിക്കു തണ്ണർക്കു കണ്ടുകൂട്ടുന്നു. ഈ സപ്രധാനങ്ങളുടെ ഫലം പറയാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ തക്കതായ സമ്മാനം തരാം.

രീപായി:— തൊൻ ലക്ഷ്മണക്കാരനും മററുമല്ല. ഈനീ കൊത്തു സപ്രധാനതിന്റെയും അത്മമരിത്തുക്കാം. അതിന്റെ പ്രതിഫലവുംവേണ്ടാം. നീങ്ങൾ വെള്ളി കുറഞ്ഞുനോ ഇല്ലയോ?

(യോസേപ്പ് പ്രവേശിക്കുന്നു.)

യോസേപ്പ്:— അല്ല! താനിവിശക്തിനു വിശ്രഷ്ടം പറഞ്ഞു കൊണ്ടു നിൽക്കായാണല്ലോ. നേരമെന്തായി എന്നു. നോക്കിയോ?

രീപായി:— തൊനനാനും വിശ്രഷ്ടം പാഠത്തില്ല. ശ്രീ കുണ്ഡലനെവല്ലതുമരിയാമെങ്കിലബല്ലവേണ്ടും. ഈവരുടെ രഥഭാത്തും എത്രൊ സപ്രധാം കണ്ടു എന്നും, ഫലം പാഠത്തെക്കും വൊളിക്കിരഞ്ഞുവെന്നും പാഠത്തിരിക്കയാണ്.

യോസേപ്പ്:— അന്നെന്നയാണോ? എന്നാലുതെന്ന കേൾപ്പ് കുന്നതിനു വിരോധമുണ്ടോ?

അപുകലവരക്കാരൻ:— വേലക്കിരണ്ണാൻ തണ്ണർക്കു തർക്കില്ല. സപ്രചന്തതിന്റെ കാര്യം ആവശ്യപ്പെട്ടി ല്ലേക്കില്ലും നീങ്ങളോടു പറയണമെന്നാണ് നീങ്ങൾ തിശ്യം യിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

യോസേപ്പ്:—എന്നാൽ അങ്ങേ സ്വപ്നം തന്നെ ഒകർക്കെട്ട്.

അപ്പുകലവരക്കാരൻ:—അദ്ദേഹം പറയുന്ന മുൻപെ.
യോസേപ്പ്:—ആണ്.

പാനീയകലവരക്കാരൻ:—ഈതുയുള്ളത്. ഒരു മുതിരിക്കൊട്ടി മുളച്ച മുന്ന ശിവരങ്ങളായി വളരുന്നു. ഇതുകളിൽ ഉണ്ടായ പഴങ്ങൾ തൊൻ പറിച്ചുപിഴിഞ്ഞതുന്തരം മഹാരാജാവിന്റെ പാനപാത്രത്തിലാക്കി അറു തേത്തു സമയത്ത് എന്നീറ കൈകെടുത്തെന്ന തുക്കായി ആണ് കൊടുത്തു.

യോസേപ്പ്:—ഈന്നുണ്ടെന്നുണ്ടെ സ്വപ്നം. ഇതിനീറ ഫലം കേൾക്കണമെന്നു അനുഭാവാണോ?

രാഗീയകലവരക്കാരൻ:—പറയാമെങ്കിൽ കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു വളരെ മോഹമുണ്ട്.

യോസേപ്പ്:—എന്നീറ സ്വയമായിട്ടുള്ളൂക്കില്ലോ പറയാമെന്നു അനുഭാവം പറയുന്നതു.

(ശബ്ദനേരം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു തിരിഞ്ഞെണ്ണം) ഇന്നുണ്ടെന്നുണ്ടോ എന്നീറ പിതാക്കന്നാൽ ദൈവം അതുളിച്ചുയുന്നതു. മുതിരിവള്ളിയുടെ മുന്ന ശിവരങ്ങളാകന്ന മുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ശേഷം അങ്ങു പഴയപോലെ മഹാരാജാവിനു പാനീയമായ വീംതു പകർന്നു കൊടുക്കാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

പാനീയകലവരക്കാരൻ:—എന്നാൽ സത്യം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ കേവലം ശബ്ദമാത്രമുള്ളിത്തമായിപ്പോയി എന്ന വിചാരിച്ചുകൂട്ടണ്ടോ.

അപ്പുകലവരക്കാരൻ:—എന്നാൻ ഈ എന്നീറ സ്വപ്നം തുടി കേൾക്കണാം. മിക്കവാറും ഇതുപോലെ തന്നെയാണ്. മുന്നാചുണ്ടായെങ്കു കൊടുക്കൽ എന്നീറ തലയിൽ ഇതുനു. അതിൽ മീതെയിൽനാം കൊടുക്കിൽ

അനുത്തേത്തു വകയുള്ള അനോക്കംതരം പലഹാരങ്ങളും മറ്റൊമ്പിലും എന്നാൽ പക്ഷികൾ വന്ന് അവയെ ക്രഷിചെയ്യുകയുണ്ടു്. ഇങ്ങനെന്നും കണ്ണം കണ്ണത്തു്.

യോഗ്യസ്ഥിപ്പ്:—സപ്രഭാതദിവസം കേരിവിശിൽ ദന്ത പ്രോബലവും കൈക്കണ്ണവെക്കില്ലും ഫലം അനേധ്യാന്തം വിചരിതമായിരിക്കുന്നവെന്ന തോന്തരം.

അപ്പുകലവരക്കാരൻ:—ഈ വാക്കേൻ്റു് മനസ്സിൽ വളരു അസ്വാധ്യാത്മകിനു കാരണമാണെന്നിലീം അം. എങ്കിലും മുഴവൻ കേൾക്കും വേണ്ടതു്.

പാനീയകലവരക്കാരൻ:—എന്നാണെന്നെന്നും പക്ഷം.

ബോജസ്ഥിപ്പ്:—നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ പറയാം. ചൃതകാത്തിൽ ഇങ്ങനെ മുന്നാം ദിവസം അനേകം ഗോരം ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്ക് ആഹാരമായിത്തീരം.

(അപ്പുകലവരക്കാരൻ മുർച്ചരിച്ച വീഴ്ന്ന)

പാനീയകലവരക്കാരൻ:—(താങ്കിഞ്ചോട്ട്) ഇതുകംനു മായിരിക്കുമ്പോൾ താൻ നിരുപ്പിച്ചില്ല.

യോഗ്യാസ്ഥിപ്പ്:—(അടയ്ക്കുന്ന വീരിക്കോട്ട്) നാൻ പെട്ടുനു പരാഞ്ഞതു അസാരം കംറിനമായിപ്പോയി. എന്നോ ശിപായി! ചെറുക്കരെ വെള്ളും കൊണ്ടുവരു. ഇതാണ വരുംഫലങ്ങളു ചും പിൽക്കൂട്ടി അറിഞ്ഞാ ലൂളു ഭോഷം. (ശിപായിപോയി)

പാനീയകലവരക്കാരൻ:—ഭോഷംതോക്കാൻ അധികം ഗ്രാമ്യാഭിനാശണാശണാം പക്ഷം. മനസ്സിനെ താം രാഖാമല്ലോ. വീരിക്കോടിതന്നിട്ട് ഇരുപ്പെട്ടു നീറ ദേഹമാകെ വിയർപ്പുകൊട്ടു നന്നാതുപ്പും ലഭ്യം. ആട്ട, ഇപ്പറമ്പത്തുവോബലഭ്യാക്കൈ സംഭവിക്കുന്നതു തന്നായാണോ!

യോഗ്യാസ്ഥിപ്പ്:—ഡാതിനെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹം സംശയംഭവാം.

അഞ്ചുന്നു അഞ്ചു ചന്നാൽ ഇംഗ്യ വന്നുണ്ടാക്കുംബോ?

പാനീയകലവരക്കാരൻ:—അതുസംശയമുണ്ടോ? താന്ത്രികതയും നന്നാണോ? നിങ്ങൾ ഈ കാരാഗ്രചത്തിൽ

തെന്നേർക്കു മാത്രമല്ല ഇതിലുള്ള എല്ലാത്തരക്കാർക്കും എല്ലാമാത്രം ഉപകാരമാണ് ചെയ്യുന്നതു്? ഇതിനേക്കു റിച്ചാർഡ്സണസ്കാമ്പ് റീകാത്തതതു്! ശിപാധി പോയിട്ട് വന്നില്ലെല്ലാ.

യോസേസ്—വെള്ളം കോരിക്കൊണ്ട് വരഞ്ഞെന്നു. ഭയപ്പെടാ നോന്നുമില്ല. അസാരം വെള്ളം തളിച്ചുബുടനെ ദിശായം വീഴും. അങ്ങേക്കു എന്നെന്നുക്കരിച്ചീവിയ തതിൽ സ്നേഹമുള്ള പക്ഷം ഉത്സാഹമിച്ചാൽ ഒരു കാല തെരുവന്നും ഈ ബന്ധനത്തിൽക്കുന്ന വിട്ടുത്തിരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണെന്നെന്ന് വിശ്രദാസം. തൊന്തി കൂൾ പ്ലാറ്റിനോടുവിധിത്തിലും അർഹന്നുല്ല. രാജാസന്നിധി തീരും മാറുമപ്പെട്ടുകൊണ്ടും അധികപരമല്ലാതെ ഒട്ടം കൂടാ വില്ലും ഒരു പിരാവിശ്രീ മടക്കിലാണ് തൊന്തി തന്നതു്. ഇത്താങ്കു ഈ തീരം മുമ്പുതന്നെ പരഞ്ഞതിട്ടുണ്ടെല്ലാ.

പാര്യൈയ കലവറക്കാരൻി—ഈതെല്ലാം എന്നെന്നപ്പോഴും ഓക്സണ് നാ നാംഗത്തികളാണ്. ദേവന്മാരുടെ ഓരോ വിലാസ നേരലുന്ന വിചാരിക്കാനുള്ളതു്. എന്നുക്കു രാജധാനി തയിൽ എൻ്റെ പുസ്തകങ്ങളും മരാറായിരിക്കുന്ന ചെന്നുത്തു വാൻ ഭാഗ്യരൂപങ്കാക്കാപക്ഷം മരാറായ കാഞ്ഞംതിലും പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ അവസരമുണ്ടാക്കി തീരും ഭൂട കാഞ്ഞം തിരുമന്ത്രാറിയിക്കുയും ഇന്നേക്കു പത്താം പക്ഷം നിങ്ങളെ ഈ കൂട്ടിൽനിന്നീരക്കുകയും ചെയ്തു് ചെങ്കിൽ എന്ന മനഷ്യനുല്ല.

(ശിപാധി വെള്ളംവുംകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കാം.)

യോസേസ്—വെള്ളം ആ മാറ്റത്തിലും മുഖത്തിലും കാറേപ്പേരുള്ളതളിക്കാം.
ശിപാധി— (വെള്ളം തളിച്ചുകൊണ്ട്) ഇതു എന്നു ചെങ്കുളാം. വിലബന്ധാരം ഇന്ത്യക്കിനോക്കാണ്ട് ചെല്ലാ തെതിരെടുജമാനന്ന് പൂമുഖത്തിനും ദേശ്യപ്പെട്ടു ദേഹിക്കുന്നു. അന്ത്യന്ന് അവിടെ ചെന്ന അസാരംവെള്ളം തളിച്ചാൽ വേണ്ടിയില്ല. “യോസേപ്പിശ്രീവിലഞ്ചു വെട്ടിട്ടിനുനെന്നുണ്ടാനുചെറി?” എന്ന എടുക്കുകേട്ടു.

ശ്രദ്ധാസേ:—ഓ! എന്നാൽ ഞാൻ പോകുന്ന. ഇവിടെ താൻ മാത്രമല്ല. ബോധം വീണാത്തന്ത്രിക്കണ്ട്. തല തീളക്കുന്നല്ലോ.

ഹാക്കൈയ കലവര:—ഉള്ള്. പൊങ്കോളും. തന്ത്രം മുന്നാള്ളും. കൂടി പിന്നാലെ വന്നോളാം. (എല്ലാവരുംപോചാം.)

മുന്നാം അരംഭം

മിസ്രയൈമിലെ രാജധാനിയിൽ ഒരു ശ്രോപുരദ്വാരം...
(മുന്ന ലക്ഷണക്കാരേയുംകൊണ്ട് ഒരു ശ്രീപാത്യി
പ്രവേശിക്കുന്ന.)

ശ്രീപാത്യി:—നാലുനാഴികവെള്ളുപ്പ്. മുതൽ ഈ നാഥമി
ല്ലാത്ത വക്കക്കാരേയുംകൊണ്ട്. അങ്ങനൊട്ടുമിനോട്ടും
നടന്ന വിഷമിച്ച്. എടു കള്ളിയാരെ കക്കുന്ന കള്ളി
യാരെ! ചുഹമിനോട്ടു നടക്കിൻ.

(ലക്ഷണക്കാരെ പിടിച്ചുതള്ളുന്ന.)

1—ാം ലക്ഷണക്കാരൻ:—പൊന്നാനജമാനനെ! സദർക്കാരിക്ക
ണേ! മിസ്രയൈമിലെ ദേവാന്തർ അവിടുന്നത് അന്ന
ഗ്രഹിക്കും.

ശ്രീപാത്യി:—ഈക്കുറ്റരെല്ലു നിങ്ങളെ മുഴുവനെ അന്നറുച്ചി
ച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ അന്നറുഹംകൊണ്ട് വല്ല
ഹലവുമണ്ഡായിതന്നെങ്കിൽ ഈഞ്ചുള്ളവരു ഈങ്ങ
യെയിട്ടു കണ്ണുപ്പുട്ടതാരെ ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ
ഹലം പറഞ്ഞു സമ്മാനവും വാദിക്കുന്നു പോക
തന്ത്രാന്തരാ?

2—ാം ലക്ഷണക്കാരൻ.—ഈങ്ങനെ വിചാരം കൂടാതെ ഉത്ത
രവായാലോ? മഹാരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ
തീനു തോന്തിയതൊക്കെ വിളിച്ചു പറയുമോ?

ശ്രീപാത്യി:—തോന്തിയതൊക്കെ വിളിച്ചുപറയുന്നത് മറ്റു
വല്ലംതുമായിരിക്കണം. നിങ്ങൾക്കു ദിവ്യദംജിച്ചു
ണണ്ണാണല്ലോ പറയുന്നത്. എത്തതുനെന്ന പറയ
തന്ത്രാ?

3—ാം ലക്ഷണക്കാരൻ:—അതുണ്ടോ ഇന്ത്യൻമുള്ള പരി ശ്രദ്ധയിൽ തോന്നും.

ശീപായി:—പിനെ എന്തെന്തയായാൽ തോന്നും. കേൾ ക്കേട്?

2—ാം ലക്ഷണക്കാരൻ:—ഒരുവണ്ണങ്ങളും ധ്യാനിച്ചു നാമക്കി ത്തനും ചൊല്ലി എക്കാറുചിത്തനായി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നും. മുഖ്യം ദ്വാമിരിക്കുന്നും.

ശീപായി:—എന്നാലാട്ടു. ഇവിടെതന്നെന്ന ഇരിക്കും.

2—ാം ലക്ഷണക്കാരൻ,—ഈതിനെന്തല്ലോ ചില ആസനങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങളും ക്കേയും പ്രത്യേകിച്ചു വേണ്ടതുണ്ട്. അതെല്ലാം ഈ നാട്ടുവഴിയിൽ വച്ചുപെട്ടു.

ശീപായി:—പിന്നെയെവിടെയാ നിന്നേര അധികം മുട്ടു നെന്തുത്തു ചെന്നിതെന്നകിലേ തരമാവു അല്ലോ. ആവും അറുകുലക്കുള്ളാ!! (അടിക്കുന്നു)

1—ാം ലക്ഷണക്കാരൻ;—യജമാനങ്ങളെന്ന ഭദ്രാജ്യംവരാമാ ഓരോത്തത്തക്കും കാരണം പിശുപ്പില്ല.

ശീപായി:—എന്നാൽ പിനെ എന്തിനു മഹാരാജാവു കണ്ട് സ്വപ്നത്തിന്റെ ഫലം പറയാനും മറും ചാടി പുറപ്പെട്ടു?

1—ാം ലക്ഷണക്കാരൻ;—പൊന്നെന്നജമാനനു? തെന്നെങ്കിൽ അതു കൂടാനീരും അഞ്ചും അറും യജമാനന്നാതവീതം വന്ന കൊണ്ടു പോന്നതല്ലോ? തെന്നെങ്കിൽക്കൊണ്ടു ഇതി ലോനും സാധിക്കായില്ല.

3—ാം ലക്ഷണക്കാരൻ:—അതെന്നുമല്ലോ. അസാരം ഇക്കിട്ടു താൽ തൊൻ പറയാം തൊതിൽ നല്ല കന്നാതരമായി ഗ്രന്ഥവത്തു നീനു അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളതാണോ. തെന്നു മുട്ടു തരവാട്ടിൽ ഇതു ഇന്നു മിന്നലയും തുടങ്ങിട്ടുള്ളതല്ല.

ശീപായി:—എന്നാലാട്ടു. അതെന്നും കാണണം. ഇവിടെ തന്നെന്ന ഇരിക്കും.

3-ാം ലക്ഷ്ണങ്ങാരൻ:— (ആത്മഹതം) ഈ അബവുമന് വെറുതെ അടിയിരിക്കുന്ന ദിക്കിൽ ചെകിട്ട കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. എന്തു ചെയ്യാം.

3-ാം ലക്ഷ്ണങ്ങാരൻ:—എന്നാൽ തുടങ്ങുന്നു. ശീപായി:—ഹാബോ! തുടങ്ങാം.

3-ാം ലക്ഷ്ണങ്ങാരൻ:—

ചീക്ക്ലൂതന്നിലുമതനുന്നുവെച്ചിൽ സപത്രചൻ
ചീക്ക്ലൂലേതുക്കിടിയും വടിച്ചൊടിവാൻ മേൽ
തേൻക്കുട്ടതിനേരി വിളയാട്ടിയ ദേവസംഘ
തങ്കാക്കട്ടുള്ള ഉന്നഗ്രഹമേകിടുന്നു.
സപപ്പനമെന്താ കേൾക്കുന്നു?

ശീപായി:—അതിനിക്കരിഞ്ഞുള്ളൂ.

2-ാം ലക്ഷ്ണങ്ങാരൻ:—ചുവരില്ലാതെ വല്ലുവക്കാ ചിത്രാക്ക ചെതുവാൻ കഴിയുമോ?

3-ാം ലക്ഷ്ണങ്ങാരൻ:—ഗുരുജന്നങ്ങളുടെ തുച്ഛകാണ്ട് വേണമെങ്കിലിൽത്തും താൻ ചെയ്യാം. പക്ഷേ ഈപ്പോൾ പ്രധാനമുണ്ട്. (മുതപ്പേരും എന്താണും ലക്ഷ്ണങ്ങാക്കാതും പ്രവേശിക്കുന്നു)

മുതപ്പേരു:—അല്ലാ താനിവിടെ തിൽക്കുന്നുള്ള അബ്ലൂ? ശീപായി:—കൽപ്പന പ്രകാരം താനിവരെ ആയുധപുരയിലുകാനായിട്ട് പോകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഈ വിപ്പാൻ സപപ്പനത്തിന്റെ ഫലം പറയാമെന്നു പറഞ്ഞിവിടുതിയിരുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അറിയാമെങ്കിൽ സപപ്പനമാനു പറഞ്ഞതക്കണം.

മുതപ്പേരു:—തനിക്കിറ്റ തുലുഗതിയായിപ്പോയോ? ഇവരുക്കാണ്ടുകുട്ടതിനാനല്ലാതെ വല്ലതിനുകൊള്ളുമോ? നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ വീണ്ടുംതിരുവ്വന്നാകുക കൊണ്ട് പോകാം. പുക്കാ ഉടനെ തല കണ്ണിംചുന്ന വരുന്നുകം.

ശീപായി:—അതയാളല്ലെ സഹിക്കുന്നതും. കൊണ്ടുപോകണമെന്ന തന്നുജാണും എൻ്റെ പക്ഷം.

മുതപ്പേര്.—അനുട്ട് അതു ഞാൻ കഴിക്കാം. താനെന്നാലി വരെ തുടങ്കൊണ്ട് പോവു. ഇപ്പോൾ ഗ്രാജ്യൻ ദേശത്തുനിന്ന വന്ന കീർത്തിപെട്ട ലക്ഷ്മാക്കാരത്യാണും ശിപായി:—അവരെന്തു പാഠങ്ങു?

മുതപ്പേര്:—ഈവരെന്തു പറയുന്ന. ഞാൻ പരിഞ്ഞില്ലെ ഈവരെയാരെയും കൊണ്ടതു സാധിക്കായില്ലെന്നു്. തീരുമെന്തിക്കൊ അദ്ദേഹം ക്ഷമയില്ല.

3—ാം ലക്ഷ്മാക്കാരൻ.—അഞ്ചുത്തെയായിരുന്നാൽ താങ്ങളുള്ള കൊണ്ടല്ലെ ആരെക്കൊണ്ടും ഇതു കഴിയുന്നതല്ല..

മുതപ്പേര്.—അനുട്ട് ഒന്നുട്ടി തോക്കാമല്ലോ.

ശിപായി:—പള്ളിയിരിയിൽ നിന്നിതേവരെയച്ചന്നുള്ളിയില്ലാണ്ടോ?

മുതപ്പേര്:—ഈല്ലില്ല. നേരുള്ളയും താനും. ഉദ്യാഗ സ്ഥനാരെല്ലാവതം ഏറ്റനു നിന്നു വലഞ്ഞു. എന്നും ലാട്ട്.

(എല്ലാവതം പോയി)

നാലും അരത്തേ

കാരാഗ്രഹത്തിൽ ഒരു വേല സ്ഥലം. (യോസേപ്പ്, റണ്ട് വിലഞ്ഞരും ഇരുന്ന പ്രവേശിക്കുന്നു)

യോസേപ്പ്.—വെയിലാറിത്തുടങ്ങി. ഇന്തിയിരിക്കേണ്ടോ. തുന്നായെടുത്തുംകൊണ്ട് പോയിൻ. മറുള്ള വരെല്ലാം പോയതു കണ്ടില്ലോ?

1—ാം വിലഃ:—(എഴുന്നോറു) അഞ്ചെന്നതനെ. വരു നമ്മൾ പോകാം. വെലയിനിയും പള്ളരെ തീരാൻ കീട ക്കുന്നു.

ഡയാസേപ്പ്:—എൻ്റെ ക്രമകളിനേതെ പാഠങ്ങു. ഇടങ്ങിയാൽ ആറുമാസം മുട്ടുണ്ടാതെ പരിധാരണം.

2—ാം വിലഞ്ഞൻ:—എക്കില്ലോ അഞ്ചേരിയു നേരിക്കുവെങ്കു തിപ്പോയല്ലോ? വെറുതെയല്ല ഉയർച്ച മനസ്സും ഭോഷ്മാണന്ന പറയുന്നതു്.

1-ാംവില:—അതു സംശയമുണ്ടോ? തുവിടെ കിടന്നപ്പോൾ എത്ര മര്യാദക്കാരനായിരുന്നു. അപുക്കലവറയിലെ അദ്ദേഹത്തിന് പിന്നെയും ചില ചൊല്ലുകാഞ്ചുമ ലിംഗമുണ്ടായിരുന്നു.

•യോസേ:—എ സാധുവിൻറെ കാഞ്ചു ചുരിയിന് പറയുന്നു. സപ്ലൂം കഴിഞ്ഞു മുന്നാംദിവസം വഹാശാജാറിൻറെ തിരന്നാളിനാൽ റണ്ടുപേരെയുംകൊണ്ട് ചെല്ലാനായി കല്പനപ്രകാരം ആളു് വന്നപ്പോൾ എന്നോടു വന്ന യാത്ര ചോദിച്ചു. സപ്ലൂത്തിനു തൊൻ പാണ്ടു പലപ്രകാരം ചെന്നാലുടനെ കൂടുവായിരിക്കു കാണാം കുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹം അതു വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല.

2-ാംവില:—മറ്റേ വിദ്യാനോ.

•യോസേ:—അദ്ദേഹത്തില്ലാഡ്യു തന്നെ അതു സംശയവും ലിംഗയിൽനാണ്. അഭ്യർത്ഥിക്കാളു് വന്നപ്പോഴും നിശ്ചയ രമായണപ്പോൾ വിശ്വാസം വിശ്വാസം യാത്ര പറഞ്ഞു. ചെന്നാലുടനെ ഇതു ചെയ്തപ്പോതെ മഹാരാജ കാഞ്ചു വുമില്ലെന്നു്. നാലും അഭ്യർത്ഥി പ്രാബല്യം കൈക്കു പിടിച്ചു സത്യം ചെങ്ങുചുണ്ടാണു് പോയതു്.

1-ാംവില:—എന്നിട്ടിപ്പോളെത്തു നാളായി. മനഷ്യനോളം മറവി മറരാത ജീതുവിനമില്ല.

2-ാംവില:—ജീതുക്കളിൽ വച്ചു മറവി ഉള്ളതു് മനഷ്യ നേരിള്ളു എന്ന വേണം പറയാൻ.

•യോസേ:—അണ്ണനെനെ പറയാനില്ലു. തൊനിതിന്ത്വത്വം അനു വേഖിക്കേണ്ടെന്നു നാണു്. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്നോടു ജീനനം കൂത്തണ്ണലുന്നിക്കു എക്കാർത്തുമായിരുന്നു എന്നെന്നു ദേശവാന്തരാട്ടെന്നും സങ്കടങ്ങൾ പറയാതെ തെ മനഷ്യരാജാം പറഞ്ഞു. എത്ര സ്വല്പവാനായു മഹാരാജാവും അവിടുത്തെ സ്വഷ്ടിയല്ലെല്ലു. കാരണം കൂടാതെ അന്നവേഖിക്കേണമെന്നു വന്ന കഷ്ടപ്പാട്ടം, അതിനെന്തെവയിൽ, ഇല്ലാതെയിരിക്കുന്നതും ഓരോടും ഒരു കാരണിലുണ്ടിക്കൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. അനേകമാത്രി തൊൻ അഭ്യർത്ഥം ഉറന്നടാം കഴിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചുണ്ടു്.

1-ാവിഭ:—ഈതു എന്നുള്ളാം അറിഞ്ഞതിട്ടുള്ളതാണ്.

2-ാവിഭ:—സേനാപതിയുടെ ഭാംഗ്. അ അദു വാജാഡിച്ചിങ്ക് നീടിവിച്ചതു കേട്ട ദിവസം എന്നും ശിക്ഷകന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു!

ഡയാസേ:—അനുമതലാബന്ധനർ മനസ്സിന്റെ ഗതിയോ രിരിഞ്ഞു പിണ്ണതു്. ഒദ്ദേശം എല്ലാം അഃഖഷിച്ചു കൈഃബുദ്ധതന്നും നിരീക്ഷനും തന്നും കിട്ടിയിട്ടു അശ്രൂഢം ചതിരെയന്നുള്ള കാംഫ്യൂണഡായി. ഈപ്പോൾ ഇനിക്കിവിടെ യാതാരതുപ്പിയുമില്ല. മനസ്സിനു പദ്മാധാന്തം ബാംഗീൽ എന്നു സ്ഥാപിയില്ലാത്തതു്.

(കാരാപ്രഹ പ്രമാണിയും ശൈപായിയും പ്രവർണ്ണിക്കുന്നു.)

കാരാപ്ര:—ചാനീയ കലവരക്കാരന്നല്ല യേ-സേപ്പിന്റെ കാംഗ് തിരുമനസ്സറിയിച്ചതു്?

ശൈപായി:—അതെ.

കാരാപ്ര:—ഈ പ്രോ ഫേ കീ ലും ഓ സ്റ്റീ ഡു സാ ഡേ ലൈ. ഫയാഡേപ്പേപ്പ് തന്നെ ഉടനെ കൊട്ടാരത്തിൽ അയപ്പോ നായി അടിശന്തിരത്തിൽ ശ്രേബക്കാരൻ വന്നും കുന്നു. പുരപ്പേഴ്ചേളം. ക്ഷണം വേണു.

ഡയാസേ:—എന്തിനാണാവോ.

കാരാപ്ര:—പരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് തിന്ന താമസിക്കാൻ ശ്രേബ സ്ഥാരൻ സമുത്തിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് തോൻ തന്നെ വന്നതു്.

ശൈപായി;—കാംഗ് തോൻ ചുതക്കത്തിൽ പാഞ്ചത്തക്കാം-മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സകൊണ്ടു് ഇക്കഴിഞ്ഞ രാത്രി ഒരു സപ്തഘും കണ്ട്. അതിന്റെ മലം പായാൻ ഇന്ത്യേശ്വരക്കാളുള്ളാമെന്നു പാശിക്കലും യിലെ അദ്ദേഹം തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. ഉടനെ ഹാടി കൂടാണെന്നേ. അണപ്പുകൊണ്ടിക്കിലധികം പായാൻ പ്രധാനം.

1-ാംവില:—(രണ്ടാംവിലന്നുനോട്) ആയുള്ളം തന്ന. നാം വിചാരിച്ചിട്ടേതോളം ഓൺ കേടില്ലെല്ലാ.

കാരാപ്പ്:—എന്നാലാട്ട്. ഇന്നീ താമസിക്കേണ്ട. പുറ പ്ലേറ്റോളം. രാജസന്നിധിയാണ്. നന്ന ക്ഷേരം ചെയ്യിച്ചു കൂടിച്ചും കൈവേണ്ടം അക്കദേശക്ക് കടക്കാൻ.

യോഗ്യം:—എന്നാൽ തൊൻ അതൊക്കെ മാറ്റിച്ചു വന്നുക്കാം. ശാപായി:—വേണ്ടാ. അതു തൊൻ കഴിപ്പിക്കുന്നാം.

യോഗ്യം:—അതു മതിയോ?

കാരാപ്പ്:—മതിയെന്നാണെന്നിനും ദോന്നുന്നതു്. അവിടെ അതുമെല്ലാം തിരുക്കാം.

ശിപായി:—അതു സംശയമുണ്ടോ? ഉടനെ ഒടക്കിയാൽ തന്ന താമസിച്ചുപോയി എന്നു് പറഞ്ഞു് എത്ര പേര് എന്നർ യേരെ ഉത്തരവേക്കുമെമ്മെന്നുല്ലാം ചെന്ന കണ്ണക്കിലേ അറിഞ്ഞുള്ളൂട്ട്. കാലത്തെ തെവളു കഴിക്കാതെ തിരുമ്പുകാത്ത നിൽക്കുന്ന യജമാനമാരെല്ലാം ആത്മെ നേരെ അരിശും തീങ്കേണ്ട എന്ന വച്ചു നോക്കിയിരിക്കാണ്. തിരുമെയി യുടെ കാഞ്ഞമൊ പറയേണ്ടുല്ലാ.

കാരാപ്പ്:—എന്നാലാട്ട്. പറഞ്ഞുന്നിനു സമയംപോകുന്ന. നേരം രേഖിക്കേണ്ടാം. ധാരാപരാച്ചിലോക്കു തൊന്തരും. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നീട് സമയംപോലെ ആവാം.

യോഗ്യം:—അപ്പോൾ പാതീയ കലവറയിലെ അദ്ദേഹം തന്നെയാണോ എന്നർ കാഞ്ഞു, തിരുമന്ത്രിയിച്ചതു്.

ശിപായി:—അതെ. ഇതു തൊൻ മുന്നെ പറഞ്ഞില്ലെല്ലാം വല്ലതുമുണ്ടുകും വഴിക്കു പറയുകയോ?

യോഗ്യം:—തെ വാക്കിനു തുടി ഇട തരണം.

(കാരാപ്പുന്നുമാണിയോട്)

ഉർക്കാതണ്ണും കലർന്നിഞ്ഞയമതിയിഷ്ടി
നെപ്പോഴും സ്വപ്നമോഭാൽ

സൽ‌അംഗരത്തോട് ചെങ്ഗുംവാളുതിയൈത്തോ—
ലഭ്യമേന്നശ്രദ്ധകാവന
ഓക്കാതായ്‌വന്നപോകില്ലെ ദിവസരമാ—
ണ്ണകിലും നിഷ്ടുതിക്കൊ—
യീക്കാലം ശക്തന്മുഖ്യിവന്തിനാ തൊഴു—
ശാപ്പാദം തപഞ്ചവാബ്‌ജം
[എല്ലാവത്രം പോയി]

ഒ—ഓംഅരരണ്ട്

(രാജധാനിയിൽ ഒരു പാളിയിൽ)

[മണിമന്ത്വശാഖിൽ ഇതനാംകൊണ്ട് രാജാവും ഉദ്യോഗസ്ഥരാം ദേവക്കാരാം തെളിച്ചുകെട്ടില്ലെ എതാനം ലക്ഷണക്കാരാം ആരാച്ചാരാം കിക്രയാരാം മുഖ്യവാക്കണ്ണാ.]

രാജാ:—നിങ്ങളിൽ ആക്കം തൊൻ കണ്ടിട്ടുള്ള സപപ്രയ നേരുടെ ഫലം പറയാൻ കഴിക്കുന്നു.

1—ംലക്ഷ:—അടിയാദിക്ക പുത്രനായിട്ടുനം ഉണ്ടാൽ ക്കാനില്ല.

രാജാ:—എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇന്തി ജണാനദിഷ്ടിയുള്ളവരാണ്, ദേവക്കാരാം ഹിത്രാശ്രാക്ക അറിയാം, എന്നം മറ്റൊരു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നടന്ന ലോകോപദ്രവം ചെയ്യുതാൽ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഓരോയുംതന്തര യും രാജുത്താിൻ്റെ ഹാജരാ അതിത്രിയിൽ കൊണ്ട് ചെന്ന കഴുവേറാണെമെന്നം നിങ്ങളുടെ പ്രേതനാർഥി അവിടെ കിടന്ന് ആക്കാശത്തിലെ പക്ഷികൾ കൊതിത്താിനാന്നതു നിന്നുടെ രാജുവാസികൾക്കുണ്ടാം. ദേഹാന്തമായിരിക്കണെമെന്നാം നാം കല്പിക്കും. ആരാവിടെ. ഇവരെ കൊണ്ടുപോക്കട്ടി.

(ആരാച്ചാരാം കിക്രയാരാം ലക്ഷണക്കാരര ആട്ടത്തു, പിടിക്കണാ.)

2—ംലക്ഷ:—അഡ്യോ! പോന്ന തിരമേനി, അടിയന്തര രക്ഷിക്കണം. അടിയൻ്റെ ഒരു ലക്ഷണാശ്രാം ഇട്ടിച്ചു.

വന്നെന്നല്ലാതെ ഒരിക്കലും ലക്ഷ്യം പറഞ്ഞതിട്ടുള്ള
വരം പറഞ്ഞാവുന്നവന്നമല്ല.

(ഒരു ശിപാഡി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.)

ശിപാ:—കാരാഗ്രഹത്തിൽ കിടന്ന എംബ്രായ്മെട്ടു
കൊണ്ട് വിടകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

രാജാ:—കൊണ്ടുവരട്ട്. [ലക്ഷ്യംക്കാരോട്] നിന്നേളിൽ
ദൈത്യരാജും നമ്മുടെ ഈ ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്ന
ഉറവിബാക്കാൻ ചൂടില്ല. [ശവക്കാരനോട്ടുകൂടി പ്രവേ
ശിച്ച് ആചാരം ചെയ്ത നിൽക്കുന്ന ദ്രാവണപ്പീഡന
കണ്ടിട്ട്] നീയാണോ പാനിയകലവരക്കാരൻറു
സ്വപ്നത്തിനെന്റെ ഫലം പറഞ്ഞ ആ എംബ്രായ്മെട്ടു
നം.

ഭയാസഃ:—ഈറാൻ. അടിയന്നാൽ സേവിക്കേണ്ടുന്ന ആ
സത്യസ്പദവും തോന്തിച്ചുപ്പകാരം ചിലതെല്ലാം
വിടകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്.

രാജാ:—എന്നാൽ യഹിടെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഫലം പാ
യാമോ?

ഭയാസഃ:—കല്ലിച്ചാൻ പിതാക്കന്നാൽ ദൗവം തോന്തി
ക്കുന്നതിനെ വിടകൊള്ളാം.

രാജാ:—എന്നാൽ കേടുകൊള്ളുകയെന്നു. ഈതാ നാം നാഡി
തീരത്തു നിന്നു. അപ്പോൾ കണ്ണാലും,

ചാത്തപം പെതക്കുന്ന പുഷ്ടിതിരളും ഗാന്ധൻബഹുത്താ
നദി—

—തീരത്തുവിയോരേ ശ്രോകളും വിടപുംമാലയിൽ
മേയവേ

—ആരുതം കാൺകിലുറ്റുമാറു പുറകേ പാരം
മെലിഞ്ഞോറി വ

—നോരല്ലോകൾ വീഴ്ച ഞീതേഴ്മിവയെക്കാജാലത്തു
ബാധിടി.

ഉടെന നാം ഉണ്ടകയും അന്തരം ഉറങ്കുകയും ചെയ്യു. പിചനയും നാം നമ്മുടെ സപ്പർത്തിൽ കണക്കെത നേന്നാൽ:

നന്നായിട്ടാൽ തണ്ടിലേഴ്മ കതിരണ്ടായ്‌വന ദാറും
നിറ—
ഞെന്നേരയ്ക്കു പതിത്രംജാണ്ഡിയൈമരേഴംഡായി
രണ്ടാമതായ്
വരുന്നാരേഴീവ നിന്നോരുളിനേജവാലുനാ പ്രക
ത്രാക്കിനാ—
രിനെല്ലാമുരചെയ്യു എന്നാനിവരുടില്ലത്മു കമ്പിക്കാ
നൊരാൻ.

എന്നാൻ നിന്നു പരിശാമേഷിൽ കേൾക്കാട്ട.

അയാസഃ:—മെരാശജാവു സർബ്ബോൺക്കർഷണ വത്തി
ക്കട്ട. അടിയൻറു സ്വന്മാഖിട്ടാല്ലുകില്ലും അടിയ
നാൽ ഒസവിക്കപ്പേണ്ണ ആ സത്യസ്പദ പാശ് അടി
യൻറു എന്നുണ്ടിൽ ഉദിപ്പിക്കന്നപ്രകാരം കു
ഞ്ഞാനം വിടകൊള്ളാമെന്ന മുൻകു പാ ഉണ്ടതിച്ചു
വരും.

ധാരാ:—എന്നാലുട്ട. പാകതനാ.

അയാസഃ:—(കണ്ണേരം ധ്യാനിച്ചു നിന്നിട്ട്) അടിയാ സ്വ
പിതാക്കുന്നാതെ ദൈവമായ അശ്വചൂമിനാശനയും
ഇസഹാക്കിണൻറും ധ്യാക്കാബിപ്പണന്റും ദൈവ
മായ മഹാദൈവം ഇപ്രകാരം അതളിച്ചുണ്ടും ഗാ:

പാരിക്കം ധനധാന്യപുജ്ഞിയതിനാൽ ക്ഷേമം പരാ
പുർണ്ണമാ—
യിരാജ്യം സകല പ്രജാ.സ്വദമാഘമാജന്തിനിൾ
പിസ്വഹാ
പാരാതായത്രുപൊൽ മഹാകംിനമാം ക്ഷാമതിനാൾ
തക്കഫലം
കീരെ നതീക്കാമാശരുചുകകാലുവുമിതിൽ പിന്നാലു
വരുന്നതുമേ.

കല്പിച്ച കണ്ടിട്ടുള്ള രണ്ട് സപ്പപ്പ് തങ്ങളുടെയും ഫലം എന്നാണ്.

രാജാ:—[ഉദ്ദോഗസമയാരോട്] ഈ വളരെ യോജിപ്പിച്ച തീരിക്കുന്ന ഏന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

1—ഓംഔദ്ധാ:—അതെല്ലിൽ ചുറ്റുപോലെതന്നെയാണ് അട്ടിയണ്ഡർക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നത്. ഈ മനഷ്യൻ ലക്ഷ്മണക്കാണ്ടു തന്നെ മിസ്യറിമീലെ ലക്ഷ്മണക്കാരേപ്പാലെ കളിക്കും പറഞ്ഞു ശിഖിച്ചവന്നല്ലെന്നാണെന്നും.

രാജാ:—(ധ്യാസസഹിനോട്) അതുകൂടും ഫലമൊന്നാണെങ്കിൽ രണ്ട് സപ്പപ്പ് നം കണ്ടതിനുശേഷം ഉദ്ദേശ്യമാതാണോ?

ധ്യാസസ:—അതും അറിയിക്കാം. കത്താസപത്രപതായിരിക്കുന്ന ദൈവം രാജ്യത്തിൽ തിരുവയമായി സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥകളെ തീർച്ചയായി ഈ വിച്ഛതേത ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും.

രാജാ:—അണ്ഡനെയാണെങ്കിൽ ഒരാം അതിനെക്കുറിച്ചു. കത്തിയിരിക്കുണ്ടതല്ലെ.

ധ്യാസസ:—ഈ തിനെക്കരിച്ചും അടിയൻ തിരുമന്ത്രവിയും ക്ഷാൻ ഭാവിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഈ വിച്ഛതേതതനെന്ന ഈ റിയിച്ചുരിക്കുന്നതിനുശേഷം ഉദ്ദേശ്യം ഈ തല്ലാതെ എന്ന മല്ല. ആകയാൽ ഇപ്പോൾ കല്പിച്ച ബുദ്ധിയും ജ്ഞാനവുമുള്ള ഒരുള്ളിഗ്രഹം തെരഞ്ഞെടുത്തു മിസ്യറിം ദേശത്തിനേക്കൽ അധികാരിയാക്കണം. ഈ അധികാരി മുഖാന്തരം ആദ്യത്തെ ഏഴു കൊല്ലും ദേശത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സകല വിളവിലും അഭ്യവിലും ശുഭിഭ്യാരം വകുപ്പു മുതൽക്കൂട്ടി ശേഖരിക്കണം. ഇങ്ങനെ ശേഖരിക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾ മുതലായവ ക്ഷാമകാലത്തു കടികൾക്കു വിലജ്ജു തിരുവുള്ളം പോലെ വില തുടാതെയോ കൊടുപ്പിക്കുന്നതായാൽ ദേശം ക്ഷാമത്താൽ തണ്ടിക്കുയില്ല.

രാജാ:—ശ്രൂതി. അനുവദവിഡ. [ശേഖരക്കരോച്ച്] രണ്ടാർ ഈ എല്ലോയക്കാശന കൊണ്ടപോയി രാജാൻ ഹിന്ദളായ വസ്തുഭരണാദികളെക്കാണ്ട് അലകരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരട്ടു.

യോസ:—അടിയൻ ഇതിനൊന്നിനും അർഹയല്ല.

രാജാ:—നമ്മുടെ കൂത്തജ്ഞതയാണു് ചക്രമാധ ഈ ഉപചാരത്തെ നി വിസ്തൃതം തുടങ്ങുതെ സ്വീകരിക്കണം.

യോസ:—തിരുവുള്ളിംപോലെ.

(ശേഖരക്കരോച്ചുടെ പോയി.)

രാജാ:—(ഉദ്ദേശ്യാഖസ്ഥമാരോച്ച്) ഈ എല്ലോയക്കാരക്കു നാം അവരെന്നിര യോഗ്യതയ്ക്കു തക്കവെള്ളം കൗം ബഹുമാനിക്കണമെന്നാണു നിഷയതിച്ചുതു്. അവൻ പറഞ്ഞത് സ്വപ്നവഹലത്തെക്കരിച്ചു് നിങ്ങൾക്കുന്നതാണു് ശ്രദ്ധിപ്പായോ?

1—ഒള്ളദ്ദേശാഖ:—ഈ സ്വന്നനെന്നും കൈ സംഭവിച്ചുക്കാമെന്നു തന്നെയാണു് അടിയന്തർക്കാം തോന്നിയിരിക്കുന്നതു്.

രാജാ:—ഉഭ്യാ?

2—ഒള്ളദ്ദേശാഖ:—ഈവന്നാം ചാലി സമയങ്ങളിൽ അവരുടെ ഹിതങ്ങളെ ഭ്രംബക്കരിയിൽ അവരുടെ പ്രതിനിധിസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നവൽം സത്യസന്ധിക്കാനുമാധ രാജാക്കന്നാരെ ഇങ്ങനെ അഭിയിക്കപ്പെടി വുണ്ടു്. അല്ലെങ്കിൽ ഈ വിധം ആപത്തുകളിൽ നിന്നു തണ്ടളിടുന്ന പ്രജകളെ അവരുടെനേരു രക്ഷിക്കം.

രാജാ:—അപ്പോൾ ഇതിനെക്കരിച്ചു നാം പ്രത്യേകം കയ്തിയിരിക്കുന്നതുമാണെന്നാണു യിങ്ങളിടുന്ന അഭിപ്രായം. അല്ലോ?

3—ഒള്ളദ്ദേശാഖ:—അടിയൻ. ആ മനഷ്യൻ പരാഞ്ഞത്തിനോളം ഉച്ചിതമായിട്ടു് ഇതിനൊരു മാർഗ്ഗമുമില്ല.

രാജാ:—എന്നാൽ ഇതു വലിയ ഭാരതേത ശരിയായി വഹിക്കാൻ തക്കതായ ഫോർ ഇന്നു മിസ്യുമില്ല അഭാ?

2—ഒരുദ്ദേശ്യം— ഉള്ള വരവെങ്കാണ്ട് “അവതരം രക്തതീക്ക തകവെള്ളം സാധിപ്പിക്കു ല്ലാതെ നീറുത്തിയി ശ്രദ്ധം”.

1—ഒരുദ്ദേശ്യം— ഒരു ഭേദമായിട്ടോരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നതൽ കാലം ഉപയോഗപ്പെട്ടതാത്ത സ്ഥിതിയിലുമായ ദ്രോ.

രാജാ:—അബ്രൂക്കിലും സേനാധിപതി ഇൻറെന്നയുള്ള ഭാരങ്ങൾ വഹിക്കാൻ ശക്തയെല്ലാണു നമ്മുടെ അഭിപ്രായം. അബ്രൂക്കിൽ പിന്നെ ഈ വഷളത്തം കാണിച്ചു അവളുടെ പിന്നാലെ എടുത്താട്ടമോ. അനേപഷിക്കാൻ പോയിരുന്ന ആളുകൾ ഏതു മടങ്ങി വന്നില്ല. ഉംപാ.

2—ഒരുദ്ദേശ്യം— ഇല്ല.

രാജാ:—എന്നാൽ അധികാരിയായി ഈ എബ്രായ കാരന്തന്ത്രനു നീയമിക്കണമെന്നാണു നമ്മക്ക തോന്തരം നാതു. അവരെ കണാൻ തന്നെ അറിയത്തോ?

എന്നല്ലിനിതും പോലെ ദൗവവിഷയു വിശ്വാസവും വീഘ്നവും നന്നാക്കം തയ്യാറായും പാരം—
വിഭവകാ റപിരം ദന്നാന്നായും ശ്രദ്ധക്ഷണങ്ങൾ പലതും പാത്തട്ടു—
ലോർത്തീടിനാ—
ലോന്നായും ചേർന്നിതും പോലെമരുതാത്തവനു—
കണ്ടില്ല രണ്ടില്ലുതാൻ.

അതു തന്നെയുണ്ട്.

ഈപ്രേക്ഷനീഭാവിയാക്കം കൊടിയോത്തുടിയാ—

പത്തിപ്പുംരപ്പുട്ടു കഴു—

പ്പെട്ടീഭായും വാനിവെള്ളം വഴിയായ പിഴമി—

ല്ലാതെ കാണിക്കു മുലം

കടല്ലാതുള്ളാരന്നുംപ്രജക്കളുടെ സമു—

മഹത്താട്ടാത്തീ നമ്മക്കം

മട്ടില്ലാതുള്ള തന്ത്രികപരമൈഖ്യാതവയറി—

സ്ഥർഹനാശയെഹിക്കത്തിൽ.

ഇതിനെക്കരിച്ചു് ആർക്കാക്കില്ലോ സാധയമുണ്ടോ.

1—10 ഉദ്ദോ:—കല്പിച്ചു തോന്നന്നതിനൊക്കരിച്ചുക്കു സംശയിച്ചാകും.

രാജാ:—എന്നാൽ അഞ്ചെന്ന തന്നെയാണു നാം തിശ്വയിച്ചിരിക്കുന്നതു്: ഇവൻ കേവലം ഉദരംഭരിയായ ഒരു ലക്ഷണക്കാരനും മാറുമല്ലു. അബനാൽ സേവിക്കുന്നപ്പു ടുന ദൗവത്തിനു തന്നെയാണു സാക്ഷാൽ സർവ്വജനത്തെപ്പുള്ളിൽ. അല്ലാത്ത രാജാക്കരിച്ചു തിശ്വയിച്ചായി ഇതാനും പറ ചാൻ സാധിക്കുന്നതുമല്ലു. അല്ലെങ്കിൽ മിസ്രമിശ്രലു ലക്ഷണക്കാരന്റെ രാജിക്കുന്നതു്. ഈ ഒരു വക്കാർ ഇല്ലാതെയിരുന്നുകൂടി തന്നെ നിബുദ്ധരാജ്യത്തിനു വളരെ രക്ഷയായിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ പ്രാവശ്യം ഇവരെക്കരിച്ചു രക്ഷയായിരുന്നു. വിധിയെ നാം ഭേദപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്നു. ലക്ഷണക്കാരെ എല്ലാവരെയും അഴിച്ചു വിഭ്രൂക്കുന്നു.

(കീകരക്കാർ ലക്ഷണക്കാരാർ അഴിച്ചുവിടുന്നു.)

1—11 ലക്ഷഃ:—(തൊഴുളുംകൊണ്ടു്) ചൊന്നതിനുമേഖലാ തുകാലിണകളാണു് അടിയൻ ഇംഗ്രേഷിലിൽ ഇനി ജീവാവസാനവരെ പ്രശ്നിക്കുന്നതല്ല.

ലക്ഷണക്കാർ പോയതിൻറെ ശ്രേഷ്ഠം ഫോറോസ്ക്രൂ
രാജാർഹമായ വേഷത്തിൽ ശ്രേ ബക്കാരോടു

കൂടി പ്രവേശിക്കുന്നു.

രാജാ:—(യേംസേപ്പുംനോടു്) അല്ലായോ എബ്രായക്കാരാം നിബുദ്ധരാജ്യത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതിനും അത്യു പണ്ടിൽ നിരന്നാഴിയാനായിട്ടു നീ പരഞ്ഞപ്രകാശം തന്നെ ചെയ്യണമെന്നു നാം തീർച്ചുചുക്കിയിരിക്കുന്നു. അന്തുക്കാണുംപോൾ,

നില്ലൈമസൽഗ്രാഹനാബുധിയായ രീതാ—

നില്ലൈരമായ വിഷയത്തിൽ മനസ്സും തന്ത്രി

നില്ലൈശ്വരം നിബിലലോകരില്ലോ വിശ്രേഷാൽ

വാസ്തവ്യമെന്നില്ലമീതനിത്രു ചെയ്യിഡേണം.

യോസു:—തീരവുള്ള മിന്നേനെന്ന വണക്കിൽ പറിതാക്കരു തുക ദൈവം തന്നെ അടിയന്തര അതിനു ശേഷാന്വാക്കി തരീർക്കണം.

രാജാ:—നാം അത്യന്തം കൃതാത്മനായി. (എഴുന്നുറവീട്) എന്നാലെൻ ചാരിതാത്മ്യം പരമിഷ്ഠവെള്ളിവാ—

ക്രീടവാനായ” നിന്നക്കായ”
തന്നേന്നീയംഗളിയം കനകമണിമച്ചാ—

മാലയും മാന്യപ്പും ഭൂമി
മാനിൻ കഷാമത്തെ നീക്കിയ്ക്കലപദവിയോ
ബാള്ളു സീംഹാസനത്തിൻ—
മാന്യപ്പം മാത്രമെന്നേ മമ സദ്ഗനതായ
വാഴ്തക്കൊ മാഴ്കിടാതെ.

(ധ്യാസപ്പീന മാലയും മോതിരവും കൊട്ടഞ്ചന)

ശ്രദ്ധാസു:—അള്ളവില്ലാതെ ആഴമുള്ള ഈ കൃപാസമുദ്ദേശ തത്തിൽ അടിയൻ മുദ്രയിൽഡിക്കേന.

രാജാ:—(ഉദ്യാസം മുഹൂരാരോധ്). അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഈപ്പോൾ തന്നെ നാം നമ്മുടെ യുവരാജാവാണി നീയ മിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ആളുംനെ നമ്മുടെ രമത്തിലേറാം അരോളാഷപ്പുള്ളം പട്ടണപ്രവേശം കഴിപ്പിക്കാണും മുൻ പിൽ തന്നും ഈപ്രകാരം വിളിച്ചു പാകയും ചെയ്യണം.

ശ്രീമാന്മിന്നേന്നുമധ്യീശൻ തിരുവുള്ളമിത്ര കേ—
ദ്വിംശം തന്മുഖജൗലം

കേംമം നാട്ടിനു വർശിച്ചു കീടവത്തിനു നൃ—

ക്ഷേത്ര സർവാധികാരം
പ്രേമദാതാക്കി വാഴിച്ച ത്രാജ മുണ്ടിയി ഏ—
സെപ്പതാവിസ്തും നാം
സാമോദം മുട്ടുക്കത്തില്ല തത്തുമിന്നി വ—
സ്വിക്കവിൻ നിഷ്ക്കളുകം.

(എല്ലാവത്റം ഒപ്പായി.)

നാല്പാമങ്കം

1-ഒം അറയ്ക്കേൾ

മിസ്റ്ററീമിലെ ശ്രദ്ധാർത്ഥിയുടെ

സേനാപതിയുടെ ഭാംഗ പിച്ചകാരത്തിയുടെ
വേഷത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ശസ. ഭാ.—സംശയിക്കാതാനമല്ല. മിസ്റ്ററീമിൽ കാലം
വളരെപുകർന്നിരിക്കുന്നു. പിച്ചിനികിടനും പാണ്ട്
പിടിച്ചും എൻ്റെ കോലവും അങ്ങനെതരവും. അതു
മൊത്തം കണക്കിനുപകാരമായി. ആളുവിഞ്ഞുപോ
യാൽ ഇനിക്ക് അങ്ങാടിയിൽ അനീപ്പിച്ചുപോലും
കിട്ടാതുക്കാം. അബ്ദുക്കിലും ആളുകൂളുടെ കൈകെ
ചുത്തണ്ണിച്ചുത്തണ്ണിയാണ് കാണുന്നതു്. മിക്കിഞ്ഞാനു
നടന്നാരെ ഇനിക്കെ നിരത്തു് അസാരം അധികം
വന്നു. ഇന്നലെ അവവയറായതെയുള്ളൂ. ഇന്നതുമല്ലോ
തെയാക്കം. ഇതാരു ഒരു ശൈപായിഡോ വരുന്നതു്.

(ഒരു ശ്രേഖണാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ശൈപ്:—ആരാണിവിടെ നിന്നു പൊറുപൊറുക്കുന്നതു്.
ഈവിടെ നിൽക്കാൻ പാടില്ല. എഴുന്നള്ളാരായി
മാറി നിൽക്കുണ്ട്.

ശസ. ഭാ:—എജമാനും തൊൻ ഒരു പിച്ചകാരത്തിയാണു്.

ശൈപ്:—പിച്ചകാർക്കുന്നു കൗദ്യരിയിൽ കാഞ്ഞും

ബാ.—പിച്ചുക്കാതരട സകടം കമ്മേറിയിൽ കേൾക്ക യില്ലെന്നണഭാ.

ശിവഃ—പിച്ചുക്കാർക്കെത്തു സകടം.

ബാ.—പിച്ചുക്കാതരടിയാരെ വയറു നിായുനില്ല.

ശിവഃ—നിറങ്ങില്ലെങ്കിൽ കണക്കാഡിപ്പോയാ. അവര വർക്ക തന്നെ നിറക്കാതെ കിടക്കുന്ന കാലത്തു പിച്ചുക്ക ചെല്ലുന്ന പദ്ധത മുഖ്യം അന്നു പെരും കോരിയൊഴിക്കുംണ്ണല്ലോ പെണ്ടതു്.

ബാ.—ഒപ്പാനന്നജമാനേ അതു കുച്ചപ്പാ. ഈ രാജ്യംപോതു എൻ്റപ്പാടിതാണുനാംനാംനാം പകിൽ തൊനി നേരുടേ ഫോരിക്കുംല്ലോ മിതനു.

ശിവഃ—ഈ രാജ്യംതിപ്പോൾ ഇന്തനാഡാണു്. അധിക പ്രസംഗം പാശാതെ മാറി നിർക്കാട്ട. എഴുന്നള്ളാ രായി. അതിപ്പിച്ചയും മാറാന്തും ശമ്പാമില്ലാത്തു കാലുക്കടിയിൽ തുരീ വാൽക്കാനിങ്ങാട്ട ഫോരി കയായിതനു. അല്ലെ. എവിടുന്ന ഇപ്പോൾ വരുന്നതു്?

ബാ.—യജമാനൻ കോപിക്കുത്തു്. തൊനി ദിക്കിൽ തന്നെ ജനിച്ച വളർന്ന കഴിഞ്ഞവള്ളാണു്. അവിട മൊക്കെപ്പുണ്ടാൽ കുറേ അധികമുണ്ടാണു്. ഇപ്പോൾ അസിക്കായിൽ നിന്നു വരീക്കയാണു്. പള്ളുകൊല്ലം തുടിയാണിരാജ്യം കണ്ടതു്. ഈ ചിരു എതാണ്ണല്ലോ ചീല വലിയ മാറഞ്ഞൾ വന്നിട്ടുണ്ടു തോനുനു. മറു രാജ്യങ്ങളിൽ വച്ചുനടായ പട്ടിണി നിശ്ചേദ യാട്ടിലെത്തിയാൽ തീനിന് ഫോകുമന്നാണു തൊനി കത്തിപ്പോന്നതു്. ആ വാവിനെക്കാർ കഷ്ടമായിട്ടു കാണുന്നിപ്പതിനായികു്. അതുകൊണ്ട് പരഞ്ഞു ഫോയതാണു്. യജമാനൻ കോപിക്കുത്തു്.

ശിവഃ—ഈനിക്കേ കോപമില്ല. അല്ലോതെയുണ്ടുകുിൽ അതിയൈ എടുക്കാറുമില്ല. പിച്ചുക്കാക്കാണുല്ലോ ശൈരാ ദേശങ്ങളുടെ ശമ്പുച്ചുംഗാതെ ഓഡ പ്രഥ അറിയാം മറുള്ളവരുക്കാർ രാലു കണക്കുള്ളതു്.

ഇവിടെ സന്താൻ കൊല്ലുമായി വലിയ ക്ഷാമമാണ്. മഴയും വെള്ളവും അദ്ദേഹമില്ല. യുവരാജാവു തിരുമന്നുകൊണ്ടു നല്ല വിളവുണ്ടായിരുന്നു കാലങ്ങൾ. ഒരു ശ്രേഖരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കോതമ്പില്ലായിരുന്നു. എക്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ജീവജാലങ്ങളും കാണാം. കയില്ലായിരുന്നു. പണമോ പണയമോ കൊണ്ടു. വാജരാകുന്നവക്ക് കോതമ്പുകൊട്ടപ്പിക്കാൻ പതിവാണി ഈ സമയത്തിവിടെ എഴുന്നള്ളുന്നതും. അതുകൊണ്ട് മാറിനിൽക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കോപിക്കേണ്ടതായി വന്നേക്കം.

സേ. ഭാ:—ഞാൻ മാറിക്കൊള്ളാം. ഒരു വാക്കുള്ളം പറഞ്ഞോടെ. പിച്ചുചുട്ടിയല്ലാതെ പണയത്തിനോടു പണവുമില്ല. പിച്ചുക്കുരുങ്ങിനെ കഴിയണമെന്നാണ് ഇവിടുത്തെ എർപ്പാദ്ധം.

ശൈപ:—ഇവിടെ പിച്ചുക്കാരെ കടക്കാനുള്ളഡിൽക്കണ്ടും. അവരിൽ അംഗാഭാം നിമിത്തം വേദാച്ചി. ഇംഗി ഹാടില്ലാതെവരെ ആത്മാശാലകളിലാക്കി സർക്കാരിൽ നിന്നു ചെലവിനു കൊടുക്കുന്നും. ഇങ്ങനെ നെയ്യല്ലാതെ നിന്മം ഉണ്ടാക്കാൻ ചെറായ തിരുമേനി ആലോച്ചിക്കുന്നണ്ടും. രാജ്യഭാരമെല്ലാം ഇപ്പോൾ അവിടുത്തെക്കാണും. അതുകൊണ്ട് മാറി നിന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരുവേള ബന്ധനത്തിലാക്കാനും മതി.

സേ. ഭാ:—എജമാനാൻറു കുപ. ഇതാ ഞാൻ മാറിപ്പോ ക്കും. (തീരിഞ്ഞുടക്കുന്നു):

അണിയരയിൽ ഒത്തു തെളിക്കുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കപ്പെട്ടുന്നു. ശൈപ:—ഹാടിക്കോ, ഓടിക്കോ, എരൻ, കമ ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞെന്നുനെ:

(പരിഗ്രമിച്ച് ശ്രൂനന്നതും മറ്റും ശരിയാക്കുന്നു.)
സേനാപതിയുടെ ഭാഞ്ഞപോകുന്നു. അംഗത്വം പരിബാരം നുണ്ടാട്ടുടി ഫോസഫ്പൈ പ്രവേശിക്കുന്നു.
അയാസു:—(ആസനന്തിലിതിക്കു) ആത്യ ശൈപായി.

1—10 ശിപഃ—അടിയൻ.

യോസു—ഈന്ന സാഹാന്യത്തില്ലയിക്കം ആളുകൾ കോതു സുകൊള്ളാൻ വന്നിട്ടിണങ്ങം തോന്നുന്നു. അതു കൊണ്ട് അവതരണ ഹർജികൾ ആദ്യം വാങ്ങാം.

1—10 ശിപഃ—കോതന്നുകൊള്ളാൻ വന്നവത്രണോ. കോതു സുകൊള്ളാൻ വന്നവത്രണോ.

(എതാനും ചൗരയാർ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

1—10 പുണഃ—പൊന്നതിൽമേനീ രഷ്യിക്കുന്നോ.

2—10 ശിപഃ—ആരുദ്രാ മാരി നീൽക്ക. സക്കടക്കാരെ വിളി ആപിലി.

2—10 പുണഃ—സക്കട കേൾക്കുന്നോ പൊന്നതന്നുരാനു.

2—10 ശിപഃ—സക്കടക്കാരെ വിളിച്ചില്ലുന്നല്ലോ പറ ഞത്തു്. (പെണ്ണരയാരെ പിടിച്ചുതുള്ള നു)

യോസു—എദോ ശ്രവക്കാരൻ.

2—10 ശിപഃ—അടിയൻ

യോസു—അതിനാവശ്യമായി ആളുകളെ പിടിച്ചു തുള്ള തരു്. വിളിച്ചുതു നല്ലവ്യാധി കെട്ടിരിഞ്ഞയിലി. അവിടെ നീനു് നന്നാക്കുടെ വിളിക്കുന്നു.

2—10 ശിപഃ—കോതന്നുകൊള്ളാൻ വന്നവത്രണോ. കോതു സുകൊള്ളാൻ വന്നവത്രണോ.

(പല തരത്തിലുള്ള ജനങ്ങളും ക്രിസ്തിൽ ആ ബേൻ മുതലായ പരമ്പരാഗമാരും പ്രവേശിക്കുന്നു.)
യോസുപ്പു കനിഞ്ഞത്തിൽനാഴത്തുനാ.

ശിപായിമാർ ഹർജികൾ വാങ്ങുന്നു. ചിലൾ പോകുന്നു.

2—10 ശിപാ�—ഹർജി തന്നവത് തന്നവത് മാരിപ്പോഡി റിക്കട്ട. പിനെ വിളിക്കാം.

2—10 ശിപഃ—എല്ലാവതം കുടെ ലുഞ്ഞുനെ തിരക്കായാൽ എനിക്ക പ്രധാസ്ഥണ്ട്.

ആദി—തെന്തുൾ മുന്നമാസത്തെ വഴിക്കുപൂർത്തു തീനു വന്നവരാണ്.

2—ാം റൈപ്:—എന്നാൽ പത്രമിവസം ഇവിടെ പാത്രം ക്ഷേണം തീർന്മാറ്റ പോധാൻ മതി.

അവശ്യം:—ഒന്നും ക്ഷേണം തീര്ത്ത് ചെല്ലുന്നോളങ്ങൾ വീടിൽ കിടക്കുവതെട കാഞ്ഞുവും തീരും.

2—ാം റൈപ്:—അണ്ണതന്നുണ്ടാക്കിൽ എട്ട് താമസിക്കേണ്ടാം, ഉടനെ പോകാം.

യുദ്ധം:—നമ്മുടെ ഹർജി വാദ്യാം തക്കമുഖഭാക്കിൽ നൃക്കും തീരുമുഖാകെ അറിയിക്കാമല്ലോ. വായിൽ താങ്കാലു കിടക്കുന്നതു്.

(അവുടെ പിടിച്ചുമാറ്റി തീരുമ്പുന്ന)

അവശ്യം:—പൊന്നാ തീരമേന്തി സകടം.

(യോസെപ്പ് തിവിന്റെ നോക്കുന്ന.)

1—ാം റൈപ്:—സകടക്കാരെ വിളിച്ചില്ലെന്നല്ലോ പരഞ്ഞതു്.

യോസെ:—(ആത്മഗതം) അല്ല. ഇതാരാണോ. ശരീ. ആട്ടു. യുദ്ധം:—പൊന്നാതിരമേന്തി സകടം.

(സഹാദരിക്കാരോടു തുടർന്നു സാഹ്യാംഗം നമ്മുടിരിക്കുന്ന.)

യോസെ:—ആരു റൈപായി, ഇവിടെ സകടമെന്തു്.

2—ാം റൈപ്:—അവധി സകടക്കാരല്ല. കോതന്പുകൊള്ളാൻ വന്നവരാണോ. ഹർജി മുരിയു വാദ്യുവെന്നു പരഞ്ഞതു കൊണ്ടു് അടിയൻറിമേൽ പരാതി അറിയിക്കാണോ.

യോസെ:—(എല്ലാവത്തും നൂക്കിച്ചു നോക്കീടു്) ഇവിടെ സകടക്കാരാമല്ല, കോതന്പുനു വന്നവരുമല്ല. അടുക്കാരാണോ.

അവശ്യം:—പൊന്നാതിരമേന്തി അടിയങ്ങൾ രെറുകാരമല്ല. ഒരു വക്കത്തറുകാരമല്ല. കോതന്പു കൊള്ളിയായി മാറ്റും വിടകൊണ്ടവരാണോ.

യോസെ:—അല്ല. നിങ്ങൾ ദേശംതിന്റെ ഗണതകണ്ട മണ്ണും ലാക്കിക്കൊണ്ടു പോകാതായി വന്നവരാണോ. സംശയമില്ല.

അവശ്യം:—അണ്ണതന്നു കല്പിക്കുന്നതു സകടമാണോ.

യോസെ:—നിങ്ങളുടെ പരമാത്മം അറിയുന്നവർ അണ്ണയെ യല്ലാതെ കല്പിക്കുന്നതാണു സകടം.

യുദാ:—എത്തമേനീ അടിശ്വാസൻ കനാൻഡേരുതു പ്രസി ലുസം സ്ഥാതനമായ ഖ്രിസ്ത്യാധേൻ എന്നൊമ്പും മക്കാ രണ്ട് പുത്രരാജാണോ.

യോഹോ:—അമ്മകോണ്ട് തന്നെയാണു നിഞ്ചൻക തീരു ദാനോന്ന എന്നു പറഞ്ഞതു.

യുദാ:—അടിയണ്ഡൻ അറിയിക്കുന്നതിൽ രൈക്ഷരംപോലും കളവില്ല. അടിയണ്ഡൻ പാത്രം സഭോദാസും രാജാം. ഒരാൾ വുഡ്യായ പിതാവിന്റെ അട്ടക്കാൻ താമ സീക്കുന്നു. ഒരാൾ ഇല്ല താനം.

യോഹോ:—ഈനി നിഞ്ചൻ രൈക്ഷരം റാഡിയോമെ നാല്പു. ഇതെല്ലാംകൊണ്ട് തന്നും നിഞ്ചന്തെ അടുക്കാരെന്ന എന്നു നിശ്ചയിച്ചതു.

ആദി:—പൊന്തതിരമേനീ അടിയണ്ഡൻ ഉറക്കത്തിൽ ചോലും കുറുകാരല്ല. അടിശ്വാസള്ളട സ്ഥിതിയെ കരിച്ചു രഠിക്കലെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുള്ള വരിൽ ആദിം അഞ്ചുന ഉച്ചവിക്കയുമില്ല.

യോഹോ:—ശരിതെന. നിഞ്ചന്തെ അറിയുന്നവക്ക് ഇതിനെ കരിച്ചു് ഉച്ചമല്ല നല്ല നിഃവുംമാണുള്ളതു. ഏകി ലും നന്ന പരിക്ഷിച്ചുകളിയാം. നിഞ്ചന്തെ പിരു വിന്റെ അട്ടക്കാൻ രാമസിക്കുന്ന എന്ന ചരാവാം ആ ഇളിയ സഭോദാരനെ ഒരാൾ പോച്ചി കൊണ്ടുവരാട്ട്. അതുവരെ ശ്രദ്ധിപ്പേം ഇവിടെ ചുസലിപ്പ് ഇരിക്കുന്നും . . .

ആദി:—പൊന്തതിരമുനീ സങ്കമാണോ. കൊടുക്കണ്ടുള്ളതു കിടാണുള്ളും കിഴവും തന്നുയും പട്ടിണിക്കിടന്ന കാറം പിച്ചചുപോകം.

യോഹോ:—നിഞ്ചന്തെ പ്രവൃത്തിക്ക് അതു തന്നെയല്ല വരുന്നതു.

യുദാ:—അടിയണ്ഡൻ ശരിതെന തക്കവുണ്ടുമാ നമിൽതുവരു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല.

യോഹോ:വണ്ട. നിഞ്ചൻ മനഃപൂർണ്ണായ കളവും അധിക പ്രസംഗവും പറഞ്ഞു നേരുകൾ കൊപം ജനിപ്പിക്കുന്നതെ. മഹാരാജാവിന്നാണു നിഞ്ചന്തെ അഞ്ചു റ

കൊണ്ടുവന്ന കണക്കുംതെ നാം നിന്മത്തെ വിട്ടുക്കൂട്ടു യില്ല. ആൽ! ശീപായി ഇവരെ അക്കരെ ആയുധ ശാലയിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കാതെ.

(സഹോദരനാരായം കൊണ്ടുപോകുന്ന)

1—ംശിപ്പ്:—ഹർജികളും വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

(ഹർജികൾ കൊടുക്കുന്ന.)

അയാസു:—ചന്ദ്രം ഒട്ടക്കിള്ളു പറവുശൈളികളും അവരുബക്കിൽ അടുത്ത പണ്ഡക്കശാമകളിലെ വിച്ചാരിള്ളുകാരന്മാർക്ക് സ്ഥിരനകളും കൊടുക്കാൻ പറയ്ക്കു.

2—ംശിപ്പ്: കല്പനപോലെ.

അയാസു:—സുകടക്കാൻ വന്നിട്ടുള്ള വരോടും ഹർജികൾ വാങ്ങി എല്ലാം രാമസത്തിൽ എൽപ്പിക്കുന്നു. ഇന്നു തമുക്ക നല്ല സുവശില്ല. ഹർജികളും പിന്നീട് തീർച്ചുചെയ്യാം. അക്കരെത്തുമണ്ണപത്രിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ആ എല്ലായക്കാർക്ക് ഉടനെത്തന്നുക്കുണ്ടും കൊടുക്കുന്നതിനും ശ്രദ്ധക്കുണ്ടും.

(അയാസപ്പും കൈ എല്ലാവരും പോകുന്ന)

അക്കാലംയിൽപ്പിച്ചതാരിതവിലംസപ്പുമണ്ണൾ

നോൺ കണ്ടതെന്ന്

മുഴുവാലും നാലിനു മുമ്പും ഹതപമുതിയാക്കാനുന്നതാജനാത്തുപായാണു

തീക്കാമോനിവിലേശ്വരൻറു നിയമം ചെറുവായ

തിന്റെ പാക്കമും

നോാർക്കാമോ പുനാരാക്കുത്തൃതിശ്രൂം താങ്ങനജാനേ പറം.

താതന്നും വിതന്നും തന്നും തന്നും തന്നും തന്നും

നീം—

മുളാതക്കുംക്കും ശനക്കാതിയതും മുളാതക്കും

ക്കാമത്തും

അതൊന്നാകിലുമനാശകാരനുമരിഞ്ഞതില്ലുതെ

ഹാഹരാത വ—

സ്വാതോരോന്നിവർ ചെയ്യേതാക്കും മീറ്റിപ്പീക്കാനീ
തൊന്നേതരം.
ഓർപ്പീച്ചാൽ ഉണ്ടുണ്ടുവെപ്പതിനിന്തിക്കുണ്ടാക്കമെ
നാകിലോ
വീർപ്പും ഒഴിവില്ലിന്തു ഞാനിവരെ വന്നുന്നിച്ചു
കണ്ണപ്പും ശു
മേൽപ്പുട്ടായി വരുന്നൊരുപ്പുഡജനിപ്പേരുപ്പുഡാഹ
തനയ—
തൃപ്പം പോലുമകത്തക്കവതിനും വയ്ക്കുമ്പോൾ മര.
(പോയി)

2-ഒം അന്തരങ്ങൾ

ടീയിൽ ആയുധാലയിൽ ഒരു മരി

[അവൻ കിടന്നംകൊണ്ടു ശീമയോൻ, പ്രേവി, യുദ്ധം ഇവർ ചുറരിപ്പും ഇരുന്നം പ്രവേശിക്കുന്നു.]
യുദ്ധ—ചേട്ടുനിംബന്ന തുടങ്ങിയാൽ പ്രധാസുണ്ട്. ഈ കൊണ്ടുനേതല്ലാമാണു വരാവുന്നതെന്നു വല്ലതും വിചാരിക്കുന്നേണ്ടോ.

അബ്—ദൈവമെ തിംഗൻ തെരഞ്ഞെടുക്കാപ്പേട്ട പനായ ഇന്ത്യായേലിംഗൻ സന്തതിക്ക് ഇതിനും സംഗതി വന്നുണ്ട്.

പ്രേവി—പട്ടിണി കിടന്നിൽ മറ്റു ചിലതിനെല്ലാം കൂടുന്നും സംഗതി വന്നേക്കും.

ശീമ—ശ്രവക്കാരൻ ഇന്തി താമസിക്കുമെന്നും തോന്നുനില്ല. മിസ്രയീമിലെ യുവരാജാവിംഗൻ മടപ്പുള്ളി യിൽനിന്നു പകർച്ചുയും കൊണ്ടുവന്നു കാര്ത്തികിനാൽ ചെന്നല്ലായിരു കാലുപിടിക്കാണേണ്ടോ.

അബ്—എൻ പിതാവിംഗൻ ദൈവമെ ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാതെ താട്ടിൽവച്ചു യീ എന്നും ഇന്നും കൈച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും.

യുദ്ധ—ചേട്ടു ഇഷ്ടീക്കുന്നും (അബുതെ താണ്ടി എഴുന്നേല്ലിച്ചു) പിള്ളിരെല്ലാം പോയി. ഒമ്മെള്ളു ചെല്ലാന്തു

കോർത്തിരിക്കാണോ? ശ്രദ്ധകാരനാം നിന്നനിന്നു മുഖിണ്ണം. ചെന്ന തീരമന്നുറിശിരുക്കിൽ എന്നത് ല്ലാം എപ്പാതാ വാന്നാതെനം അഭിജ്ഞതില്ല.

അബ്.—ഈ നിയുക്കാതാ വരാൻമുള്ളത്, മനസാ വ്യവഹാര അഡിഷാഥ എപ്പാധം ചുമതലി ബന്ധനാഭതിലുക്കീ തന്ത്രം പൊരു. ഇപ്പോൾ കൂടുതലും കൊണ്ടുവന്ന വൈച്ഛി വിളിക്കുന്നു. അതു കൂടുതൽ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ താഴെസംഖിപ്പിക്കുന്ന ഏജൻസാ ഓട്ടുവണ്ണം പിന്നെ ദാശനായ ഇന്റുഡ്യൂലിംഗ് ട്രൈഡ് എന്നാനു സമീക്ഷം.

(മാനന്തടിച്ചുംകാണ്ട വഴിംഗ്.)

യു.ഒ.—(താങ്ങിരാജാംജലി) ദൈവമെ വലഞ്ഞതാല്ല).

ഡേവി.—ഈ അലയും നിലാവിളിയും കേട്ട് അഭിജ്ഞാം ഓടിവത്തെന്നം ഇനിശുണ്ടെല്ലാം നമ്മക്ക് സാദ്ധ്യിക്കാ നിശ്ചിക്കുന്ന ഏജൻസം ഇനിക്കാറിത്തുകൂട്.

യു.ഒ.—“ചട്ടൻ ഏജൻസ്യത്രി അല്ലോ ആലോച്ചിക്കാണു. നമ്മുടെ ദൈവപും നാമു കൈചുടിച്ചുടില്ല, കൈചുടി കൗച്ചില്ല. നമ്മകിവാടിടെ വിശ്രഷ്ടിച്ചും പാരാ പത്രം, വന്നിട്ടുംബന്നം താണ് വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവിടു തോക്ക് അങ്ങാറം ഏജൻസം നമ്മുടെ ദേശവാദം ദേശ വല്ലും പിരിക്കാഞ്ഞിട്ടും അഭിജ്ഞിൽ മറ്റു വല്ലവരോടു കോപിച്ചുകൊണ്ട് സമയക്കായിത്തന്നതു കൊണ്ടോ ഇന്ത്യൻവർന്തായിരിക്കാണു: ഇടയുള്ളൂ: അല്ലെന്ന നമ്മങ്ങളാട്ടു യാതൊത്തു മനസ്സുംവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഡേവി.—നമ്മങ്ങളാട്ടു ദൈവപ്രശ്നമിരില്ലെന്നു മാത്രമല്ല വളരെ ബുധൻ ഹമ്മാണാളുള്ളത്. അഭിജ്ഞിൽ പിന്നെ ഇതു ബുദ്ധി ചുമ്പും കുറുത്തു. ആളുയക്കമോ.

അബ്.—ഡാങ്കോ നല്ല പകർച്ചു. നിങ്ങൾതെന്ന ചെന്ന കഴിച്ചുംബുളിം. താനിതിനകത്തു കിടന്ന ചുക്ക്‌നാ യുള്ളൂ. എന്നാലും വിശ്വംതിനാൻ പ്രയ്ക്കാം.

യു.ഒ.—ഡാങ്കോക്കാൽ പ്രഖ്യാസവുമില്ല. ഒരുവേള വിശ്വമായാലും വിഷമമില്ല. രണ്ടായാലും ചാക്കമെങ്കിൽ പിന്നെ തണ്ടിടം വിടാതിരിക്കുന്നല്ല തന്നു.

ചെട്ടൻറ ഇംചാപലതയും ചാകാതെ ചാതലക്ഷണ വുംകൊണ്ട് വളരെ ഉപദേവമായി. ഒരു കാര്യത്തിനു മൊത്ത നടപ്പില്ല.

ആദി—കൈയെക്കിലുമാണെല്ലോ ചപലതമില്ലാത്തും ജീവ നില വന്നായിട്ടും. എന്നെങ്കാണ്ടു നിംബമുക്കു റാഡിയോ നടപ്പുകേടാണ്. താണ് ഇല്ലാണ്ടൊപ്പാളശ്ശേരി അണി താത്ത കണ്ണത്തിനു ചടിച്ചു നിംബളാ അഞ്ചു ചുരുക്ക് വിററുത്തു്. കൂടപ്പിറപ്പിശ്ശേരി രക്തത്തിനു വില വാൺഡിയ നിംബൾക്കും പാടില്ലാശ്ശത്തു്. അതു റിഞ്ചുംകൊണ്ടു് ശ്രദ്ധവരെ അടച്ചാണ്ടിപ്പാരത എന്നും നിംബലൈക്കാൾ വലിയ കൊലപാതകൾ തന്നെ. ആയും, എൻ്റെ ദോഷവുമില്ലാത്ത കാമക്കട്ടി! നിന്നോടന്നെനു ചെയ്യാനാണ് തോന്നും. എൻ്റെ ദൈവമെ, എൻ്റെ ദൈവമെ.

(മാരത്തടിച്ചു വീഴുന്ന.)

സഭ്യാദരന്മാർ ആദ്യനും.

അംഗാധി—ഉണ്ണംകഴിച്ചുടനേരാതീരുമ്പിലെ താണ് ബാണങ്ങൾപോലെയും വഹിപ്പിക്കുന്നതും പരമിവർന്നു കാണുന്നതില്ലിനിയുമഗ്രജരു വിശ്രദ്ധും പ്രാണങ്ങളുമ്പുവദിക്കൊണ്ടുഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബലബി.—ഹാ, അപേതതായി. സൗഖ്യം ലഭിക്കുന്ന ഒരു ശാശ്വത കേട്ടതു്.

ശീമ.—യുദ്ധ പോകാം. ചെട്ടൻ വരുന്നെങ്കിൽവരട്ടു.

(എല്ലാഡിക്കും പോയി.)

3—ഓം അരരങ്ങ്

ടീയിൽ ജോസഫിൻറെ ഭവന തീൽ ഒരു മാളികമുറി
[വാതിൽക്കൽ അഭ്യന്തരാത്മം താഴെത്തു ഭവനവിച്ചാം

പുകാരനും പ്രവേശിക്കുന്നു.]

അംഗസ്.—ഈ പകർച്ചു കൊണ്ടുപോയതും മറ്റും ഇവർക്കു സാല്പ്പു. ഇവരെവിട്ടുത്തുകാരാണോ.

വിചാ.—കനാൻ ദേഹത്തുകാരനാണെന്നാണ് എക്ടത്. കാഴ്ചയിൽ വളരെ സാധ്യക്കുള്ള മര്യാദക്ഷാതമാണ് താഡാ.

അംഗം.—പിന്നു എന്തിനവരെയിട്ട് കജ്ഞപ്പെട്ടിരുന്നു.

വിചാ.—എന്താ അടിയന്തരിഞ്ഞുള്ളൂ. അവരും കാണുന്നോൾ വലിയ കോപമാണ്. എങ്കിലും അവജന്നു ചേഷണാതിനല്ലോ താമസിച്ചുപോയാറു ഇതിലധികമാണോ അപ്പെപ്പട്ടാനില്ലോ. രണ്ടുകൊണ്ടും അവക്ക് ഭീതിയും വേദനയും വർദ്ധിക്കുന്നതെയുള്ളൂ.

അംഗം.—വലിയ കാഴ്ചയായല്ലോ. തൊൻ പലവിധത്തിൽ ഒന്നാഡിച്ചുനോക്കി. ഒരുക്കരം മിശ്രാൻ ഭാവമില്ലോ. മറ്റു വർത്തമാനങ്ങൾ ഒപ്പുറയും താനാം. വല്ല നുഖ കേടുമായിട്ടാക്കമോ എന്നാളുട്ടി ഇനിക്കു സംശയം തോന്നി.

വിചാ.—ഈക്കു മിസ്രയിമിലെ ദേവതാം ഒരു തന്നാളും ഒരു കംപന്താരല്ല.

അംഗം.—എന്ന തന്നും തൊൻ സമാധാനപ്പെട്ടത്.

വിചാ.—അതിനൊക്കുണ്ടാണെന്നും രൂപക്കോടു എന്നോ കാശണമുണ്ടായിരിക്കും. അതു് അവിടുന്ന തന്ന വൈളിപ്പെട്ടതു് നാരു വരെ ക്ഷമക്കുയെല്ലാം നാശിയില്ലോ. അടിയന്ന നിശ്ചാരാടയില്ലോ.

അംഗം.—എന്നാൽ ചെല്ലു. അഭ്യന്തര എന്നും ഉച്ചത്വവികാ താരു് ഒക്കട്ടാ. (ഭോക്കാം.)

വിചാ.—ഈക്കു അടിയന്നാ

അംഗം.—ഇതെല്ലാരാവത്താണ്. പരമ്പരാം അഭ്യന്തരം കടന്ന തുടാത ഭേദാവിനെ ഇം പാവപ്പെട്ടിപ്പറച്ചു ശീകരിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ ഇട്ട പിഡാപ്പുക്കണ്ണമുണ്ടാം അംഗ നായതു് ആദ്യത്തു് ദന്ന. ഇതിലെന്നോ അറിഞ്ഞു കൂടാണു രഹസ്യമുണ്ട്. കഴിഞ്ഞതരാത്രി അഭ്യന്തരം ഇംഗ്രേസില്ലോ. തൊൻ അംഗങ്ങനെ തന്നോ (പാട്ടുപാടി കൊണ്ടു പിച്ചക്കാരത്തിയുടെ വേഷത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന സെന്റാപ്പതിങ്കുടുംബം ഭാങ്ഗുതെ കണ്ടിട്ട്) ഇതാരാ ഒരു പിച്ചക്കാരത്തിയോ.

സേ.ഭാ:—(പാട്ടം)

താനാതനാതനതനാനാ—യനം
മാതത്തിന്മു സംഖാനത്തിനശ്ചോ താനാ
ദാനമല്ലാതെത്തുയമ്മം—ഭേദമന
മാനഷജമത്തിനേക്കൻ ശമ്മം താനാ.
അദ്ദേഹം—ഈവർ കേവലം ഒരു പിച്ചുക്കാരിത്തയാണെന്നു
തോന്നുന്നില്ല.

സേ.ഭാ:—(അഡ്വൈനാത്തിനെ കണ്ടിട്ടു് അടുത്തുചെന്നു്)

എറുന്നതല്ലാകറയും—തകം—
രാഗാക്കലോകമുറയുംതുയും
ശ്രിരാന്നമായു മെന്നു—ശ്രിം
ഭതാരുംഗ്രാമഫല്യമ്മം കൊടമ്മാ താനാ
തീരാത്തദോഷവുംകീരം—ഈവർ
ക്ഷാരോന്നന്നള്ളിമെബാട്ടുക്കിലെല്ലും
ആതമില്ലാധാരമമ്മാ—വിശാ—
പുതം സഹികമോ ധമ്മം കൊടമ്മാ താനാ
കരായിരംഗ്രാമഫലഭാം—യല്ല
വീരനാരായംഗ്രാമപ്രത്യാരഥഭാം
ഹരാതിരിക്കയോള്ളംമ്മാ—ഈതി—
ശ്രിതപൊരിയുന്ന ധർമ്മം കൊടമ്മാ താനാ
അദ്ദേഹം—പാട്ട നിറുത്തത്തെ. ധമ്മംതരം. നിന്നു കണ്ണാരെ
ഈ കാണ്ണന്നതു തന്നെയാണോ നിന്നുന്ന വാന്നുവു
മെന്നു വളരെ സംശയമുണ്ട്.

സേ.ഭാ:—സുവമായിട്ടിരിക്കുന്നവർക്കിന്നുണ്ടാന ഓരോന്നു
തോന്നാിക്കൊള്ളം. ഇജജയങ്ങളുടെ കഠിനകാലം തന്നു
അ.സേ:—അതെന്നാണോ.

സേ.ഭാ:—പിച്ചുക്കാരിത്തിക്കൊന്നം കൊട്ടുക്കാരെ തകഴിച്ചാൽ
കൊള്ളാമെന്നാണെവിട്ടുതെ ആറുപ്പാം. അതുകൊണ്ട്
തന്നെ.

അദ്ദേഹം—ഹെയ്. എന്നൊന്നുമില്ല. എക്കിലും നിന്നുക്കു
ണ്ണാരെ കേവലം ഒരു പിച്ചുക്കാരിത്തിയാണെന്നു
തോയ്യാത്തതുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു എന്നുജീഉള്ള.

ഒസ.ഭാ.:—അന്നുടൻ കാലക്ഷേപം ചെയ്യാം അടിയന്തര വിധിയില്ലാത്തതുകാണ്ടാണിരിക്കാം.

അരങ്ങു:—വേറെ വല്ലവിധത്തിലും കാലക്ഷേപം ഒരു തെന്മണിക്കാം.

ഒസ.ഭാ.:—പലവിധത്തിലും പരീക്ഷ കഴിച്ചിട്ടുള്ളവളാണ്. അവസാനം ഈതെ നിലുത്തിയുള്ള എന്ന് കണ്ടു ഇങ്ങനെ വേഷംകെട്ടി. മിസ്യൂമിൽ പിച്ചുക്കാരെ യെല്ലാം പിടിച്ചു പാറാവിലാക്കണമെന്നാണില്ലോ അതെ നിയമനു കേട്ട്. എന്നാലും വിരോധമില്ലായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തിവിടെ പിച്ചുക്ക നടന്നായി നടക്കാമെന്നല്ലാതെ ഏലവുമില്ല.

അരങ്ങു:—എന്നാലിവിട്ടുടരുടെ പാര്ശ്വത്താളുന്നതിനു വിരോധമില്ലാണോ.

ഒസ.ഭാ.:—അടിയന്തരിവിധം കൂപ്പക്ക പാറുമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

അരങ്ങു:—ആരുട്ട്. അക്കദേഹക്കു വരീക തന്നെ.

(രണ്ടാള്ളം പോയി)

4=ഓം അരംഖ്യം

ടിയിൽ ആസ്ഥാനമണ്ഡലം

(ആസന സ്ഥാനാശി ഫയാസസ്ത്രം ശ്രവകക്കാരോടുള്ളി
ആശാഭികളും പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഫയാസു:—നാംതന്നെ തോറു. നിങ്ങൾ എത്ര വന്നാലും മനസ്സുരിലുാൽ വർദ്ധം തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നുണ്ട് നിത്യപിച്ചിത്തന്തു. കാരാഗ്രഹത്തിൽ കുടം കുഴുപ്പേട്ടാലും കള്ളിയഴിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്ത നിങ്ങളെ ക്രോഡിയാതെ ഒരു വക കരിക്കുകൊണ്ടു തീർത്തതാണ്. സംശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞിലും നമ്മക്ക കുറേശേരു ദൈവയെന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ വിട്ടയ്ക്കാമെന്ന തന്നെ ഉറച്ചു. ആശും—പോന്നതിനമേഖലി ദിർഘായുധായിരിക്കുന്നു.

(ശ്രഷ്ടംപേരോടുള്ളി യമസ്സിരിക്കുന്നു)

യോദ്യസഃ—എക്കിലും ഒരു സംഗതിയുണ്ട്. നീങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻ്റെ ബലപാറിനു അറിഞ്ഞു് എറാക്കൊടുക്കാൻ കല്പിച്ചുള്ളടി കൈക്കൂല്യിയും പററിക്കാണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള വരാണ്ടുനു നുശ്ച പ്രമമദ്ദേശിയിൽ തന്നെ തോന്നിയതാണ്. ആ അഭിപ്രായം കനിക്കുന്ന നീനു നമ്മുടെ മന്ദ്യിൽ സ്ഥിരേപ്പുടുന്നതല്ലാതെ അതിന്തല്ലമെങ്കിലും ബലം കുറത്തിട്ടില്ല.

യുദ്ധഃ—അടിയങ്ങളുടെ പിതാവിൻ്റെ ഒരു വംശനാഡി അവിട്ടുനേതക്ക് അടിയങ്ങളുടെ പരാശാമ്ഹം വെള്ളി പ്രേരിപ്പാതിരുട്ടു.

യോദ്യസഃ—നീങ്ങളുടെ പരമാത്മാതകരിച്ച നമ്മൾക്കീപ്പോളുള്ള ബോധായത്തിനു വിപരിതമായി വെളിക്കുള്ളുത്താവാൻ ഒരു ദൈവത്തിനും കഴിയുന്നതല്ല. എക്കിലും ഇൻഫേ തീർച്ചപ്പേരുപുടുത്തിയതുപോലെ നീങ്ങളുടെ അനജനന്ത്വാടി ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു കണ്ണതിൻ്റെ ശ്രദ്ധം നീങ്ങളെല്ലക്കരിച്ച നുകളുള്ള അഭിപ്രായ തന്ത്രിനു വല്ല വ്യത്യാസവും ഉണ്ടാകുന്ന എക്കിൽ നീങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം. ആതുവും തിങ്ങളിലെവാരാൾ അതിനു പകരമായാണ് ഇവിടെ ബന്ധനത്തിലിരിക്കുന്നും.

ആദി—പൊന്നു തിരുമേനി ഏന്നാൽ തന്നായാരു് അനേന്നരം തന്നു കുറരം പിശേഷം. ആ കുട്ടിയെ കാണാതെ പോയപ്പോൾ ഒഴുക്കു തുടങ്ങിയ കല്ലുനിരു് ഇന്നം നിലച്ചട്ടിലില്ല.

ശ്രീമി—അനംജന അയക്കാൻ അപ്പുണ്ട് വിശ്വാസമുണ്ടാക്കുമെന്ന ദോന്നുന്നീല്ല.

ഉയരസഃ—ആരു ശ്രീപായി. ഇക്കാളുടെ മാറി നീറു താഴ്പ. (ശ്രീമദ്യാന ശ്രീപായിമാർ പിടിക്കുന്നു.)

ആവഹാ. ആരു മേലായോ ഇവന്നൊരുത്തനുണ്ടാവാക്കും. ശുംഗരു പാരിക്കാത്തതാണ്. മഹാരാജാവിശ്വാസ നിശ്ചന്താൻ വിചുന്ന കാലമില്ല. സുക്ഷിംഗ്രാ.

യുദ്ധഃ—പൊന്തതിമേന്തി രാജാക്കന്നാഡുടെ സന്നിധികളിൽ ചെന്നു സംസാരിച്ചും പരിചയമില്ലാത്ത ഇജജ്ഞ നണ്ണം പിഴവാക്കുകളെ കറിച്ചുനാം ദാർക്കാ നില്ല.

യോഗസഃ—പ്രവൃത്തിക്കലുകൾക്കില്ല കത്തിക്കാണാൻമരി അല്ലെ. അങ്ഗു നാമി പരാശ്രാത്രി. ശ്രൂദയം തുടാതെ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന തീർ രജ്യത്വത്തെ അനാമ മാക്കി തീക്കാനല്ലെ മാർഗ്ഗം കണ്ട് പിടിക്കാനായി ‘വന്ന’നിങ്ങളെ വല്ലതും ഒരുപ്പു തുടാതെ വിടാൻ പാടില്ലോ പരാശ്രാത്രും വലിയ അനീതിയാണിപ്പോയി തുല്പി.

യുദ്ധഃ—ഈ പിടിന്ന നിതികേട്ട കല്പിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെവാങ്ങ തഥാം മനസ്സും കുഞ്ഞുകുപാലും ചെങ്കുന്നാലും അടിയങ്ങൾക്കിലെല്ലാം വരേണ്ടതാണ്.

യോഗസഃ—ഈ സമാധാനംബന്ധാം മരി. അതുകൊണ്ടി പ്രേരണ നൂറും ഇന്നാം ഇവന്നും വിശ്വാസിക്കാണും തുട്ടണിലേയ്ക്കു് വിഷ്ടതിയായ ഇവർന്നും ഇവരും ദ്രോഹിയുടെ പേരെന്താണ്.

യുദ്ധഃ—ശീമദ്ദോഷഃ.

യോഗസഃ—അങ്കെ ഇം ശീമദ്ദോഷാന്തരവന്ന—നിന്തൽ യാന്വുംകാണ്ട് പോയി നിങ്ങളുടെ ഭവനത്വിലേ ക്ഷാമനിച്ചുത്തി വരുത്തി അംഗീകാരനാം പരാശ്രാത്രു ആ കൂടിക്കുമ്പു കൊണ്ടുവരുന്നതുവരുള്ളവിടെ പുറ്റു നതിൽ താമസിപ്പിക്കുമ്പോമന്നാണ തീവ്യമിച്ചുതു്. ആവു—പൊന്താരിനമേനി കഴിയിലേയ്ക്കു് കാലും നിടുമി രിക്കുന്ന തന്ത്രാശ പ്രാണത്യാഗം അടിയങ്ങാളും സ്വാന്ന കണ്ടും കൊണ്ടിരിക്കും.

യോഗസഃ—നിവൃത്തിയില്ല. നിങ്ങളുടെ കമ്മ്പവലമാണു്. അതു ശീപാശി. ഇവതുടെ ചുക്കുകളിൽ കോതന്നു ഇന്നും കെട്ടാൻ പായാട്ട്— [എഴുന്നോട്ടുകുന്നു.]

ആവു—തീവ്യപുള്ളിയാണായി ഒരു വാക്കുടെ കേൾക്കണം. യോഗസഃ—നന്നം കുർക്കുണ്ട്.

(ശേവക്കാരോടുള്ള പോക്കന്)

ശിമ:—എന്തെല്ലാം വന്നാലും ഇതിക്കീവിടെ താമസിക്കാൻ മനസ്സില്ല. നിങ്ങൾ ഫോകയാഡണക്കിൽ താനം ചോദം.

യുദ:—വിട്ടിട്ട് വേണമല്ലോ. വെറുതെയുള്ള അപത്രതാക്കണം. ധാതാനം മനസ്സിനിയാൽക്കുട്ടിട്ടും എന്തെല്ലാം കരണ്ടുളാണെന്നുടെ മേൽ അഭ്യർത്ഥം മേൽക്കുമലെ അരുരോപിക്കുന്നതു്. ഓത്തുനോക്കിയാൽ നാം ഇതിലധികാരിനിം ചുംഗ്യുഹാതമാണു്.

ആദി:—അതു തന്നെയാണെന്നാണും തുടങ്ങിപുറയുന്നതു്. കൊച്ചുത്തതാക്ക കൊണ്ടുതന്നെ തീരം. അവരവക്ക് വരഞ്ഞവാളേ അറിയു്. നാം വീട്ടിൽ പോമും വരുന്നതുരെ ഇവിടെ താമസിക്കണമെന്നു പഠനതാരെ ഇവന്നു ഭാവം കണ്ടില്ലു.

ശാഹി:—അതുകൈംബരാർ താമസിച്ചാൽ മതിയല്ലോ. എന്നാൽ ചേട്ടിന്തനു അതേതാം.

ആദി:—ഞാനയിക്കോളാം, നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കാിതു വേണ്ടതല്ലെങ്കിലും നിന്റും നില കണ്ട് സ്വധിച്ചു കൂടാതെ താൻ അവിടുത്തെ അട്ടക്കാൻ ഇന്നേതെ അറിയിക്കാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു.

യുദ:—അതു വേണും. ചേട്ടിൽ താമസിക്കുന്നും. അവിടുന്നവരിക്കുന്നപക്ഷം വേണമെങ്കിൽ താൻ താമസിച്ചുകളുംയാം. അനവദിക്കുമെന്നുനിന്നിക്കു ദോന്നു നീലു.

ശിമ:—അനവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ അനവദിക്കുണ്ടോ. താൻ താമസിക്കയില്ല.

യുദ:—വെറുതെ വിവരങ്ങൾ പറയാതിരിക്കണാം.

ധ്യാസൗഖ്യം ശ്രേവക്കാതും വിണ്ണം പ്രവേശിക്കുന്നു.

ആദി:—തിരുമേനി അടിയങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഇവിടെ തായിക്കുമെന്നു ഭേദപ്പെട്ടതിക്കൂടാതെവള്ളും തീർച്ചയാക്കിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ അതിനു കല്പിച്ചടിയന്തരുക്കാണിക്കുന്നു.

യുദ:—അതു വേണും. അടിയൻ താമസിച്ചുള്ളാം.

ധ്യാസൈ:—അതു വേണും. നാം ആദ്യംനിയുധിച്ചിട്ടുള്ള അർഥം തന്നെ മതി.

ശീമ:—എന്നാലിവരെയും വിടത്തെന്ന കല്പിക്കണം.

യുദ:—[ശീമയോനോട്] ചെറുതെ നിൽക്കണം. അവിടു തെയ്യു കൊപം വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ. [യോസൈപ്പി നോട്ട്] ചൊന്ന തിരുമെന്തി അടിയൻ മുഖം അറിയി ചുത്രപോലെ ഇങ്ങോരോടു സാധുവാണ്.

യോസൈ:—നാം നിങ്ങളെ ഓരോത്തത്തരെയും നല്ലവള്ളും അറിയും. എല്ലാവരും ഒരപോലെ കള്ളിന്മാരാണ്.

ആദി:—എന്നാലടിയൻ കൂടു ഇവിടെ റിലംചൊത്തിക്കാം കേൾക്കുന്നതിനും കൂടു.

യോസൈ:—അംഗാ. നിങ്ങൾ നമ്മോടു കളിച്ചുംകൊണ്ടു വരുന്നോ. നമ്മുണ്ടു ഇത്തവരെ നല്ലവള്ളും അറിഞ്ഞതിട്ടിട്ടില്ലന്നാണു തോന്നുന്നതു്. നമ്മുടെ വായിൽനിന്നു് ഒരു വാക്കു വീണാൽ അതൊരിക്കലും ദേഹപ്രഭന്നതല്ലെല്ലു പറഞ്ഞതു്.

(വിചാരിപ്പുകാരൻ പ്രവേശിക്കാൻ.)

വിചാ:—കല്പിച്ചുത്രപോലെ ഇവരുടെ ചാക്കക്കല്ലും കോതന്പു നിരച്ചു തയാറാക്കിയിരിക്കാൻ.

യോസൈ:—എന്നാലാട്ട്. ഇനി നിങ്ങൾക്കു പോകാം. അല്ലെങ്കിൽ—വിചാരിപ്പുകാരിവിടെ വരു.

(വിചാരിപ്പുകാരുടെ ചെച്ചിയിൽ പറയുന്ന.)

വിചാ:—കല്പനപോലെ. [പോയി.]

യോസൈ:—ആരു ശീപായി. (ശീമയോന ചുണ്ടിക്കാണാം ചുട്ടി) ഈ ആളിനാ കൊണ്ടപോയി വീണ്ടും ആജു ധരാലത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. (കനിഞ്ഞിയിന്നു് പുഴ തുന്ന.)

ശീപാ:—എണ്ണ കല്പിച്ചതു കേട്ടില്ലെ. നടക്ക ഇങ്ങോട്ടുകൂടു്

ശീമ:—എൻറെ ദൗഡുമെ റീ ഇനിക്കു തന്നെ ഇതിനു സംശയി വത്തതിയല്ലോ.

[അവുന്ന കെട്ടിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ടു കയ്യുന്നു.]

ആദി:—[കരണ്ടുംകൊണ്ട്] കണ്ണെന്ന റീ അഞ്ഞാടു വ്യസനിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പിതാവിശൻറെ ദൗഡും യൈമു ഒരുന്നാളും കൈവിട്ടുകയില്ലെ.

ശീപാ:—ആട്ട്. യടക്ക യടക്ക.

ശൈമ:—(സഹോദരന്മാരെ നാരോത്തേത്തിരുത്തും കെട്ടിപ്പുള്ളി ടിച്ചുകരണത്തിട്ട്) നീങ്ങൾ അപ്പുന്നോടെന്നും കാഞ്ഞ മെരുതു പറയും.

യുദ:—അതെല്ലാം എങ്ങനെന്നും അറിയാം. തിനമേനി ഇനി നിബന്ധനാക്കുന്നതിനു മുൻപേ ചേട്ടിന് പോകയാണെ വേണ്ടതു്.

ശൈപാ:—അല്ലെ. ഇതു മെലാശാ.

യുദ:—ഈതാ വന്നുകഴിഞ്ഞു ഏജക്യാനേ (ശൈമദശാഖാഭ്യർഷിയിൽപ്പെട്ട ഏന്നാലാക്കട്ട). എങ്ങനെയും ഒരു താമസിയുണ്ടു്.

ശൈമ:—(ആവശ്യ നോക്കീടു്) ഇനിക്കുള്ള വാരം യൈല്ലാം. എന്നാൻ ഇനി ഏനു കാണാനോ ഏതൊന്നും ദേശവന്മേ.

ആവശ്യ:—കുഞ്ഞെന്ന നീ എന്നുകൊണ്ടും അരബെയുള്ളെല്ലാം. എങ്ങനെയും വീടിലെത്തിയാൽ അനു തങ്ങനു ഉണ്ടണാണെ. പുറപ്പെട്ടും.

ശൈപാ:—എന്നോ താനിനേഡാട്ട നടക്കുന്നതുണ്ടാ.

(ശൈമദ്ദോഗ്നിര കൈക്കു പരിചിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന.)

ശൈമ:—(നടപ്പിൽ തിരിച്ചതു നിന്നു്) ഏതുന്നു ചൊംബയേ ഏതുന്നു തുടപ്പിരപ്പുകളുപ്പിരിഞ്ഞു എങ്ങനെന്നുതെ ജീവിക്കും.

ആവശ്യ:—ദേദം തന്നെ നിന്മായതിനു ശേഷനാക്കും. ഏന്നാലാട്ടി— (ശൈപാഡിയും ശൈമദ്ദോഗ്നി പോലും). ഏകുലും ഇങ്ങനെയും ഒന്ന് കാണുമാൻ സംശയില്ല യല്ലോ. ഇനി ഏതെല്ലാം കണ്ടാൽ കാലം കഴിച്ചു തുട്ടാം

വിചാ:—(പ്രവേശിച്ച യോസപ്പിനോടു്) കല്പനപോലെയെല്ലാം അടയിയൻ ശട്ടം കെട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ധ്യാസസ:—(നിവിന്റെ സഹോദരന്മാരുടു്) നീങ്ങളുടെ ആ സഹോദരൻ പോയി ഇല്ലെ. ആട്ടു. ഇനി നീങ്ങൾക്കും പോകാം. കോതന്പു കെട്ടി തയാറാക്കും കുണ്ടു്. ചെന്നേറു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുനേ പുണ്ണപ്പേട്ടും.

യുദ:—കയ്യപ്പുനപോലെ.

ധ്യാസസ:—എന്നാലാട്ടി.

അവബഃ—അടച്ചിയ നൈർക്കാരി വിശ്വേഷിത്തുനം അറിയി
ക്കാനില്ല.

അയാസേ—നെന്നും വേണ്ട. ഉടനെപോയി അനുജനനയും
കൊണ്ട് വന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്പോൾ അറിയാം.
എന്നാൽ വിചാരിപ്പുകാരിപ്പോൾ തന്നെ ഇവര
കൊണ്ടുപോയി യാതുയാംക്ക്.

വിച്വാഹ—കർമ്മപുനപോലെ.

(ആചാരംചെയ്യുന്ന എല്ലാവദാം പോലീ.)

അയാസേ—(ആ മഹാത്മം)

ഒട്ടം നിഃപ്രഹലമായതില്ല മഹ യത്നം ഞാൻ
കൂതാത്മൻ മനം
പോട്ടെന്നകിലും മാക്കുവിധിയമടക്കാൻ
ഞാനശക്താം പരം
ശ്രൂതം കുറുക്കാണും കല്പിവർ വര്ത്തിക്കും വാട്ടം
സ്വയം
ചേട്ടത്തരത്തിനു ചേട്ടകായ ശിമഭൂഷണ ചേട്ടെൻ്റെ
മട്ടത്തും.

ആക്ഷപ്പാടെ വാലപ്പുത്രം കംതകമത്യാപത്രം
മരാനാനു വാ-
നാകിൽ കണ്ണുമിതോക്കു വൃഥതയെഴും താതനു
താനോവദോ
എക്കൻ താൻ തുണാ ചപനു കൊണ്ടി.പർ വരദ്രോത-
കീലും കട്ടിയെ
പാകം വന്നിട്ടുമപ്പോഴേക്കുവര്ത്തമൊന്നാകപ്പെടിണ്ട
രാഖ്യം.
(പോലീ.)

അറഞ്ഞും അങ്ങം

1-ാം അറയ്ക്ക്

ഹൈക്കോക്കിൽ യക്കാബിഗൾ ഭവനത്തിൽ ഒരു മുൻ

കട്ടിലിന്റെ കിടന്നംകൊണ്ട് ധാക്കാബും അടുത്തു
തിൽക്കന്ന ലേയ, മുഖൻ, യുദ്ധാ ഇവക്കു പ്രവേശി
ക്കുന്നു.

ഭേദയ:—ബെപന്ദ്രമിനെക്കുടാടു അഥചുംബാതെ ഇന്തി മിസ്ര
യിമിലേക്കു പോകാൻ കഴികയില്ലെന്നാണു പിള്ളു
പറയുന്നതു്. കോതന്പിഗൾ ചുരക്കംകൊണ്ട്
ഇവിടെ വലിയ വലച്ചീലുമായി.

ധാക്കാ:—(ഭേദയ താങ്ങി എഴുന്നേറ്റിട്ടു്)

എൻ പിതാക്കൾ കുലഭേദവമെന്നില്ലെന്നു—

കമ്പകൊണ്ട് പരമേക്കിയോ—

രിന്പമോയിയ തന്ത്രജ്ഞവുന്നയന്ത്ര—

മൊക്കയിന്ത്യനെ ദിനംപ്രതി

ഇന്പുകെട്ടു തുലയുന്നതെന്നെന്ന സ—

ഹിച്ചുകൊണ്ടിലു ചൊഴിഞ്ഞവീ—

ശ്രദ്ധാമരമരഗതന്നപോലെ മത—

വുന്ന ഞാനിഹ മരിപ്പുാളം.

ഭേദയ:—ഇവിടന്നിന്ത്യനെ, കൊച്ചു കിത്തുങ്ങളുംപ്പോലെ
നില്മാതം തുടങ്ങിയാൽ പ്രയാസമുണ്ടു്. ബെപന്ദ്ര
കിത്തും അയച്ചാൽ ധാതൊരു കേട്ടും തുടാതെ
ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നെല്ലിക്കാമെന്നല്ലെങ്കിൽ അവതു പറ
യുന്നതു്.

ധാക്കാ:—അവക്കുന്നതാ പറഞ്ഞുതുടാതുതു്. കോതന്പിനു
കൊണ്ടുപോയ പണമെല്ലാം അണ്ണുണ്ടെന്നു തന്നെ തിരി

യെക്കാണ്ട് പോന്നതു് ഒരു സാമർപ്പമായിപ്പോരെ
നല്ലേ അവൽ പറയുന്നതു്.

ആദ്യം:—അഭ്യോ തൈങ്ങളുന്നെന വിചാരിക്കപ്പോലും ചെ
ളിട്ടില്ല. തൈങ്ങളുടെ ചാക്കകളെല്ലാം കോരസു നിര
ശ്രദ്ധം കെട്ടിയതുമൊക്കെ അവിടത്തെ യുവരാജാ
വിന്റെ കർമ്മപ്രകാരം ശ്രേവക്കാരം മറുമാണോ. തൈ
ചെന്നു ചെന്നപ്പോൾ ചാക്കകളെല്ലാം ഒട്ടകങ്ങളുടെ
പുറത്തുകേററി ശ്രദ്ധക്കു നിറുത്തിയിരിക്കും. ഉടയെ
കേരി പുറപ്പെട്ടു. വെയിലു മുത്തപ്പോൾ ഒരു സത്ര
ത്തിൽ കേരി താമസിച്ചു. അവിടെ വെച്ചു തപ്പ
താലി അവൻറെ ഒട്ടകത്തിനു തീർഖു കൊട്ടക്കാഡായി
ചാക്കഴിച്ചപ്പോൾ പണം മടിരിലയോടിരിക്കുന്നതു
കണ്ട് തൈങ്ങളെ എല്ലാവരെയും വിളിച്ചു കാണിച്ചു.
ഉടനേ മറുള്ള ചാക്കകൾ അഴിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ
അതുകൂളിലും കണ്ട്. ഇങ്ങനെയാണംബാധികുള്ളതു്.
യാക്കോ:—ഉടനേതെന്ന തൈങ്ങൾക്കു മടങ്ങിച്ചെത്തുന്ന വിവരം
പറഞ്ഞു പണംകൊടുത്തുംവെച്ചു പോരായിതന്നില്ലെല്ലു.
ആദ്യം:—അഥവിനിടയായില്ല.

യാക്കോ:—ഹതു തനന്നും സാമർപ്പാമനു തോൻ
പറഞ്ഞത്തു്.

യുദ്ധം:—തൈങ്ങൾ മനസ്സിന്തന്നുംകൊണ്ടു് ഒരു സാമർപ്പവും
കാണിച്ചിട്ടില്ല. തിരിയെ കൊണ്ട് ചെന്ന കൊട്ടക്കു
നുകായ്ക്കും തൈങ്ങൾ ആലോച്ചിക്കാത്തതല്ല. എക്കിലും
ആ കൊട്ടക്കുംനിന്നു് ഒരു കണക്കിൽ അഴിന്തു
പോന്നതിന്റെ ശേഷം ഉടനേതെന്ന വീണ്ടും ചെന്നു
അതിൽ അകപ്പെട്ടവാൻ ആക്ഷം ദയയുമണ്ഡായില്ല.
യാക്കോ:—ഈന്നെതെയുള്ള കൊട്ടക്കും കൂപ്പിറപ്പിൽ ഒരു
തനനെ ഇട്ടുചൂപ്പേതന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഇന്തി
ഉണ്ടായതിൽ പിന്നെ വീടിനു വെളിക്കിരിക്കുന്നും കൂ
ല്ലാത്ത ഒരു കൊട്ടിയുണ്ടു്. അതിനേക്കുടെ കൊണ്ടുചെന്ന
കൊട്ടക്കാൻ വെവകിട്ടു കിടന്ന കഷ്ടപ്പുകയാണു് അല്ലെല്ലു.
പിന്നെയും പിന്നെന്റെ കണ്ണുങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ചെന്ന ഇതുതെ കളയാൻ ഇതിക്കു മത്തുണ്ടില്ല.

• ലേയഃ — അദ്ദോ ഇവിടുന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ പിന്ന തും മാളികൾക്കാക്ക എത്താണൊരു സമാധാനമുള്ളത്. നമ്മുടെ മക്കളേക്കരീച്ചു നമ്മുടെബോ വല്ലും ഫലമുള്ളത്. അവക്കും അഞ്ചുനെന്തെന്നയാണ്ടു. അവഡു മനസ്സിറിഞ്ഞുംകാണ്ടിഞ്ഞെനെ വല്ലും ചൊച്ചുമോ. ശ്രീമദ്യാഹനാളിടു കൊണ്ടുപോരാനായിട്ട് ശ്രാവണവി ഒരു ദുവരാജാവിശ്വർ അട്ടക്കാർ എത്രാണ്ടും സാഹസം പറഞ്ഞു. ബൈന്ധുമിഖനയുംകാണ്ടുചെന്നാൽ എല്ലാവക്കുള്ളുടെ തത്തമിച്ചു പോരാമെന്നുള്ളതും തീർച്ചയാണ്. മരാതിശേഷരിച്ചിനി വിചാരിക്കാനാവശ്യമില്ല. ദൗഖ്യം നമ്മക്കുതു വിധിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളത്.

ധാക്കാഃ — പൊന്നംകടത്തു മകനെ പുതഭാഗ്യവാൻ നീ എന്നെല്ലാവിരിഞ്ഞിട്ടുകയാലിവന്ത്യരിപ്പും നിന്നെന്നകാണക്ക ഉണ്ടാവാനൊരു പന്ന ഹാജ്ഞാ— ലാനിക്കയുംബുമഞ്ചേഷ്ടയോഗ്യമണ്ണം.

കുണ്ഠേംകൊണ്ടു കട്ടിലിനേൽ വിഴുമ്പേർ ലേയ താണ്ടുനു. എല്ലാവരും കുറേനോരം മിജാം ന നിശ്ചക്കനു.

ലേയ :— (ആബദ്ധാട്ടം യുദ്ധാവിഞ്ഞാട്ടം) ആചട്ട. ബൈന്ധു മിന്നാട് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചു നോക്കിയോ. അവാം പോരാൻ സമ്മതമാണോ.

യുദ്ധക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊ പക്ഷം അവാം പത്രം പത്രം സമ്മതമാണ്.

ലേയ :— കട്ടിശ്ശാണ്ടു. അഞ്ചുനെന്നമുാക്ക തോന്തിപ്പോള്ളും.

ഖനിക്ക പിന്നെയുമീ വഴിയുടെ കാർണ്ണമുക്കുണ്ടാണ്.

ആബദ്ധാട്ടിന്റെ തുല്യഗതിയുള്ളൂ. ഞങ്ങളെല്ലാ വാസം കൂടുതലുള്ള സ്ഥാപനം അവരും വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടിറം തുടവരുമോ.

(ക്രിക്കറ്റ് പ്രവേശനക്കുന്ന.)

വാല്യഃ — ഒട്ടക്കണ്ണൾക്കെല്ലാം കോപ്പിട്ടു തമാശയി റാന്റുതിയിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധഃ — നീക്കുചട്ട. നീ ചെന്ന ബൈന്ധുമാൻ തുണ്ട്രാട്ട് വരും പറഞ്ഞാനു പറ.

(വാല്യക്കാരൻ പോയി.)

ലേയ:— (ഉംകോബിരീസർ മുവത്തിന്നന്നെപാത്രും കൊണ്ട്) പിച്ചുക്കും പറപ്പുടാൻ നേരും വളരെ ഒപ്പാജി. ഒന്നിനമൊത്തിൽച്ചു പറയാതൊല്ലെങ്കാണു.

യാദക്കാ:— (വിശ്വാം ലേയ താങ്ങിയെഴുന്നോറിക്കിട്ട്) തോൻ ഓഡം പറയാൻ കാണുന്നില്ല. രാഘവ ആപത്രം നേരിട്ടുകൊണ്ട്, ഇവരെല്ലനിക്കാശേജുംവിശ്രദ്ധാസ്വമില്ല.

ഇല:— എത്വാഗതിക്കാൻ കുപകൊണ്ട് ബൈഹ്യമിന്നന്നല്ല ബാധാളിൽ ടെത്തമ്മം ഒരു തലഗിരിയിൽക്കൂട്ടുപോലും കേടുകൂടാതെ എല്ലാവരും തുടെ കോതമുമായിട്ട് വന്നും ചാതന്നോൻ ഇം അവിശ്രദ്ധാസ്വമല്ലാം തീരും.

ലേയ:— ആചല്ലക്കിൽ ഇം പ്രാവശ്യാത്തട കാണട്ട.

(ബൈന്യമിൽ പ്രവേശിച്ച കണ്ടിട്ട്) ആ ബൈന്യാ മിന്ദ്ര വരുന്നതു്. മക്കു എന്തൊ മിസ്റ്ററിമിലേ കു തുടുപുാകാമോ?

ബൈന്യാ:— അപ്പുക്കാൻ നുന്നവാദത്തിണ്ടക്കിൽ ചോകാം.

ആദിവാസി:— അദ്ദേഹം, അവക്കാൻ കാഞ്ഞും മുഖ്യമായി ഇവരുടെ വരു എന്നതില്ല. ഇനി അപ്പുക്കാൻ തടയ്യുമല്ലാതെ ഒന്നമില്ല. യാദക്കാ:— ചക്രതേ, ഇന്ത്യക്കു സിദ്ധാന്തമാ നമില്ല. എന്നു ഭ്രായസ്ഥിതി നിബിഡക്കരിയാമല്ലോ. വല്ല ആപത്രം നേരിട്ടാൽ സഹിക്കാൻ ഇനിക്കേശാശം മനസ്സും തുടി ഇല്ല. അല്ലാതെയൊന്നമല്ല.

ഇല:— സ്വന്തിൽ ധാതൊരാപത്രം നേരിട്ടകയില്ലോ” ഇനി കു നല്ല ദൈയത്തുടങ്കി.

യാദക്കാ:— റാണ്ടം പണം കൊടുക്കാതെ ചോന്തിനെക്കു റിച്ചാണിക്കു ഭയം.

ഇല:— എന്നും കു പാരാജാവിക്കാൻ അടുക്കിൽ എ ഷണി പരാത്രുപിടിപ്പിക്കുന്ന അവിഭാഗത ദുഷ്ടി ഒരു കാരിൽ അരാണ്ടു തന്നും പരീക്ഷിക്കാനും യീടു ചൊണ്ടു പണിയാനിതു്. അതുകൂടെ കൊണ്ടു ചെയ്യാം എദ്ദുംതന്നിൻ്നു അടുക്കാൻ ഏരാത്തമാം പറത്താൻ പിന്നെ അതിന്നു വഴി ക്കൊന്നും വരാനില്ല.

യാക്കോ:—അതുകൊണ്ട് പോരാ. നിന്തുൾ ഈ ദിക്കിലൂ ഇള സുഗന്ധവർദ്ധനങ്ങളാ മറ്റു വിശ്രഷ്ട ചിഡിയായ വല്ല വസ്തുക്കളോ തീരെ കുറേ കൊണ്ടപോലീ അദ്ദേഹത്തിനു കാഴ്ച വയ്ക്കണം. പിന്നെയെല്ലാം ദൈവഹിതം പോലെ വരുട്ടു.

ലേയ:—അതു കൊള്ളാം. കുറേ നല്ല മുതം കുറുതക്കും തോൻ സുക്ഷിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൂടെ തന്നയ്യും.

യാക്കോ:—(ബെന്നുമിനെ വിളിച്ചു ചുംബിച്ചിട്ടു്) മകനെ, എന്നാൽ ചേട്ടുകാരോടുകൂടെ പോ. എന്നെന്നു പിതാക്കണ്ണാരുടെ ദൈവം നിന്നൊടുക്കുടെയുണ്ടായും രിക്കു. എന്നാ വല്ലതും മടിയുണ്ടോ?

ബെന്നു:—ഇല്ല.

ലേയ:—എന്നാലുാട്ട. ഇന്തി താമസിക്കേണ്ടാ.

യാക്കോ:—അല്ലെല്ലു മമ മാതൃഗർഭമത്ര

തൊട്ടിരേവരയുമായിനി—

ക്രൈസ്തപ്പുംഖളവായിവന്നാരഞ്ഞൾ
തീരുതു കാത്ത കത്താനിയേ

മർപ്പിതാക്കളുടെ ദൈവങ്ങെ മമ ശ്രീ—

ശ്രൂക്കൾ തൻ വഴിയിലെപ്പും

താല്പ്രിയത്താടവലംബമായി മത—
വീടെനേ മുണ്ടാണബുദ്ധേ.

(എല്ലാവരും പോയി.)

2—ഒം അരരങ്ങു്

മിസ്രയീമിൽ യോസേപ്പുംഖേരു ഭവനത്തിൽ ഒരു മുൻ

[യോസേപ്പും അസേധാര്യം. അസൗത്രങ്ങളിൽ

ഇതനു പ്രവേശിക്കുന്നു.]

അദ്ദേം:—ഇവിടുതേക്കു കുറെ ദിവസമായി ബുദ്ധിക്കു നേരാ പകർച്ചു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെനു ഇതിനു സംശയമില്ല.

യോസേ:—അതു! അങ്ങനെയാണോ തോന്നീയരിക്കു ന്താരു്.

അസേ:—അല്ലെങ്കിൽ പിരുന്ന വെറുതെ പിച്ചുക്ക വന്ന പെൺപിന്നവള്ള പിടിച്ച ബണ്ണിപ്പിക്കുമോ.

യോഗസ:—അവളുടെ സംക്ഷചരിത്രം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള വർ അവളെ ഈ മിസ്യയിംഗേശത്തിലെഡും റോസം വലിക്കാൻ സന്ദതിച്ചുതുടാ. അദ്ദന്തവള്ള ഭവാന്തിൽ വിളിച്ചുകേരിത്താമസിപ്പിച്ച ഭവ്തിക്കണ്ണാണ്. സംശയിക്കാനൊന്നമല്ല.

അസേ:—അദ്ദന്തന ആയിരിക്കം. എക്കിലും ഇനിക്കം എന്നപ്പോലെ ഈ ദിക്കിൽ ഒരുത്തക്കം ഇവളെ കുറിച്ച ധാരാതാര ദുരിച്ചിപ്പായവും ഭത്താന്നിട്ടില്ല.

യോഹ സഃ—നിന്നുള്ള അവശ്യ നല്ലവണ്ണം അറിയാതെന്നിട്ടാണ്.

അയ്യേ:—എത്രഘോരിഞ്ഞാലും ആ പാവജാഥന ബാധനാഡിലാക്കാൻ ദരിക്കാർപ്പോലും അർഹതയില്ലായിരുന്നു. ഇവിടെ അവളെക്കാണ്ടിണായിരുന്നു. പ്രകാരമൊന്നം പറയാനില്ല.

യോഗസ:—ആട്ടിച്ചാരം ചെയ്ത് അലഭന്തുനടക്കണ ഇതരരക്കാരക്കാണ്ടിള്ളു ഉപകാരം എൻ്റോ ഭവനത്തിൽ വേണ്ടാ. എൻ്റോ ഈ ഗിർബ്ബസ്യത്തിന്റെ കാരണം ഭവതിക്കൈ ക്രമംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കം.

അസേ:—എന്ന് വളരെ സമാധാനാഡായിരുന്നു. ഈ നിക്ക് ഇങ്ങന്തെ ദുഃഖം കാണാൻ അശേഷം പാടില്ല. ഇവിടുതെക്കം ഇങ്ങനെന്നയാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. കോതന്നു കൊള്ളുന്നാൻ വന്ന എബ്രായക്കാരക്കണ്ണത്രഥലാണ് ഈ ശംസാധാരണമായ ശീലപ്പുകൾ. അതിലും ഒരാൾ ആതാ ആയുധാലമ്പിൽക്കിടന്ന കുണ്ണു തുവരാതെ കരയുന്നു.

യോഹാ;—ഈതും ക്രമംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കം.

അസേ:—ക്രമംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു വിശ്രായമില്ലാതെ സംഗതി ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതുകൊണ്ട്; എന്നൊ വിശ്രായം.

യോഗസ:—അതു പാടില്ല.

അണേസ്:—ഈതു കേൾക്കണമെന്നെ ഇനിക്കാറുഹമുണ്ടായി തന്നെള്ളെ. ഓനിലെ ആചാര്യനായ എന്നർ പിതാ വിശൻറ ഭവനത്തിൽ ഒരവക സന്ദേശാദി ശം കുറവു തുടക്കതെ ഇങ്ങനെ ഞാൻ അംഗത്വം പെടിഞ്ഞു ഇവിടുത്തെ കൂടുടെ പോന്നതു് മിസ്റ്ററിലെ മഹാ രാജാവിനെ യേഹപ്പട്ടിട്ടു ഇവിടുത്തു ഉന്നതി ഓത്തിട്ടു അപ്പേണ്ടു. അനുഭൂതാം മും കാട്ടുതു കാലം വരെ എന്നെ ഓരിയിച്ചുതുടക്കതാണു ഒരു സപകാർത്ഥം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മും ഭേദം കണ്ണതാണു് ഇനിക്കു സഹിച്ചുതുടക്കാണതു്. കുറക്കാരു തെരുവുകാണു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഓരു ഷിക്ഷിക്കാഡു വിദ്യയ്ക്കും ചെയ്യുന്നുമെന്നു ലീപ്പാർ മും ഭേദം കണ്ണതാണു് ഇവിടുത്തെ കൂടുടുക്കളും ഒരു ഉരിയാടാതിരുന്നിട്ടു് നടക്കാതു രാജ്യകാർണ്ണദിനാം ഏതുവരെ അ. തു കണ്ണിപ്പേണ്ടു. ഇവിടുനിപ്പോൾ എത്ര ദിവസമായി നേരത്തിനു കാലം നേരത്തിനു ഉണ്ണാതെയും ഉറന്നാതെയും മായിട്ടു്. എന്നെ കണ്ണാലുാഖാലും ഒരു നല്ല ധൂമരിപ്പു. രണ്ട് കുട്ടികളുള്ള വരോടു മും വിധത്തി മുത്തെന്നുയിരിക്കുന്നതാണു കഠിനം. അവക്കിതു സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ല. ആക്കപ്പുടെ ഓരുത്തനോക്കി കൂടു് ഇവിടുത്തെക്കു തക്കതായ കാരണാതുടക്കതെ ഉണ്ടു ഒരു ഒരു സപഭാവക്കേം ഉണ്ടാക്കുമെന്നിനിക്കു് അശേഷം വിശ്വസിക്കാണു പാടില്ല. അഞ്ചുകാണ്ട് നേരക്കു ലഭ്യമാണു് എന്നൊരു ഒരു സുവക്കേടിനും ആരും കൂടും അണ്ടു കുംഭിൽ എന്നർ പേരിലുള്ള എന്നൊക്കും ലൂംവിഴു. ഞാൻ മനസ്സിനിയാതെ ചെയ്യപോക്കിട്ടുള്ള വല്ല തെരുവുമായി തന്നാൽ അതു തുപയുണ്ടായി എന്നൊടു ക്ഷമിക്കണം. യോഗസ്:—ഒവതി എന്നൊടു മാസ്പു ചോദിക്കേണ്ടതായി യാതൊരു സാഹതിയും ഉണ്ടായിട്ടു് ഉണ്ടാക്കും ഇപ്പു. (ഒരു ശേവകാരൻ പ്രവേശിക്കാൻ.) ശ്രീപാ:—തിരവാജ്ഞയ്യു്. ഒരു ഭ്രാന്തൻ എവിടെനീങ്ങനു വന്നു് അടിയങ്ങൾ പാറാബു കൊടുത്തു നിൽക്കു

നെട്ടണ്ണു കേരിക്കിടന്ന കല്പരശ്മി ത്രിട്ടൻ. അടക്കാക്കാനിൽ പാറാക്കാൻം അവിടെ നിർക്കാശം പാടില്ലോതയായി.

യോഗസ:—നിഃഖല പാരാഡിപ്പിച്ചുവരെ പേണാ പായാൻ.

ശ്രീപാ:——എപ്പാന തിങ്ങമനീ, അഥാൾ ദല്ലു എമ്മാഡുന യുള്ളാളാണ്. അടക്കാക്കാനിൽ ഗോക്കരിയാറു പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെ. പാരാഡിപ്പിട്ട കരുംബേജു വലിയ രാഘവാണ്.

യോഗസ:—ഒരു ത്രെ.

അണിയരഹിതഃ:— അ സ സീമാവാങ്കാക്കിൽ നേരു വാപോരിനായ്.

യോഗസ:— അവരാണു ശ്രദ്ധം കേൾക്കുന്നതു്?

ശ്രീ പാ:——ഓ. ഇതാ ആ ഭ്രാതരെ ഇന്തു കൊണ്ടുവന്ന കഴിഞ്ഞു.

(ചില ശ്രവക്കാർ ഭ്രാതരവേഷധാരിയായ ദേശാം പതിരെയുംകൊണ്ട പ്രവേശിക്കുന്നു.)

യോഗസ:—(അണേന്നാംതുണ്ടു്) ഭവതിക്കിവിടെ ഇരിക്കാൻ അരു സ്വവ്മില്ലോമിരിക്കും. ദാാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ അക്കദേശക്കു വരും.

അണേ:—ഇന്തുക്കാ അരാവാദം അനന്തരമഹായി.

(പോഷി.)

ഐനനാ:——എപ്പോനഭാബപാത്രിപ്പേരാഹില്ലി പ്രിാന.

1—ാശീപാ:——ഫ്രെഡോ. ഫരീ.രക്കൈക്കട്ടി നിർക്കു ചിന്നാട്ട പാട്ടം കളിയും.

(പാടിച്ചു നേരു നിറുത്തുനു.)

യോഗസ:—(സുഖിച്ചുഭോക്കിട്ടു്) കൊള്ളിം. ത്രാതാൻ ഇതാണോ? കഷ്ട തന്നെ. ഇനി തികയാാ ഗാനംമില്ല.

ഐനനാ:—കളുണ്ടിമനാി കട കളിഉനു കണ്ണില്ല ചെണ്ണുംബാളിക്കാണ്ടു പേ നിാശന്താനുമുണ്ടു.

2—ാശീപാ:——ഫ്രെഡോ നേരു നിർക്കു. (അഹമിച്ചു പിഠിച്ചു നിറുത്തുനു.)

അയാസ്:—എദോ ശിപായി, തൊട്ടത്തയാളു. ഒപ്പാദ. വവും ചെയ്യാതെ കൊണ്ടെബാനു് അ പിച്ചുക്കാര തതിയെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന മുറിയിലാക്കിഞ്ഞുട്ടു. അമാ രത്തിനു മുട്ടണാക്കുമതാണു്.

1—ാം ശിപാ:—കല്ലുനപോലെ.

(ആനന്ദ ഭേദക്കാരം പോയി.)

യോസ്:—അതുഖ്യംതന്നെ. ഇനിക്കിത്തല്ലാഞ്ചട്ടി അട ക്കി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ കഴിയുമോ. അസേന്റു തതിനെൻ്റെ സങ്കടം കേവലം സംഗതിയില്ലാത്തതല്ല. വിചിത്രം നിന്നച്ചാകിൽ വിശ്രാംപരൻ തൻ വിലാസം സമൃദ്ധം വിച്ചുവാം വിശ്രാംപരൻ വിചുനില്ല തൻ നീതി മാർഗ്ഗത്തയോ കാ— ടിചുനാണ്ട് താനം മഹത്പരത്തെ നീത്യം.

3—ഓ അരരക്ക്

ടിയിൽ യോസേപ്പിൻ്റെ ഭവയദ്വാരം

(അമ്പാദിക്കളും ബൈന്ധാമിനും വിചാരിപ്പുകാരരം പ്രവേശിക്കുന്നു.)

വിചാ:—യിങ്ങൾ അസാമം നേരമിവിടെ ഇതനു് അ പ്രസിക്കിൻ. ഞാനക്കരും ചെന്ന സ്വഭ്രംഖിച്ചപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരുട്ടു.

അമ്പഃ:—എജമാനേ, ഞങ്ങൾക്കാൽ കാഞ്ചം ബേഡയിപ്പി ക്കാനണ്ടു്.

വിചാ:—ഞാൻ പോയി മട്ടാണി വന്നിട്ടു പോരകിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ പരിധാമപ്പോ.

ഘുഡഃ:—മരറാനമല്ല. ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം കോത സ്വ കൊള്ളാനായി വന്നപ്പോൾ ഒരു കാഞ്ചുണായി. ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിതനു പണം ആദ്യം തന്നെ കല്ലുന്നപ്പുരാം ഞങ്ങളെക്കാണ്ടു് ഇവിടെ ചുക്കിച്ചിനന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കോതന്പുംകൊണ്ടു പോകുന്ന വഴിക്കെ ചാക്കിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ എല്ലാ

തതിലും അവരവർ ഒട്ടക്കിയ പണം ഈഡിപ്പുള്ളതായി കണ്ട്.

വിചാ:—എത്രുള്ളേണ്ടാ? ഈ സാരമില്ല. നിങ്ങളെ ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് നാക്ഷേപം വച്ചിതനാണ്.

ഇദഃ:—ഈഞ്ഞാ! അങ്ങൻ തങ്ങൾക്ക് വിശ്രീപാസം വരുന്നില്ല. എല്ല കൈമറിച്ചിലാലും തങ്ങൾ ഒട്ടക്കിയ പണം വീണ്ടും തങ്ങളുടെ ചാക്കകളിൽ വെച്ചു പോയതാണെന്നെ തങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു.

ആദി:—ഈതു ക്രതി ഈ പ്രാവശ്യം തങ്ങൾ ഈട്ടി ദിവ്യം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.

വിചാ:—ഈരിക്കട്ട. ഈനിക്ക് അക്കദത്തക്ക പോയിട്ടു നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണത്തിന് വട്ടംകൂടിശാനണ്ട്. തിരുമേരി ഇപ്പോൾ തന്നെ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ നിന്നു തിരികെ എഴുന്നള്ളുമെന്നാണു കല്പിച്ചതു്.

ഇദഃ:—എന്നാൽ കൂപയുണ്ടായിട്ടു് എങ്ങനെന്നെല്ലം സമയം കണ്ടു് ഈ കാല്യം നന്നു തിരുമന്നുറിയിച്ചു തങ്ങളേടു് ഈ പണം മുൻപിൽക്കൂടി വാങ്ങിപ്പിക്കണം.

വിചാ:—നിങ്ങളുടെ കൈവരംതന്നെ ഈരിക്കട്ട. നിങ്ങൾ നന്നകൊണ്ടും ദയവപുണ്ടോ. എന്ന് അക്കദത്തക്ക പോകുന്നു.

(പോയി.)

ആദി:—ഈ അത്യാചാരങ്ങളിലും കാണുന്നതാറും എൻ്റെ ദയവും പൊടിയുന്നു. നാം ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ ചെന്ന കണ്ണ ഉടനെ ഇയാളെ കൂട്ടി ഇവിടേ കു് അയച്ചതു് നമ്മുടെ മുഗ്ധനെല്ലായും നമ്മുടെ അക്കൂട്ടാട അടിമകളാക്കി കഷ്ടച്ചുട്ടതുന്നതിനാണു്. സംശയിക്കാനൊന്നുണ്ടില്ല.

ശ്രീവന്നാ:—അങ്ങൻ ചെയ്യുമോ. അദ്ദേഹത്തുകണ്ടാറു എത്ര സൗമ്യനാഭിരിക്കുന്നു. എന്നെന്ന കണ്ണ ഉടനെ നന്നു സുക്ഷിച്ചുതോക്കി. എന്നും സുക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ കൊച്ചുചേട്ടുന്നു നോട്ടംപോലെ തോന്താറും എൻ്റെ കണ്ണിനു കണ്ണുതീരുന്നു.

അബ്—അദ്ദേഹത്തിനിങ്ങനെ എന്നതല്ലോ വിദ്യുക്തിശൈഖ്യം. നീയെന്നറിഞ്ഞു. ഒന്നാം കൂട്ടിപ്പോക്കാം എന്നും കഴിഞ്ഞാൽ തവണ എത്ര പ്രാവശ്യം കരഞ്ഞിരി ക്കുന്നു. അതു കാണുമ്പോൾ കൂഴത്താക്കാധാരാബന്ധനരു ചൂണ്ടാൽ മതി.

ശ്രൂ—ചേട്ടൻ വെറുതെയിരിക്കണം. കുറേതു, നീഡിംതു കൈകേട്ടു പേടിക്കുത്തതു്. ദൈവത്തിന്റെ തുപ്പ കൊണ്ടു് കുറം വരികയില്ല.

(വിചാരിപ്പുകാരനും ശിമയോനും പാനുങ്ങളിൽ വൈള്ളവുമായിട്ടു് വാല്യക്കാരാം പ്രഖ്യാതിക്കുന്നു.)

വിചാ—വൈള്ളമിതാ. നിങ്ങൾ കാലും ക്രൂം കൃക്കി ലുഖിടെയിരുന്ന വിശ്രമിക്കിൻ. തോൻ അക്കണ്ണത്തു പോക്കു. നിങ്ങളുടെ ഒരുക്കങ്ങൾക്കും മാറ്റം തീരും കൊടുക്കാൻ ശേഖരിക്കുമ്പോൾ.

ശ്രൂ—അംഗങ്ങന്നയാണ്ട്.

(വിചാരിപ്പുകാരനും വാല്യക്കാരാം പോയി.)

ബബന്ധ—(ശിമയോനെ ആലിം റഹം ചെജ്ജിട്ടു്) എന്നറി ശിമയോനചേട്ടുാ, ശിമയോനചേട്ടുാ ലുഖിടെ എന്ന രാഥണല്ലോംഷുടി പിടിച്ചുകെട്ടിഉണ്ടോ ശുടിച്ചു ഉന്ന ഒക്കെ കേട്ടല്ലോ.

ശിമ—അവിടെമാശ്ശെ പരജത്താൽ കരേയുണ്ടു്. നിങ്ങൾ ഒരു ഏലിയമിണ്ണനെ ദരിക്കണ്ണക്കുടെ കാണ്ണാക്കിടയാക്കാ മെന്നു തൊന്തനു് അഭ്യർഥ്യം നിന്തുപിച്ചില്ല.

ശ്രൂ—അതെല്ലോം കിടക്കാം. ചേട്ടൻനും അന്നതെ കുമ്പിലിനു തക്കവല്ലും വല്ലും കൂദ്ദപ്പാടുണ്ടായോ?

ആബ—അതതു ചോദിക്കാണണ്ടോ? തമ്മിലുന്നടവിച്ചറി തെത്തല്ലോ. അതു കൊതുക്കടിയുടെ വേദന ഇന്നും എന്നെല്ലാ മുഖത്തുനിന്നു പോയിട്ടില്ല.

ബബന്ധ—അയ്യോ. പിന്നെ ശിമയോനിൽ ചേട്ടന്നും ഇതുരാരെ കിടന്നു?

ശിമ—കൊതുക്കിനും മറ്റും എന്നാക്കരിച്ചു വിശ്രദിച്ചാൽ ദയവാനമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കു വേരെ സ്വഭക്കാനുമുള്ളായില്ല.

ആദ്യ—ശ്രതിനെക്കാർ വലിയ സുവക്കേടിനീ വേരു ഉണ്ടാണെന്നു നിരുപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ശ്രീമ—ആഹാരത്തിനൊരു മുട്ടം ഉണ്ടായില്ലെന്ന തോൻ പറഞ്ഞതിനുമുള്ളൂ. നാലു ദൈവങ്ങൾ താനാവിഭാഗ നൃജോട്ടുകൂടിയ പകർ ചുഡ്യുമായിട്ടു ശ്രവക്കാർ വന്നുകൂത്തു നിർണ്ണാക്കം. ആദ്യമൊക്കെ വ്യസനംകാണ്ട് തെവസ്തൂ ചെല്ലുവരത്തുവീരനു.

ബൈന്ധ—എന്നീടു പണ്ടതെത്തിൽ കാരണത്തോടുകൂടി നന്നായി ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്.

ശ്രീമ—തൊനെന്നു പട്ടിണി കിടക്കയായിരുന്നോ. പി നൊച്ചിനെന്ന നിവുണ്ണിയിരില്ലോ കണ്ടു കണ്ടു വല്ലതും ചൗക്കത്തും. നിന്നുള്ളും പോലീ മുന്നു നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞാപ്പോൾ ഒരു ദി പസം യു ചരാജാവും ഏന്നുക്കാണുണ്ടെന്നു കല്പിച്ചിട്ടു ശ്രവക്കാർന്നു വന്നിരക്കിക്കാണ്ടുപോലീ. എന്നു കണ്ടു തീന് ഉടനെ മെലിഞ്ഞുപോലീ ഏന്നും പറഞ്ഞു അവത്തടെ നോക്കുന്നു തട്ടിക്കാറി.

ആദ്യ—അവാനെന്തുമുണ്ടോ?

ശ്രീമ—പിന്നോ. ഇന്തോ പലപ്പോഴും എന്നു വിളിപ്പിക്കാറുണ്ട്. വീട്ടിലെക്കാഞ്ഞുഞ്ഞാളുക്കു കൂടുതുടർത്തിച്ചു. തുണ്ടിച്ചു. തുണ്ടിച്ചു ചോദിക്കുമ്പോൾ പ്രാണം മനസ്സിനും ആഹാരാം ചുണ്ണം തക്കവല്ലും ഒരു കളക്കമില്ലാത്തതുല്പിവു കണ്ടിട്ടില്ല.

ആദ്യ—അതോടു കിടക്കാതെ. നമ്മളോടിപ്പാ ചെയ്യു എന്തെല്ലാമായിരിക്കാണോവാം. എല്ലാവക്കുംതുടർത്തിച്ചു ചുഡിച്ചു പിന്നീൽപോലീ അപ്പോൾ കാണുന്നിവരും. നിന്നും തോന്നുന്നു.

യുദ്ധ—അതാറു സംശയിക്കാംഡാണോ.

ശ്രീമ—ഈനിക്കു കണ്ണു സംശയമാണ്. യു.ചരാജാവിശ്വാസപാഠാം കണ്ണു ദിവസമായിട്ടു വളരെ പകർന്നിരിക്കുന്ന എന്നുംഡാിവിടെ എല്ലാവതം റഹ്യന്നുതും. നമ്മൾ മാത്രമല്ല ഈ കടപ്പാം കാണിക്കുന്നതും. ഇംഗ്ലീഷ്

ഇവിടെ എന്നാണ് നിന്മാക്ക പിച്ചുക്കാരത്തിവന്ന. അതു പിടിച്ചു ബന്ധപ്പെട്ടിലാക്കിയിരിക്കുന്ന. ഈന് ഒരു ഭ്രാഹ്മൻ വന്ന, അധ്യാത്മിക്കും പിടിച്ചു പിച്ചുക്കാരത്തിയുടെ ശ്രീകൃഷ്ണ. ആവാജാവിശ്വാ ശൈലപ്പുകർച്ച; ഭ്രാഹ്മാണന്നും മുഖമായി ഒരു സംസാരമണ്ട്.

ആദ്യം—അംഗാലതു നഷ്ടപ്പെട്ടകാണഡമ്പാർ വർദ്ധമിക്കേയുള്ളൂ.

അംഗാഡ്യായിൽ തേരു തെള്ളിക്കുന്ന ശബ്ദം കോർക്ക പ്രേട്ടുന്ന.

ശീമ:—ഓ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവാശ്വന്ന തോന്ത്രം. എല്ലാവക്കും കാത്തു നിന്മാളിൻ.

ശുദ്ധ:—ആ കാഴ്ച വെവക്കാനുള്ള സാമാന്യങ്ങളും അ തെല്ലാം ചേടുന്നു കയ്യിൽ ഇരിക്കാട്ട. വന്നാലുടനെ വെച്ചു തൊഴുതേക്കുന്നും.

ആദ്യം—(സാമാന്യങ്ങളുള്ള പിടിച്ചു) ഇതൊന്നുംകാണ്ടു കാണ്ടും ചെല്ലുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല. ഏതുകും അടുട്ടു.

ശൈത്യം:—(ശ്രീമദ്യാഗോച്ചർ) ചേട്ടാ ഞാനന്തര ചയ്യുണ്ട്.

ശീമ.—തീയം ഞിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ താൻവീണു തൊഴുതേക്കുന്നും.

(ഞാസെല്ല പരിപാരങ്ങളോടുകൂടി പ്രവേശിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാർ നമസ്കരിക്കുന്നു.)

ഡോസ—ആ. എന്നാ നിങ്ങൾക്കാക്കു സൗഖ്യംതന്നെ തയ്യാറാക്കുന്നു.

ആദ്യം.—അംഗാഡ്യായിൻ.

ഡോസ.—നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ നിങ്ങളുടെ വൃഥതയ പിതാവിനും സൗഖ്യംമല്ല. അവൻ ഇപ്പോഴം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നോ,

ആദ്യം.—തന്ത്യാരിപ്പേഘും വിശ്വഷിച്ചു സുവയ്ക്കൊന്നും കൂടാതെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നും. ഈവിട്ടേതേക്കാൽ തിരുമ്പണക്കാഴ്ചയായി തന്ത്യാരിപ്പേക്കാണ്ടു തന്നുചൂതാണിതു. (കാഴ്ചകർശവെച്ചു തൊഴുന്നു.)

ദയാസെ.—എന്നാണിതു്.

• രൂപ.—കരെ മുതം ക്രമീകരിക്കുവാൻ മറ്റൊരുമാണു്. തന്ത്യാക്ക വയസ്സിന്റെ ക്ഷേണം വളരെ അധികമാണു്. ഇവിടം വരെ വിജകാണ്ട മുഖം കാണിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനെ കരിച്ചു വ്യസനകളും വിവരവും പ്രത്യേകം തിരുമനസ്സറിയിക്കണമെന്ന പാശ്ചാത്യ ചീട്ടണ്ടു്.

• ദയാസെ.—ശ്രീട്ട. (ബൈഹ്യാമിനെ നോക്കീടു്) ഇവനു നോന്നിങ്ങൾ പറഞ്ഞെങ്കിൽ അടുക്കി.

• രൂപ.—അടിയൻ.

തൊഴിയാൻ ബൈഹ്യാമിനെ ആംഗ്യം കാണിക്കുന്നു. ബൈഹ്യാമിനു തൊഴിനു.

ദയാസെ.—കുട്ടി ദൈവം നിന്നെന്ന അനാഗ്രഹിക്കാട്ടെ.

(പരിവാരങ്ങളോടുള്ള പോയി.)

• ബൈഹ്യ.—നിങ്ങളെല്ലാംകുട്ടി വെറുംത ഹാരോനു പറഞ്ഞു നോക്കി ഭയപ്പെട്ടതുകയാണു്. ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്തവരാജു ഒരു കട്ടപ്പുവും ചെയ്തുമെന്നു് ഇനിക്കു തോന്നാണില്ല. എന്തു നല്ല ആളു്.

• രൂപ.—കുഞ്ഞെന്ന നിന്നുക്കൊന്നമറിഞ്ഞുള്ളടക്കാ

യുദ.—അതില്ല. അവൻ പറഞ്ഞതാണു ശരീ. അങ്ങനെ തന്നെ ഇതനോട്ടെ.

• ബൈഹ്യ.—നിങ്ങൾക്കു ബോധിക്കയില്ലാണിരിക്കും. സത്യമായിട്ടിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു നോക്കീടു കൊച്ചുചേട്ടുകൊണ്ട് മുഖത്തു നോക്കിയതുപോലെതന്നെ തോന്നി. വേഷത്തിന്റെയും മറ്റും ഭേദമില്ലാണെന്നെ കിൽ തീർച്ചയായിട്ടു താൻ കടന്ന കേരിപ്പിടിച്ചു പോയേനെ.

• ശരീര.—അപ്പു എന്നും വെച്ചു നീ ഇന്നീ വല്ല അബ്ദാലവും കാണിച്ചുക്കുത്തെ. പോയി പിശകാനോക്കയീ ല്ലേൻ വത്റം.

• രൂപ.—അതല്ലെങ്കിലും ക്കുന്നതല്ലേൻ താൻ മുദ്ദേ തന്നെ തീർച്ചയെപ്പെട്ടതുകയിരിക്കയാണു്.

• യുദ.—ചേട്ടു വെറുതെ ഇരിക്കുത്തെതാ.

(തെ ശ്രവകാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

രീപ.—എജമാനയാരെ നിങ്ങൾ ഉണ്ട് കഴിക്കാനായി അക്കദേത്യും വരാൻ കർപ്പീകരണ.

ആഖൻ.—എന്തൊന്തോന്തോ പറഞ്ഞില്ലോ. (രീപാഡിഭേദം).
അയ്യും തെങ്ങളിൽത്തിരാന്നിരും മോഗ്യുംരല്ലോ.

രീപാ.—കർപ്പീകരണയാണ്.

യുദ.—തെങ്ങൾ ഇതിനുണ്ടാനിരും മോഗ്യുംരല്ലോ.
തിരവുള്ളംപോലെ എത്തും ചെച്ചവാൻ തിരാന്നിരി കരണ. പോകാം.

(എല്ലാവരും പോയി.),

4-ം അരത്തേ

(ടീയിൽ അസേനനാത്തിരൻ, ശയനലു ചട്ടപാടം.)

(ആസനസമയായ അഞ്ചുംബാത്തും ഒരു ശ്രേബകാരൻാം പ്രവേശിക്കുന്നു.)

അസേ.—എന്തൊ പറഞ്ഞത്തത്തും. ആ ഭ്രാതൻ നാമ്പുടെ പിച്ചകാരാത്തിയുടെ ഭർത്താവാണന്നോ.

രീപ.—അടിയൻ. അധ്യാർക്കിപ്പും ഭ്രാതാനമ്പിലും. ഭായും കാണാൻതു പരിഞ്ചുമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളതും എന്നാണു തോന്നുന്നതും.

അസേ.—ഈതു വലിയ ആശ്വേഷമായിരിക്കുന്നുണ്ടും. ഈ വരുത്തുകും പിരിയാനുള്ള കാരണമെന്തൊന്നും ഏവി കൂതുകാരനെന്നും എത്തവണ്ണമിലിരുന്ന വരാന്നും അറിവുണ്ടോ.

രീപ.—അതോക്കെ തിരുവ്വന്തിരപ്പാക്ക മാത്രമേ പായാൻ പാടുള്ള എന്നാണ്. അടിയങ്ങൾ പലതരത്തിലും ചോദിച്ചു നോക്കീ.

അസേ.—രണ്ടാളോടും ചോദിച്ചും.

രീപ ഉള്ളം.—രണ്ടാളും പറകയില്ലും. തമിൽ കണ്ണപ്പും മുതൽ കെട്ടിപ്പും ചീഞ്ഞും കൊണ്ടെത്തന്നു കരമാന്നുംരുത്തിരുത്തുവാക്കെ കൊണ്ടുചെന്നാക്കുന്നും അത്തിനി

വിട്ടുത്ത അട്ടക്കാൽ അറിയാച്ചാൽ സാധിക്കുമെന്നും ഇടവിടാതെ കരണ്ടുംകാണ്ട്' അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ. അസേ.—ഈനിക്കിതിലെ രഹസ്യം അറിയാൻ ചെവകി. അവിട്ടുതെ അട്ടക്കാൽ പറഞ്ഞാൽ അസംസരിക്കുമോ. എന്തോ.

(വിചാരിപ്പുകാരൻ പ്രഖ്യാതിക്കുമോ.)

എന്നാം വിചാരിപ്പുകാരാ വിജനകാരപ്പും പിരി ഭേദമാണ്.

വിചാ.—ഈപ്പുശമ്പ്രാം പിരിയുമെന്ന തോന്തനില്ല.. വിതന്ന നന്ന വിസ്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അസേ.—ആഹാ. ഈ പ്രാവശ്യം എബ്രായക്കാർ വന്നിട്ടുണ്ടാണെന്നും നുണ്ടായിരുന്നു.

വിചാ.—എന്തോ അടയാളം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വളരെ ഭേദമായിട്ടുണ്ട് കാണുന്നതു്. അവതരിക്കുമ്പോൾ. അഡാജന്നായിട്ടുണ്ട് കൊച്ചു കുടി തുടക വന്നിട്ടുണ്ട്.

അസേ:—ആഹാ, അവരന്നാജാന തുടക കൊണ്ടവന്നിട്ടുണ്ട്. അല്ലെപ്പു. എന്നാലിനി നേരം വഴക്കിന വകയില്ലെല്ലാ.

വിചാ:—എന്നാണടിയന്നം തോന്തന്നതു്. വിതന്നിൽ തന്നെ അസാധാരണങ്ങളായ പല സന്ദേശങ്ങളും. കാണുന്നണ്ട്. തിരുമെന്തി ഇങ്ങനെ സന്ദേശിച്ചടിയൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പുൾ തന്നെ അവജന. ചാക്കകളെല്ലാം കോതന്പ നിറപ്പിച്ചു വെള്ളപ്പുക്കിയാറുണ്ടും വേണ്ടതോക്കുയും ശ്രീകൃഷ്ണനായി അടിയന്നേ മുവൈ അയയ്യുയായിരുന്നു.

അസേ.—വലിയ കാർത്തമായി. ആ തെ ധാപം ഒഴി തൊല്ലോ. അവിടുന്നപ്പോൾ ഇന്നോട്ടേള്ളുന്നതും. വിചാ:—ലക്ഷ്മാം കണ്ടിട്ടു് തെവേള വെള്ളക്ക നതുവര അവശരാട തുടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയേക്കുമെന്നാണെന്നും.

അസേ:—നേരം എറെ വെള്ളക്കാനില്ലെല്ലാ. അവിടുന്നു നൂളാണ്ടിട്ടു താൻ ഇതുനേരവും പ്രധാനപ്പെട്ടു; ഉറക്കാഴിന്തുനിറിക്കുമ്പാറ്റിരുന്നു. എന്നാൽ ശിപായി: പൊക്കുക്കോളും. താൻ എന്നുമരയും അവസരം

ഉണ്ടാക്കി അറിയിച്ചു നോക്കാം. (രീപാഡി പോക്കൻ) ഈ ഭാഗത്തെന്നറയും പിച്ചുക്കാരിത്തിയുടെയും കമ്മ വിചാരിപ്പുകാരു കേട്ടില്ല.

വിചാരം:—ഈവരാരാഞ്ഞാ പറയുന്നതു കേട്ട്. അതൊരു പുതുമ അദ്ദേഹ അടിയതെ പ്രത്യേകമൊരു കാര്യമായിട്ട് അയച്ചിരിക്കയോണ്. ആ ചെറിയ വെള്ളിപ്പാന പാതയിൽ ഇന്നോടു തന്റെ കല്പിച്ചു.

അംഗസ്:—അംഗത്വത്തിന് അവക്ക് സമ്മാനിക്കാതോ മറ്റൊരു അയച്ചിരിക്കമോ. എത്തെങ്കിലും അകത്തുചെന്ന വാദാം തക്കാ പൊയ്ക്കോളും:

എല്ലാവരം പോയി

ഒ—ഒം അന്തരണ്ട്

[ആയുധ ശാലയിൽ ഒരു മുറി]

ഭ്രാന്തവേഷയാൾക്കിയ സെന്റാപ്പതിയും കാലിൻ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പിച്ചുക്കാരിത്തിയുടെ വേഷത്തിൽ

ഭാസ്യം പ്രവേശിക്കുന്നു.

സു.ഭാ:—ഉണ്ടായതിൽ പിന്നോടു ദോഷം ഇളി—
ലുണ്ടായിട്ടാത്തുള്ളിവിഭക്കിത്തല്ലാം

ഉണ്ടാക്കവാൻകാരനാമിവർക്കു—
നിണ്ടാക്കമയ്യും സുവമോത്തുകണ്ടാൻ.

സെന്റ്:—കഴിഞ്ഞപ്പത്തിൽപ്പരമാണുകാലം
കഴിഞ്ഞപ്പത്തിൽപ്പരമാണുകാലം

കഴിഞ്ഞപ്പത്തിൽപ്പരമാണുകാലം
കഴിഞ്ഞപ്പത്തിൽപ്പരമാണുകാലം.

അനേകക്കപ്പള്ളിക്കുന്നതുടിയോ—
രണ്ടുസന്ദേഹമുള്ളത്തമിന്നുനെ

അനർച്ചമായ് നീ വിലപിച്ചുമന്നിന്—
ക്കുസഹ്യമായ് തീക്കുത്താത്തനായികേ.

സു.ഭാ:—ഈതൊന്നുംകൊണ്ടും എന്നർ മനസ്സിനു സമാധാന
മായിട്ടില്ല. എന്നീ അന്വേച്ചിച്ചുതോക്കയും നീ സദ്ഗു

പ്രിഖായ എബ്രായക്കട്ടിയുടെ ശാപത്തിന്റെ ഫലമാണ്. വല്ലവിധത്തിലും ഈ ഇത്തുക്കിൽ നിന്നീരണ്ടിയെക്കിൽ എവിടെചുന്നുകുംലും അവനെ കുടുക കാല്പപിടിക്കായിരുന്നു. അതെല്ലാം അവ നെന്നാടെങ്ങനെ ക്ഷമിക്കും.

സേത:—എന്നും ആ കാര്യം അറിയാതെ വിഴ്ഞാഭ്യാസ നാരാജാപോലെ അക്കത്തിരുന്ന ക്രത്യനാഥാം പിടിച്ചുപിരുന്നതുകൊണ്ടും ഇതുവരെ ഒന്നും അറിഞ്ഞതില്ല.

സേ.ഡാ:—ഈവിടെതെ ഞാനാക്കിടക്കയിലുറക്കിടക്കാതെ യേച്ചു അർഭവരാത്രി സമയത്തും ആ മഹാപാപിയോട്ടുടർന്ന ദോധനിൽ പിന്ന ഇവിടെനുപൂർണ്ണം ഉണ്ടുന്നു. ഉണ്ടുന്നപൂർണ്ണത്തെ വിചാരംമാത്രമായിരുന്നു.

സേത:—അതോക്കെ എന്തിന്നതവിട്ടുണ്ടോ. കട്ടിക്കാലം മുതൽ ചോറുകാട്ടത്തു പാളത്തിയ ഏന്നോടു അവനിതാണാല്ലോ ചെയ്യാൻ തോന്നിയതും. ആസിയായിലെ രാജാവിന്റെ കഴവിനും അവനെപ്പോലെ ഞാഗ്യക്കാർ ഇതുവരെ ആ രാജ്യത്തും മരുവാത രാജ്യത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല, മേലും ഉണ്ടാകയുമില്ല. അവൻ രാജാവിന്റെ അറ മറിക്കാൻ പോയതു ഭവതിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരമാണെന്നു തുടി അവൻ വല്ലവരോടും പാശ്ചാത്യായിരിക്കുമോ.

സേ.ഡാ:—അതോന്നും അറിയാൻ ഇതിക്കിടയിണ്ടായില്ല. അവ തെ പിടിച്ചുതായി കേടു ഉടനെ തന്നെ ഞാൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ മുതലാണ് ഈയിക്കാവിടെത്തെങ്കിൽച്ചു വിചാരംണായതും. തേരിക്ക് ഭവയത്തിലെത്താം സർവാപരാധ്യങ്ങളും, ഇഷ്ടിടെത്തെ അടക്കാർ എററുപറയണമെന്നവച്ചു ഞാൻ പുറപ്പെട്ടിട്ടും എഴുകോലും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സേഡാ:—ആസിയായിൽ കുറഞ്ഞിവിടെ വരാൻ ഇതുവരെ വഴിയുണ്ടോ.

•സെ.ഭാ;— അതോന്നമകിന്റുകരിഞ്ഞതുട്ട. താൻ എഴുതാ
ല്ലാം പട്ടണങ്ങൾക്കണ്ട് എന്നും ഏവിടെ എല്ലാം
ചുറവി എന്നും ഇന്ത്യക്ക തന്നെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങയ
കില്ല.

സേന:—ഈയ്യു ടവതിക്ക് ഇക്കാലമല്ലാം ആധാരംതീ
നെ ശാരാധ്യായിക്കും. അടഭരണങ്ങൾ ഓരോന്നു
വിഡു.

സെ.ബാ:—അയ്യും എന്നെന്നക്കാണെ അരിഷ്ട തക്കളില്ലോ എന്നാണെന്നവിട്ടിക്കുന്നു. എന്നർക്കും കൂടിൽ ഉണ്ടായി തന്ന ഒന്നും പണ്ടങ്ങളിലും എന്നവേണ്ട എന്ന് ഉണ്ടെന്നതിൽനാണ് പട്ടപോലും അവൻ എത്രമുണ്ടെന്ന തന്ന കയ്ക്കലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ ഈ പിച്ചച്ചട്ടി വയാനല്ലെന്നതു മരാറാനുമല്ല എന്നെന്ന ഇതുവരെ ജീവിപ്പിച്ചതു്. ഇതുപോലും ഇല്ലാതെ എന്നർക്ക് ഫൂഡ് റാമൻ എന്നും എന്നും ഇതുവരെ ശരിരത്തോട് സ്ഥിരയിരുന്ന എന്നുണ്ടെന്നും എന്നും പിന്നെന്നും എന്നും അതുവും പൂർണ്ണമായും

— നാം തമിൽ പെരിഞ്ഞിട്ടു് ഇതു വളരെ കാല
മായി എന്ന കേട്ടപ്പോൾ മുതൽ ഈ റിക്കം ആവശ്യം
മാണോ. നോൻ ഭവതാദയ തിരക്കും ഭവനാസിലു
ണ്ടായിരുന്ന വാല്യക്കാരരെയെല്ലാം അയച്ചാറു
അതരെയും മരുജി കാണാത്തത്തരുകാണ്ടു മുഴുവാ
നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു തൊന്തു ഇന്ത്യൻ പല
ദിക്കീലും നടന്നു് ഒരുവിൻ്റു ഒരുവിവ സം രാത്രി അബു
സൈനിക്കാളിലെ മരണമിയിൽ ചെ നാളുവരെ ഇനി
കോമ്മ്യൂണിറ്റു്:

• സേ.ഭാ.:— അങ്ങ് ഒരു തരത്തിലും യോഗ്യതയില്ലെന്നത്
എന്നപ്രതി ഖവിട്ടുനിക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകളും

(കായ്ക്കൽ വീഴ്ച)

— എഴുകിക്കു എഴുകിക്കു. ഇന്തി കരെള്ളിട സ.ചാരി ചൂല്ലു
ഇന്തിക്കൊരു വ്യസതവുംഡി. ആ യുദ്ധു ചുഴുവന്
ആദിത്യയെ കാണാതെ ഇവിടെ കിടക്കാൻ ഇട

വന്നാലും എൻ്റെ പ്രാണനാമയുടെ മുഖദർശന തിരിച്ച സംഗതിയുള്ളതു് കൊണ്ടു ഇന്തിയും ദരിക്കലും ദുഃഖങ്ങൾക്കയില്ല.

സേ.ഭാ:—ഈ വിഭാഗിച്ചുതന്നെ നിഷ്ഠാട കമ കഴിക്കയീ ക്ലേം ആണും അനുഭവം അറിയാം.

(ഒരു ശിപാധി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

സേ.ഭാ:—ശിപാധി വന്നാല്ലോ.

ശിപാ:—നിങ്ങൾ വ്യസനിക്കേണ്ട. വൈഴ്ത്തു തീർന്നാലു തന്ന തിരുമനസ്സുായിച്ചു് എങ്ങനെയും തീർച്ചയും സംഭാഷണാം അന്ത കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യസ നിശ്ചാരം.

സേ.ഭാ:—മിസ്റ്ററീമിലെ ദേവകുർ അവിടുത്തും അവിടുത്തു സൗത്തികക്കലും അനന്തരാഗമിക്കും.

3-ഓൺരാഡ്യോ

[ടീയിൽ ഒരു വഴിയും]

വി.ചു.ഡിപ്പുകുർ റം ശിപാധിയും ചുമക്കൾ താഴെത്തു വച്ചും കാണ്ടു പതിഞ്ഞാണു സഹേദരരാജു പ്രവേശിക്കുന്നു.

വിചു:—നിങ്ങളും തൊഴിലുകാരാണെന്നാണെന്തിരുന്നു എങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് റാജ്യംതിരികുന്നു അതുതുക്കുക്കുത്തു തന്നെ നിങ്ങളെ കേരുകയില്ലോയിരുന്നുണ്ടോ.

ഡുഡാ:—ചുജമാനൻ പറയുന്ന പ്രവൃത്തിഞ്ഞാളിലും ചെയ്യുന്നതു ബോധ്യപ്പെട്ടതിയതിനുമുകളിൽ ഇങ്ങനെയും ഉണ്ടാണും. വിരോധമില്ലായിരുന്നു.

വിചു:—ഈതിനു ബോധ്യപ്പെടാനുത്തരം അനുത്തുന്നതു്. അനുത്തുന്നതു് വകെക്കണം ലക്ഷ്യണം നോക്കാനം തിരുമെന്തിയും സ്ഥാപിക്കാതു മാറ്റാതും ഇംഗ്ലീഷ് പാത്രം ഉപയോഗിക്കാറില്ല. സ്ഥാപിക്കാതു വിത്തനു കഴിഞ്ഞെത്തല്ലോവരും പിതിഞ്ഞു താരം താരം തട്ടിക്കുമ്പുത്തു് ഭാജ്യത്തിലാക്കിയതാണു്. അല്ലെത്ത ഒരു വാദിയില്ലോ.

അവബന്ധം:—എന്നാൽ പാത്രം കിട്ടണമെങ്കിൽ അവിടെയെ സ്വാനം തന്നെ വല്ലവരെയും പ്രിടിച്ചു ശോധന ചെയ്യണം. തന്നേൻ ജനിച്ച ദിക്കിൽപ്പോലും ഇത്താഴിലുകാരില്ല.

വിചാരം:—തീന്തേൻ ജനിച്ച ദിക്കിൽ മറരാഡാ. തൊഴിലുകളിലൂടെ പറഞ്ഞു നേരിന ചെർന്നതായിരിക്കും. വെറുതെയല്ല നീന്തേണ്ണൽ. വിട്ടുചുട്ടും എന്നു തീരുമെന്നു ഇതും ഒരു ശാംംപിടിച്ചുത്തു്. ഇംഗ്ലീഷിനും തീനും ബാഷിക്കും തന്നേയില്ലാത്തവർക്കുന്നു ആപുത്തിച്ചുട്ടുടാത്തതു്.

ഘോഷം:—എജമാഹൻ അർഹതയില്ലാതെ തന്ത്രങ്ങളും ഇന്ത്യനു അവമാനിക്കുന്നതു്. കോതസ്യ കൊള്ളും വന്നുനു വച്ചു തന്നേൻ മിസ്റ്ററിലെ തെരവുകളിൽ അലഞ്ഞു തടക്കുന്ന പിച്ചുക്കാതം മററുമല്ല.

വിചാരം:—എന്നാലേതു ഭേദമായിരുന്നു. അവരിലും ഇതു ദൈഡിംബം ആപുത്തിക്കയില്ല. തൊൻ നീന്തേണ്ണൽ അവമാനിക്കുകയായിരാനും. അല്ലെങ്കിൽ മുതി ചെത്തിയും മുലയിൽ പത്രങ്ങിയുന്നടക്കന്നതിനേൻക്കുന്നു മാത്രമാണെന്നുള്ളതു്.

ഘോഷം:—എജമംഗൻ തന്നേണ്ണൽ നല്ലവല്ലെന്നും അരീകയില്ല. ഓർത്തു സംസാരിച്ചില്ലെങ്കിൽ—

ഖിചാരം:—ചരി. എത്തുപറഞ്ഞതും. നീനേന്നു തൊന്തോന്തും. സംസാരിച്ചില്ലെങ്കിൽ നീ എത്തു ചെയ്യും.

ഘോഷം:—അതിനിക്കപ്പോൾ തോന്നം.

അവബന്ധം:—(ഘോഷം തുടരുന്നു) നീ തിംക്ക്. തൊൻ പറഞ്ഞെന്നും എജമാനേന്നും ഇംഗ്ലീഷിലേക്കി പറായുന്നതെന്നാം വക്കവെങ്കേണ്ടതല്ല. എങ്കിലും തന്നേൻ ഞെന്തെള്ളുടെ ജീവനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുന്ന തിരുമെന്തിയുടെ പാനപാത്രം തന്നേൻ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ട് പോന്നും എന്നും ഒരുക്കയും അതിനു തന്നേണ്ണൽ ശേകാരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു കുറെ സകടമാണു്. തന്നേണ്ണൽതന്നെ നല്ലവല്ലെന്നും സൗര ശോധന കഴി

ചുതിരാൻറെ ശ്രേഷ്ഠ ആയിരക്കാളിലും വേണ്ടതി സ്ഥായിക്കുന്നു.

വിചാ:—തൊനെന്താ പിന്നന്തിനേൽ ഏവുംത കണ്ണെല്ലു ചോകാൻ വന്നവന്നുണ്ടോ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്. നിങ്ങെലു ശ്രോധന ചെയ്യാൻ കാണമെന്നുനിക്കു നല്ല ദെയ്യുമുള്ളുണ്ടു്. രിപാഷി എവിടെ അഃ ചാക്കകൾ ഓരോനഴിച്ചുഭോക്കുട്ടി.

രിപാഷി ചാക്കകൾ അഴിച്ചുഭോക്കുന്നു.

ആദി: അന്തെന്നുണ്ടോ വേണ്ടതു്. അതിനെപകരം വെറുതെ ശക്താരിച്ചുബലാ. ഈ താ ഇതാണെന്നു ചാക്കു്. ഇതിലെന്നാണുണ്ടാണോ.

രിപ:—ഈതിലില്ലു.

യുദ:—എൻറെ ചാക്കിതാണു്.

വിചാ:—എംഗാ ആ ചാക്ക നല്ലവല്ലോ ശ്രോധന ചെയ്യണം..

രിചാ:—ഈതിൽ കോതുവല്ലാതെ ഒന്നും കാണണ്ടില്ല.

ആദി:—ചുപ്പു കാണാനാണു്. വല്ലവതം അതിലെടുത്ത വച്ചിട്ടും പേരേണ്ടിട്ടും.

വിചാ:—അതിനെക്കരിച്ചിനിക്കു സംശയമില്ലു.

ആദി:—എന്നാൽ എജമാനു വല്ല ഇന്ത്രജാലപ്രയോഗവു മനായിരിക്കുന്നും. എന്നാലും ഇതു കഴിയുമെന്ന തോനുന്നില്ല.

വിചാ:—കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്നു് ഇപ്പോൾ കാണിച്ചു താണും.

യുദ:—എജമാനിന്റെ ദെയ്യുമണ്ണക്കിൽ ഇം പാനപാറും ആതുടെ ചാക്കിലൂണ്ടും കാണുന്നതെന്നു വച്ചാൽ അവനെ അപ്പോൾ തന്നെ കൊന്നുകളയാമെന്നു തന്നെല്ലം ഉരച്ചു. ശ്രേഷ്ഠിച്ചുവരെല്ലാം എജമാനെന്നും അടിമകളായിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യാം.

വിചാ:—അതു വേണമെന്നില്ലു. ആതുടെ ചാക്കിൽ കാണുന്നവോ അവൻ മാത്രം എൻറെ അടിമയായിരിം കണ്ണാം. ശ്രേഷ്ഠം പേരെല്ലാം പൊയ്ക്കൊള്ളിൻ.

യുദ:—എന്നായാലും തന്നെൻകു സമ്മതാണു്.

വിചാ:-എന്നോ ശിപാധി നല്ലവല്ലും നോക്കണം കേട്ടോ.
ശിപ.-ഞായിത്രയരെ നോക്കിയതിലെന്നില്ലും മുഖ്യ
കണ്ണത്താക്കയല്ലാതെ ഒന്നും കണ്ടില്ല.

വിചാ. ആട്ട. നല്ലവല്ലും നോക്കു. ആ അഴിക്കുന്ന ചംക്കാ
അടുത്താണോ.

ബന്ധാ:-എൻറിച്ചാണോ.

ആദി-ഈ വനാണോ എങ്ങനെളിൽ ഒക്കെ ഇളയാം. ഈ വനാ
തകാണ്ട്വരാജത്തായിരുന്ന തിരമേന്തി കഴിഞ്ഞത് പ്രാവശ്യം
ഞങ്ങളെ ഇട്ട് കൂഴ്ചപ്പുട്ടതിയതു്.

വിചാ:-അതും.

ശിപ--(ഹാനപാത്രം എടുത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ടു്) എജ
മാനേ ഇവൻ തന്നെ കളിച്ചും.

ആദിവൻ മുർച്ചരിച്ചുവീഴ്തു. ശേഷം സംഭവാശ്രമ
മുർച്ചിച്ചു വീഴ്തു. ശേഷം സംഭവാശ്രമയാൾ പരി
ശ്രമിച്ചു കണ്ണിൽ കണ്ണിൽനോക്കുന്നു.

വിചാ: ശരീ. അവരെ കെട്ടിക്കൊള്ളു. എന്നാ എൻറി
വാക്കിനു വല്ല ഭേദവമുണ്ടോ.

ശിപ-ഈ വൻപര്യാതെടു വീരവാദം കേടുപോയി എന്നു
വിചാരിച്ചു എജമാനൻ വെറുതെ ഭീഷണി പറ
ക്കുണ്ടുന്നു.

വിചാ:-ഈഞ്ഞനെ ദേശം ഓരോ ആളുക്കുള്ള അറിയാൻ,
ആ വീരവാദമെല്ലാം കഴിച്ചും വച്ചു് ഈപ്പോൾ നീനു
പങ്കെടുവന്ന ഈ വൻപര്യാതെടു ഒക്കെ അനാജനാണുണ്ടി
വൻ. ഈനീ ചേട്ടുന്നാതെടു കാര്യം ചേരാറിക്കൊന്നോണോ.
ഈതാ കിടക്കുന്നായതെടുഡിയാണവലിയ മരം വെട്ടിയി
ടക്കുപാലെ. അവിടെ കിടക്കുന്നു. യന്ത്രങ്ങൾ പോകാം. അവരെ
പിടിച്ചേണ്ടു.

ശിപ--(ബന്ധന്യാമിനു പടിച്ചുംകൊണ്ടു്) എജ
മാനേ ഇവനോടു കൂലിപ്പാല്ലു. ഈ അള്ളിലും നാരെ
ല്ലാം തുടി ഒരുംകുബണ്ടുള്ളതു് സംഗ്രഹിക്കുതിരി
പ്പാൻ ഇക്കുറിയുടെ ചാക്കിലാക്കിയതാണബാന്നാണുണ്ടി
കുക്കു തോന്നുന്നതു്.

വിചാ:- അവൻ തന്നെ അതിനു മതിയാകാഞ്ഞതിട്ട് വേണ്ട മല്ലോ. അവൻശാ ലഭ്യമാ കാണാം എന്നും.

കൊണ്ട് വാ. പോകാം. (നടക്കാം)

യുദ്ധ:- ഘൃജമാനേ തെങ്ങൾക്കാവുചെത്തു അടക്കാ സ്ഥാനം സമാധാനം ചോധിപ്പിക്കാനൊന്നില്ലെങ്കാണ്ടിലും തെങ്ങൾ തുടർ ചീരാറികയാണ്. കട്ടിയ തന്നെ അയയ്ക്കാൻ മനസ്സുല്ല. (സഹോദരനും രോച്ച്) ഒരു ദാട്ടു എഴുപ്പിക്കാം.

വിചാ:- നീങ്ങൾ പോരാം മന്നിനിക്കപ്പേക്ഷയില്ല.

ഗോച:- പിന്നെല്ലാം നമ്മൾ പോകാം. അവനിൽ കാണിച്ചതിലെലാട്ടും അതിരെയിക്കാനില്ല. മററ വൻ്നു അരാജ മല്ലോ. അമ്മ ഉള്ള പണ്ടപ്പുര നീ ബിംബം മോഹിച്ചു് ടുക്കതിനാം കൊപ്പിനക സതിട്ടു കെട്ടിക്കാണ്ട് പോന്നത്.

ശൈഹ:- അധികാരി അഞ്ചെന്നയാണോ! എടാ തുജ്ജമനി ക്കിളി നട ഇഞ്ചോട്ടു്.

(ബെന്നുചിന പിടിച്ചുംകാണ്ട് നടക്കാം.)
ബെന്നുമിൻ തിരിത്തുനിന്നു കാഞ്ഞാം.

യുദ്ധ:- കണ്ണേത നീ കരമുണ്ടെന്നും തെങ്ങളും ചോരികയാണ്. (തിരിത്തു് എഴുന്നേറാറിക്കാന് അവബന്ധാട്ട്) പേട്ടു ബെന്നുമിച്ച കൊണ്ട് ചോരികയാണ്. നമ്മക്കുംതുട പോകാം. അവൻ കരയുണ്ടു്.

അമു.—(എഴുന്നേറു നിന്നാട്ടു്) എപ്പിട. എഞ്ചൻറ കണ്ണതിനെന്നയാ ആഞ്ഞു്. (മുല്ലാ. പരം പോചാം.)

7—ഓ അരംഗം[°]

ചിയിൽ ഫോഡ്പുംഞ്ചൻ ഭവനത്തിൽ
ങ്ങ പുറത്തുള്ള

[ഫോഡ്പു പ്രവേശിക്കാം]

ഡോസു — വിചാരിപ്പുകാരൻ പോഡാന കാശാനാലിലു. കാശതിനു ഫഷിത്തു താനു. തൊൻ ചെയ്താനു കിറ കട്ടപ്പുമായ പ്രായില്ലയോ എന്ന സംശയമുണ്ട്.

അയാൾ ചെന്ന ആ നന്മരിയാത്ത കൂട്ടിയുടെ ചാക്കിൽ നീനോ് എൻ്റെ പാനപാത്രം വച്ചിരുന്നതുപോലെ—അതേ വച്ചിതനീട്ട് തന്നെ—എടക്കണ്ണൊൻ അവക്കണ്ണാക്കന്ന പരിഗ്രേഖം എത്തമാത്രമായിരിക്കും. അവരെന്നോടു ചെയ്യു ഉപദ്രവത്തിൽ എന്നിക്കണ്ണായ വ്യസനം ഇതിനോട്ടുപമിച്ചാൽ ഒരു സാരവുമില്ല. എൻ്റെ ത്രിക്കപ്പിറന്നവനായ ആ കൂട്ടി ഇതിലെവനിം തന്നെ അർഹന്മല്ലുതാനും. അങ്ങും പാവം. അവനിതെങ്ങെന്നസഹിക്കാ. ഞാൻ ചെയ്തതു കരെ അധികമായിപ്പോയി. സംശയിക്കാതുന്നമില്ല. ഇന്ത്യാം ശ്രീക്കാണ്ഠത്തിട്ടു് എന്നു കൊന്നില്ലും ശ്രൂദയയില്ലാതെയുംഡിരിക്കുന്നു. വിചാരി മുപ്പുകാരനെ എക്കില്ലും തീരെൽ കാണുന്നമില്ല.എത്രക്കില്ലംകുറാക്കിഇരിക്കുന്നു. (ഇതനീട്ടു്)ഈ സേനാപതിയുടെ സ്ഥിതി എന്നാണുന്നും പാനെ അനേകം ഷിക്കാടിയായില്ല. അദ്ദേഹത്തിനിതിനാക്കണം സംശയിയായതോക്കുന്നു മുഴുവൻറെ മനസ്സു് പൊടിയുന്നു. വല്ലാതെ സൗക്രാന്തോടു ചേറ്റാൽ ഇതിലെയുകവും വന്ന ത്രിക്കാത്തല്ലു. അവതുടെ കടകൾ ഞാൻ കേട്ടുടങ്ങുന്നതും സുക്ഷ്മമായിതന്നാൽ അന്നതാപം ഒട്ട ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. പോരാത്തതു് ഇപ്പോൾ ആയുംശാലയിൽ കിടന്നും കഴിച്ചിരിക്കുന്നും.

അപകാരത്തിനു പകരമെന്ന—

തവകാരം ചെയ്യുവതിനോരിവന്നാൽ

അതിനോട്ടുപമിക്കാനോടു

കുതകുത്യുതയേതിലെവനില്ലെള്ളവാക്കും.

(അണ്ണോള്ള പ്രവേശിക്കുന്നു.)

അണ്ണു—ഈവിടുതെ ഈ ഉപേക്ഷയും ഉറക്കമൊഴിച്ചില്ലും ഇന്നിക്കു സഹിച്ചുകൂടാ. ഇന്നലെ പത്ര താഴീകരാത്രിയായപ്പോൾ മുതൻ ഇന്നീനേരംവരെ കണ്ണിക്കുമെക്കാതെ കാത്തിതന്നു ഞാൻ വലഞ്ഞു. ഇങ്ങനെതുടങ്ങിയാൽ ഞാൻ തിരാധാരയാക്കുവാൻ ഇതി എറെ താമസമില്ലെന്നും തോന്നുന്നതു്. ആകു

പുംബ റാത്രി നോക്കിയതിൽ ഈരു തൊൻ മുൻപേ
സംശയിച്ചതുപോലെ തന്നെ കലാശിക്കാനല്ലോതെ
ഇടയില്ല. എഞ്ചായക്കാരു പോയല്ലോ. ഇന്നിയെ
കിലും ഇവിടുന്നും കളിക്കുത്തോ. അല്ലെങ്കിൾ
ലെന്താ ഇതിന്സ്വാത്യാക്കു ഉദ്ദേശമന്നീ അനന്യ
ശരണാധ്യായ എന്നുള്ളിടെ അറിയിക്കുത്തോ?

യോഹസ:—ഭവതി രഖരാമികക്കട്ടി ക്ഷമിക്കണം. അതി
നകം എല്ലാം മനസ്സിലുകം. അക്കേതക്കു പായ്
ക്കോളം. തൊൻ വന്നു കഴിഞ്ഞു.

അരസേ:—ഇന്നിക്കായ കികാരമൊന്നമില്ലല്ലോ.

യോഹസ:—എൻറ മേൽ എല്ലാ അധികാരവും ഭവതി
ക്കാണുന്ന തൊൻ മുൻപേ തന്നെ പരഞ്ഞതിട്ടില്ലോ.
അക്കേതയ്ക്കു പോയി ഇരിക്ക.

അരസേ:—ഈ പൊയ്യേക്കാളും ആ പിച്ചകാരത്തീ
യെള്ളിടെ ഇന്നിയിണ്ടിക്കാരി വിടുതോ. അവളുടെ
ക്രിട്ട് കൊണ്ടു ചെന്നാക്കിയ ഭ്രാതൻ അവളുടെ ഭർ
ത്താവാണെന്നാണ് കേട്ടതു്. രണ്ടുപോതും തമിൽ
തപ്പിക്കണ്ടു കെട്ടിപ്പുടിച്ചുണ്ടാം കൊണ്ടു കര
യുന്നു.

യോഹസ:—ആഹാ! അണ്ണനെന്നയാണോ.

അരസേ:—എന്ന പരഞ്ഞതാൽ പോരാ. അപ്പാവന്നുള്ള
ഇരക്കി വിടുക തന്നെ വെണ്ണം. രണ്ടു കണ്ണുണ്ടാളുള്ള
കാണ്ണപോലും ഓക്കാതെ ഇം വിധം കട്ടപ്പുമൊന്നം
പ്രവർത്തിക്കുത്തു്.

യോഹസ:—അവരെ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇരക്കിയേക്കാം.
ഭവതി പൊള്ളുണ്ടാണ്.

അരസേ:—തൊന്തിവിടെ നീന്നതുകൊണ്ട് വരാതിരുന്ന എന്ന
അവണ്ട. പൊള്ളുണ്ടാം അര നാഴികക്കുകും ഇവി
ടുന്ന വന്നിരുക്കിൽ തൊൻ പിന്നെയും ഇങ്ങനുള്ള
തന്നെ വരും. (ചോയി.)

[വിചാരിച്ചുകാരൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.]

യോഹസ:—എത്ര അവരെ പിടിക്കിട്ടില്ല അങ്ങനേ?

വിചാ:—ഉള്ള്. എല്ലാവരെങ്കം മുട്ടെ കൊണ്ട് വന്നി കുണ്ട്. വെള്ളിക്കു നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ധ്യാസേ:—എന്നാൽ ഒരു സ്ഥാപനവരെട്ട്.

(വിചാരിപ്പുകാരൻ പോയി.)

ധ്യാസേ:—ഈനിയന്ത്രാട്ടുള്ള താണം പ്രധാസം. എന്തെ കുലും പരമിക്ഷിക്കു തന്നെ.

[വിചാരിപ്പുകാരൻ സഫോറത്താൽ ബെബ്മു മിനെ കെട്ടപ്പുട്ടുവന്നായി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശൈലി യിരും പ്രവേശിക്കുന്നു.]

സഫോറത്താൽ ദണ്ഡനമല്ലോരു ചെയ്യുന്നു.

ധ്യാസേ:—ഈ ചന്ദ്രാജ്ഞാന്മാരു കൂടും.

ശൈലി:—അടിയൻ.

ധ്യാസേ:—മനം ചുവംശത്തിലേക്കു് കൂദാശ നമാരായ നിങ്ങൾ ഇതു വിവേകം ശൈലിയുമാം ആയി പ്രോത്സാഹിക്കലാണു് നമ്മക്കു് അവധിയും. നാമ്മപ്പോൾ ചുഡാക്കുവാൻ ലക്ഷ്യംമാറിയാമെന്നു നിങ്ങൾ അഭി ത്തിട്ടില്ലോ.

ഇദഃ:—അടിയന്തർക്കവിട്ടെന്നു അട്ടക്കാൻ ദാഡം അരാ യിക്കാനില്ല.

ധ്യാസേ:—എക്കിലും നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പാനപാത്രം നമുക്കാദ്യംതന്നെ വെളിപ്പെട്ടതിന്തന്നെതിൽ നന്നിനും വ്യത്യാസമില്ലെന്നിപ്പോൾ നമ്മക്കു നല്ല നിശ്ചയമായി. മഹാരാജാവിശൻറെ ഭാഗ്യംതന്നെ നിങ്ങളെ ഇതിൽവെച്ചുകുംിലും പിടിക്കാനീടുണ്ടായതു്. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായിട്ടീ രാജ്യം വിന്റു വില വാങ്ങിയേനെ.

ആദി:—പൊന്നു തിരമേനീ അടിയന്തർ ഇതിനൊന്നിനും ശക്തമാരല്ല. ഇപ്പോൾ ഇന്നുണ്ടെന്ന നന്നിൽ പിടി ക്കപ്പെട്ട എന്നവെച്ചു് ഈ തൊഴിലിലിം നടക്കുന്ന വരമല്ല.

ധ്യാസേ:—തരംവന്നാൽ ശൈലിയില്ലെന്നുണ്ടുള്ളൂ. നിങ്ങൾ പിന്നെങ്കും പിന്നെങ്കും നമ്മുടെ കുബെളിപ്പുക്കാമെന്നു

വെച്ചു” ഓരോനൂം പറയുന്നതു കേൾക്കേണ്ടാണ്. നമ്മക്ക് സഹിച്ചുള്ളടാത്തതു്.

യുദ്ധ:—ചപ്പട സ് വെറുതെ നിൽക്കുന്നും. നന്ദിടു കഷ്ടകാലം മാണം.

യോസേ:—ഈ ചുരീയ ഇക്കട്ടിയെത്തിടു മോഞ്ചും വഴി മാക്കിയിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ നല്ല നേതൃകാരല്ലോ. എന്നോ വിചാരിപ്പുകാരൻ ഇവന്നു ചാക്കിയും നിന്നു തന്നെങ്ങാണോ എടുത്തതു്. പാനപാത്രത്വം വിടു.

റാഡിചാ;—അടിയൻ. (നാനപാത്രം കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്ന.) യോസേ:—(പാനപാത്രം നോക്കീടു്) മുക്കില്ലോ ഇവന്തിരുത്തിനു സമാധാനം പറയുന്നു. ചോദിച്ചില്ലോ.

വിചാ:—അടിയന്തർ പലതും ചോദിച്ചു. അവത്താനും പറഞ്ഞാനില്ലോ. കുറവശ കരയും.

ശീപാ:—(ശിമയോനെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു്) പിന്നെ ഇതാ ഈ നിൽക്കുന്ന ആളും പറഞ്ഞു. ഇവന്തിരു ചെയ്തതിലുത്തു അതിശയിക്കാനില്ലെന്നു്. ഇവൻ ഒരു തെ ബിംബം മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു. പിന്നെ മറിവന്നു പറഞ്ഞതാരെ ആശംകന്നറിഞ്ഞില്ലോ.

ഡയാഴ സു;—അമ്മാ. അന്നുതന്നെയാണെല്ലോ.

ആദിവാസി:—തിരമെന്നീ അവൻ വെറുതെ അംഗം പറഞ്ഞതാണു്.

ഡയാസേ:—കാരിക്കലുമല്ലോ. നമ്മക്കറിഞ്ഞുള്ളടാത്തതല്ലല്ലോ. നിഃജാലിൽ ഓരോ അക്കദേശം സകല കാർണ്ണങ്ങളും പാതപാത്രത്തിന്റെ അതുന്തും വൈദവത്താൽ താം മുഖ്യപരമാനന്ന മനസ്സിലുക്കീ വെച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ. നിപാരഞ്ഞതില്ലല്ലോ ഈ പാരമ്പര്യം പാരഞ്ഞാളിന്റെ പരമാത്മംതന്നു പെണ്ണെമകിൽ ഇപ്പോൾ വെള്ളി പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടു്. (പാനപാത്രം ചെവിയോടു് അടച്ചിച്ചുപിടിച്ചിട്ടു്) ഇവൻറെ പേരെന്നുണ്ടോ.

യുദ്ധ:—ശിമയോൻ.

·യോസേ:-അതെ ശിമയോൻ. ഇവൻറെ ആ മഹാപാപ തുടിൽ ഒരു പങ്കാറൻ തീരുമാനം[”]. (പരിനെയും പാനപാത്രം ചെവിയോടുചൂഡിച്ച് പിടിച്ചിട്ടു്) എന്ന പറയുന്നതു്-

യാക്കാബിന്റെ തന്ത്രഗായ ശിമയോനാലേവി
ചേന്നല്ലെങ്കിൽ

·ചിഷ്ടുക്കോപദാതാടി ചെന്ന വണ്ണതിരുത്താഹാരം ശ്രദ്ധവേമിനെ
വാർക്കിണാക്കിയുടൻ കലത്താടവിലും കത്തി
കവന്നിൽക്കു പോ—
നക്കാലത്തരിഞ്ഞെ താതകമദയിന്നാക്കാര
മോക്ഷാവദ്ദോ.

:ഈ ലേഖി ആരാണു്.

[ശിമയോനം ഫലവിധം കനിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.]

·ആദി:—ഈ താണു്. ഏതാനിന്ത്യതീരമെന്നീ, അടിയണ്ഡിൾ ആക
പൂട്ട അപരാധികളാണു്.

·യോസേ:—ഈ നിഞ്ഞള്ളേ നമ്മുടെ അട്ടക്കൾ നേരക്കാരാ
ണ്ണനും വീരവാദം ചെയ്യുന്നതു്.

·വൈന്യു:—ഈ നെത പറയുന്ന പാനപാത്രമാണെന്നെത
കുഠിൽ അടിശംസ്തു ചാക്കിൽ അതു വന്നുകൊറിയുതെ
ഒരു നെയാണ്ണനും തീടി കൂടു പരഞ്ഞുകേട്ടാൽ കൊ
ള്ളായിരുന്നു.

·യുദ്ധ:—അതിനീ വിശ്വാസിച്ച പറയണമെന്നുണ്ടോ. നീങ്ങയ
ഈതുവച്ചിട്ടാണെന്നാക്കാ അറി എന്തുക്കാതുതു്.

·വൈന്യു:—ഞാനെടുത്ത വച്ചിട്ടില്ലെന്നീനിക്കരീഡാം.

·യുദ്ധ:—വെറുതേ നിൽക്കു

ഡയാസേ:—ആ കൂടി താഴെത്തന്നു മുട്ടത്തിട്ടുള്ള തല്ലുനാണു
അന്നുംവിശ്വാസം. നിഞ്ഞളിലൂചരക്കിലുമാണുചെയ്യുന്നതു്.

·ക്രാവേള ഈ പറയുന്ന നീതനൊക്കുന്നുണ്ടെന്നു
വിശ്വസിച്ചു.

·യുദ്ധ:—അടിയബന്ധത്തിട്ടില്ലെന്നീയുണ്ടു്. നീശ്വേഷ്ടുണ്ടു്.

യോഗസ്ത്വഃ—നീ ഇതിനേക്കാൾ വലിയ അക്കമന്ത്രജ്ഞ ചെയ്യാൻ മടിയുള്ളവന്നല്ലോ. കേൾക്കണമെന്നുണ്ടോ?

(പാനപാത്രം ചെമ്പിയോട് സംബന്ധിച്ച പിടിച്ചുട്ട്)
എന്നാപരുന്നതു

പുല്ലൻ യാദ്ദോബിനേരം പ്രണയമിയലുമ പത്രിപെറ്റു
ഉള്ള പാരം.
ശുല്ലൻ യോഗസ്ത്വിനേക്കണ്ടതനുംപിടിച്ചുനു ചൊട്ട
കുണ്ണാറിൽ
വർഖിക്കം സ്വർഖയാലിട്ടതിലരിശമാറാ—

ഞതിട്ടുകെട്ടിക്കാരേറാറി
ആം തുടരോടൊന്തുടനീതപത്രവെള്ളിക്കു
വീററിയും യും

(യും മുർച്ചിച്ചു വീഴുനു. ശ്രേഷ്ഠപേര് താങ്കുനു.)

ബൈന്യാമിന്ഹ്—അഭ്യോ! എൻ്റെ തുപൻ ചേട്ട; ഈ
പറഞ്ഞതു നേരാണോ? കാട്ടുന്നതേക്കാൾ കുറഞ്ഞ
യില്ലാത്തവരാണോ എൻ്റെ ചേട്ടകാത്?

ധയാജസ്ത്വഃ—അതു സംശയിക്കാനണ്ടോ?

ബൈന്യാമിന്ഹ്—എന്നാൽ എൻ്റെ തിരമെന്തി എൻ്റെ
കൊച്ചുചേട്ടതില്ലോ എവിടെ ഉണ്ടെന്നതുടി ഈ
പാനപാത്രത്തോടൊന്നു കല്പിച്ചു ചോദിക്കണ്ണാം.
അടിയന്നാ എത്തെങ്കിൽ അതിൽഹപ്തി മരിക്കാൻ
സ്പാകയാണല്ലോ. കല്പ്പി വിധിക്കുപ്പുട്ടവന്റെ
ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കി രാജാക്കന്മാർക്കു
പതിവാണെന്നു അടിയൻ കൂട്ടിട്ടുണ്ട്.

ആശൻ—പൊന്ന തിരമെന്തി അവനെക്കാൾ മുന്നു
കൊല്ലപ്പുതേണ്ടവരായ ഈ കല്പപാതകങ്ങാക്കം
ഈംഗ്യായാൽ മോഹിംണ്ട്.

ശ്രംഘാജസ്ത്വഃ——നിന്തും ഒറ്റല്ലാവനു മരിക്കാതണ്ണാൽ
മരണത്തിനു യോഗ്യമാരാണെങ്കിലും തർക്കാലം
നിന്നും പാനപാത്രം മോജ്ജിച്ചുവൻ മാത്രം താമസി
ക്കണമെന്നു നമ്മുക്കു താല്പര്യമുള്ളൂ.

യുദ്ധഃ—പൊന്നതിൽമെനീ! പാനപാത്രം മോഷ്ടിച്ചതും അടി യൻതനെ കൂടപിറപ്പിനെ കൊല്ലാതെ കൊന്നവനും ഇത്തു പ്രധാസമുള്ളതാണോ? അതുകൊണ്ട് അടി യൻതനെ ആദ്യം കൊല്ലാൻ കല്പിക്കണം.

ആശൻഃ—അതിനു സമർത്ഥിച്ചുകൊടുത്ത അടിയന്തര തനെ ആദ്യം കൊല്ലിക്കണം.

ശീമയോൻഃ—അംഗതില്ലോ, മറരനേകം ആകുത്യുണ്ടാലില്ലോ എന്നാമന്നായ അടിയന്തരതനെ എന്നാമത്ര കൊല്ലിക്കണം.

യോസേപ്പു്:—(വിചാരിപ്പുകാരനെ നോക്കോടു്) നീങ്ങൾ പൊങ്കാളിൻ. ഇവിടെ ആത്മം നിർക്കണണാം.

(വിചാരിപ്പുകാരനും ശീപായിയും പോയി.)

ശ്രീബന്ധനാമിനഃ—തിരുവുള്ളുണ്ടായി അടിയന്തര കൊച്ചു ചേടുനേരുടെ കാഞ്ഞം നെന്തുടി ചോദിച്ചതിനേരു ശ്രേഷ്ഠം അടിയന്തരം.

(യോസേപ്പും ഉറക്കെ നിലവിലിക്കുന്നു.)

(സഹാദരിയാർ പരിശ്രമിച്ചു കല്പിത്തു കല്പിത്തു നോക്കുന്നു.)

(യോസേപ്പും നിറവേത നിലവിലിക്കുന്നു.)

യുദ്ധഃ—അങ്ങു! ഇതെന്തൊതകമാ.

ആശൻഃ—പൊന്നതിൽമെനീ! അടിയന്തരം കൊല്ലുന്നതു തൊട്ടും സംശയിക്കണം. അവിടുന്ന ഇങ്ങനെ ചെയ്യ തരു.

ശീമയോൻഃ—ഒരു കാഞ്ഞവും കൂടാതെ സദ്യാദരനെ ഭ്രാഹ്മിച്ചു നമ്മുളെങ്ങാലുാനായ സംശയിക്കും. അവിടുന്ന മരറാഡിംബാ വിചാരിച്ചു കരിക്കയാണു്.

കൂദാഃ—നമ്മുടെ ഏതു പ്രവർത്തിക്കുള്ളും കേട്ടാൽ ഏതു കരിക്കല്ലാണുഭവിയാത്തതു്? പിന്നെ മനസ്സുറിൽ വരച്ചു തിരിമാറാം നിരതരദയാകാഡിഡിയുമാണു ഇവിടുന്ന കരിക്കുന്നതിലെന്താണു ആശ്വാസ്തുക്കാണുള്ളതു്?

ബൈന്യാമിൻ:—എനിക്കിത്രകണ്ഠിട്ട് സഹിച്ചു തുടാ.
എൻ്റോ കൊച്ചുചേപ്പട്ടിൻ കരയുന്നതുപോലെ തന്നെയി
രിക്കുന്നു.

ധ്യാസേഷ്ടു്:—

അയ്യേ! സഹിക്കാന്തതിനിയിനിക്കും തിന്മാശ്വരത്തു
വെന്നീ

മെയ്യേ! ചാര്യാഫുൾപണി കരികിലെൻ
വത്സ്യ! വാത്സ്യല്ലുസിഡോ!

ചെയ്യാനില്ലിറുപോല്ലും യയനജലമിന്തി

പ്രേത്തനിനോടുമെന്നും

ചെയ്യാനില്ലു കഴുപ്പും കംനനിവന്നേഹാ! കാൺകതിൻ
കൊച്ചുചേപ്പട്ടിൻ
(പിന്നെയും കരയുന്ന.)

ബൈന്യാമിൻ:—അയ്യേ! ഞാനിതെന്നുനു വിദ്രോഹിക്കും?
ധ്യാസേഷ്ടു്:—

ശക്കിച്ചീടായു്! യിനിവന്നെന്നിക്കെത്തുള്ളെൻ്റെ—
തങ്കക്കെടം അനജാ! നിന്നൊന്നാരിക്കൽ ദോക്കാൻ,
എൻകണ്ണകൊതിച്ചു കൊതിയെന്തി തിരോളമെൻ്റെ
ശക്കരുയും പൊടിപൊടിഞ്ഞു പൊറുത്തിതെല്ലാം.

സൗഹ്യത്തിനാളുള്ള കുവല്ലതു നീങ്ങൾസാത്ത്—
വാഹിൻ വിരാറാരിവനെ ഏ.ഹരേഘയാലും
ആഹാരലോപമത്രകൊണ്ടി സാരൽ വലത്തു—
ചായായു്വതിനിവിടെ ദേശവമയചുമുന്നു.

(പിന്നെയും കരയുന്ന)

ബൈന്യാമിൻ:—അയ്യേ! ഇതെൻ്റെ കൊച്ചുചേപ്പട്ടിൻ തന്നെ
യാണൊക്കിൽ കടിച്ചുതിന്നാൻ കാട്ടുമുഹാത്തക്കാർ
ഇയിക്കെത്തുയ്യിക്കും കൊതിയായിരിക്കുന്നു.

ഇദാ:—ദേശവമെ! നിന്റെ ഭാസനായ ഇസ്രായേലിനെ
കരിച്ചു നിന്തക്കിത്ര വളരെ വാത്സ്യല്ലുണ്ടോ?
ഇന്നാർക്കു വിദ്രോഹിക്കുന്ന കൂഫിയും?

(യോസേപ്പുന്നേരു ബെന്നുമിനെ കെട്ടിപ്പിംഗ് ക്കുന്ന.)

ബെന്നുമിന്സ്:—(കരണ്ടുംകൊണ്ട്) എൻവിപിതാവിൻറെ ദൈവമെ! ഞാണിതു ഭാഗ്യവാനെന്നു?

യോസേപ്പ്:—(കരണ്ടുംകൊണ്ട്) കണ്ണത എൻറെ ഭാഗ്യ തെങ്ങരിച്ചുന്നതു നീ വിചാരിക്കാത്തതു.

അമധ്യായി മകതായുമിട്ടു ണാം
തമിലനന്നജനഗ്രജനായതും
അമഹോധരതിയാന്തത്തുമാക്കുയി
ജുന്നമുംയവനൊരിക്കൽ മറക്കുമോ?

(സഹാദരിയാരല്ലോവരും കരയുന്ന.)

ആവൻ:—(നിലവിളിച്ചുംകൊണ്ട യോസേപ്പിനുന്ന്)
അപ്പ്: നിനെ അപ്പേൻറെ അടുക്കലേപ്പുയുംനതിനു
പകരം കൂഴിയിലേക്കിടാൻ കൂട്ടവിടിച്ച കതികാലു
വെട്ടിയായ എൻറെ ദേഹം കൂട്ടരെയാനു തണ്ടപ്പി
ക്കാൻ എൻറെ പൊന്നം കടത്തണജാ! തീയക്ക തുപ
യുണ്ടാക്കാവോ?

യോസേപ്പ്:—(ആവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചും കൊണ്ട്)
തണ്ടപ്പതിനെൻറെ മനസ്സു മുന്നമാ—
കിണ്ണരിൽ നോക്കേടുമനഗ്രഹിക്കവും
മരന്നോപാകാത്ത മമാഗ്രജാംഗസ്വാ—
ഗമംവിനാ ഞാൻ മുഴുവൻ തണ്ണക്കുമോ?

(സഹാദരിയാർ എല്ലാവത്രംകൂടെ യോസേപ്പിയെ
കെട്ടിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ട നിലവിളിക്കുന്ന.)

യുദ്ധാ:—(കരണ്ടുംകൊണ്ട്) അയ്യോ! സഹാദരാ! അമു
പ്പരവരവരിലില്ലോത്തു നിൻറെ ഇള അതിരററ ക്കുമാ
വെവുവും അപരാധികളിൽ അഗ്രഗണ്യനുകാരായ
ഞങ്ങളെ അതിഭ്യുദയപ്പെട്ടത്തുനു അഡ്രിഫാഫിൽ
ന്നീറിക്കുന്ന,

യോസേപ്പ്:—ഈ അല്പകാലത്തിനകം അർഹതയില്ലാതെ താൻ ദിനങ്ങളെ വ്യസനിപ്പിച്ചതെല്ലാം എൻ്റെ ഡയഹാദരനാരന്നാട് ക്ഷമിക്കണം.

(വിശ തമ്മുറിക്കുന്ന.)

(അസേനാത്രം ഒരു ശ്രവക്കാരനം പ്രവേശിക്കുന്ന)

അസേനാത്ര്:—(യോസേപ്പിനെ എഴുന്നീള്ളിച്ചിട്ടു കുറഞ്ഞോ കൊണ്ട്) അയ്യോ! ആത്മവല്ലഭ! അവിട്ടുനേ സേവിക്കുന്ന സത്യസ്പദപരമപോലും അനൃഗതിയില്ലാന്ന വളായ എന്നിൽ ആർത്രതയില്ലയോ?

യോസേപ്പ്:—(അസേനാത്രിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ട്)
മത്പ്രാണംപേരികാണ്കുകയ്ക്കുന്ന
ജരിക്കാണുന്നതെല്ലാമിക്കി

കാരാഗ്രഹപ്രമാണി:— ഈവിട്ടുനേ ഇവിടെക്കിടന്നുകൂടിയ വിളിക്കുന്നതു ഒക്ടോബർ എന്നെന്ന കല്പിച്ചയച്ചതാണ്. (സഹഹാദരനാര ദോക്കിയിട്ട്) ഈവകരാക്കു എവിട്ടുനേവനവരാണ്? ഈതൊക്കെ ഏറെന്താൽ മുത്തമുണ്ടായിരുന്നു. (സേയാപതിയും, ഭാംഗ്യും, ശൈപായിരുന്നു തുടി പ്രവേശിക്കുന്ന)

സേനാപതി:—പ്രിയതകു! എന്നാൾ ആളു മുഴവൻ പോയിക്കുന്നണണാം. ഈതാ എബ്രായക്കട്ടിയല്ലോ? (സേയാപതിയുടെ ഭാംഗ്യും യോസേപ്പിന്റെ കാൽക്കൽ വീഴുന്ന.)

സേയാപതി:— എന്നാൽ അയ്യോ! പുണ്യസ്ഥാനേ! ഈ മഹാപാപിക്കം മനസ്സുമാധാരം വരുത്തിത്തരണാണ്.

(യോസേപ്പിന്റെ കാൽക്കൽ വീഴുന്ന.)

യോസേപ്പ്:— (രണ്ടാബളയും പിടിച്ചു എഴുന്നുക്കുപ്പിച്ചിട്ട്) അയ്യോ! എൻ്റെ മാതാപിതാക്കന്നാരെപോലെ ഇരിക്കുന്ന ദിനങ്ങൾ എന്നെന്ന വന്നിക്കയോ? ദിനങ്ങൾ ക്കണ്ണായ ആപത്തുകളുകൾക്കിച്ചു എത്ര കാലമായി മുഖം വ്യയയിച്ചും ക്കാണിരിക്കുന്നു. അഥവാമുക്ക്

കാലത്തു പുതുനേരം അടുക്കൽ എന്ന വസ്തും നിങ്ങൾ മണ്ണാളും കൂടി ഇവിടെ തന്നെ വച്ചു ചേർന്നതിൽ നോൻ എത്രമാത്രം കുതാർത്ഥനായി.

കാരാഗ്രഹപ്രമാണി:—എല്ലാത്തും തന്നെ. (സേനാപതിയോട്) എന്നാൽ മഹാസഭാവനായ അദ്ദേഹം മാത്രം ചേരുന്നതായ ഈ സേനാപതിശംഖാനം ഇദ്ദേഹ തന്റെ പ്രീതിക്കായി സ്വീകരിച്ചു ഈ ശാവനേരം അവിവേകത്തെ അനുകൂലമാക്കിക്കണം.

ഔദ്യോഗിക്കാരി:— ഈ എല്ലാത്തും ഇല്ലാം കൂടി ഗ്രഹിക്കാൻ എന്നേരം മത്രയിൽ ശക്തിയില്ല.

ധ്യാസേപ്പ്:— (സേനാപതിയോട്) ഈ ഭിട്ട തു അധികാരം വർദ്ധിക്കാൻ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ യോഗ്യതയുള്ളവർ ഈ രാജ്യത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. എക്കിൽക്കാരാഗ്രഹത്തിൽ വച്ചു. എന്നെന്നക്കരിച്ചിദ്ദേശ്യത്തിനും സാധാരണ വാസ്തവ്യത്തിനും എന്നേരം ശക്തിക്കു തക്കതായ ഒരു പ്രതിഫലം ചെയ്യണമെന്നുംവിചാരിച്ചു. മഹാരാജാവിനേരം അടുക്കൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ നോൻ സ്വല്പം ദിവാസി ചെയ്തു പോയിട്ടുണ്ട്. ഈ എന്നേരം അവിവേകത്തെയും ഇവിടുന്ന കൂപ്പായി ക്ഷമിക്കണം.

സേനാപതി:—എന്നേരം അവിവേകംതിനേയും, അതിനു തക്കവസ്തും നോൻ അനഭവിച്ചു അറിയുന്നതകളുടെയും പിന്നാലെ ഇപ്പോൾ സിഡിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഭാഗ്യാവ സ്ഥതനെ എന്തിക്കു സഹിക്കാൻ ചാടിപ്പാത്തതായിരിക്കുന്നു.

സേനാപതിയുടെ ഭാഷ്യം:— (ധ്യാസേപ്പിനോട്) അനുന്നിക്കുന്ന ലഭ്യതയായ ഇവിടുതൽ സാന്നിധ്യിക്കിൽ തീർക്കാൻ അംഗങ്ങൾ യോഗ്യതയില്ലാത്ത എന്നേ ഇപ്പോൾ തന്റെ രകാപ്പിക്കണം.

മയാസപു":— അങ്ങു! എന്നോടിന്തനെ പറയത്തേ. എനിക്കീ ഉന്നതിക്കല്ലൂം സംഗതിയാക്കിയവരായ എൻ്റെ സഹോദരന്മാരാണ് ഈ നിൽക്കുന്നത്. എന്നർ ആയുസ്സിൽ ഇതു ശ്രദ്ധമായിട്ടും ദിവസം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നെന്നക്കറിച്ചിനും കല്ലുന്നിരൊഴക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാഭക്തനും, വയ്യാധികനമായ ഏൻ്റെ പിതാവിന്റെ വരത്തിക്കല്ലൂരെ എൻ്റെ ഭാഗ്യത്തിനു പൂർണ്ണതയില്ല.

ഇതിനെക്കറിഞ്ഞല്ലോ തിതമന്മ്മാഡിയിക്കാതായി നമ്മെല്ലൂവക്കും തുടെ ഇപ്പോൾ അന്നേദാട്ട പോകാം.

(എല്ലാവതം പോയി)

അണിയറയിൽ

പാരാക്കപ്പുതിവായു് പടനിതവിലും
ഭസ്തികരിക്കുന്നാരും
ഒല്ലാരാഗനിക്കെതിരാമസ്യയരണം
കുരാനു നീരോന്നിനാൽ
യേരും നീതിയുമാത്ര യേർവഴിയിലെ
ല്ലാതം നടന്നീംണം
സാരം സന്തത സച്ചീദാത്മക
പദാഖ്യാനം ഇംഗ്ലീഷണം.

ശ്രദ്ധഃ

